

நவீன உளவியல் மூலம் கர்நாடக இசைக்கல்வி

[An Empathetic Way of Carnatic Music Education]

கலாநிதி டாக்டர். தர்ஷனன்

குமரன் புத்தக இல்லம்

61- பொணால், வெணால்
73- சூரியன், சாரியன்

14-

15-

சேஷபிமாணி, பாரத விஸ்வ கீர்த்தி
A. நவராஜன்

நவீன உளவியல் மூலம் கர்நாடக இசைக்கல்வி

[An Empathetic Way of Carnatic Music Education]

நவீன உளவியல் மூலம் கர்நாடக இசைக்கல்வி

[An Empathetic Way of Carnatic Music Education]

கலாநிதி ஸ்ரீ. தர்ஷனன்
தலைவர், இசைத்துறை
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

குமரன் புத்தக இல்லம்

கொழும்பு - சென்னை

2015

நவீன உளவியல் மூலம் கர்நாடக இசைக்கல்வி
எழுதியது கலாநிதி ஸ்ரீ. தர்ஷனன்

© கலாநிதி ஸ்ரீ. தர்ஷனன், 2015

குமரன் புத்தக இல்லத்தினால் வெளியிடப்பட்டது
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு-06, தொ.பெ. 011 2364550, மி. அஞ்சல்: kumbhik@gmail.com
3 மெய்கை விநாயகர் தெரு, குமரன் காலனி, வடபழனி சென்னை - 600 026

குமரன் அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது.
39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06

Naveena Ulaviyal Moolam Karnadaka Isaik Kalvi

By Dr. S. Darshanan

© Dr. S. Darshanan, 2015

Published by Kumaran Book House
39, 36th Lane, Colombo - 06, Tel.: 011 2364550, E-mail : kumbhik@gmail.com
3 Meigai Vinayagar Street, Kumaran Colony, Vadapalani, Chennai - 600 026

Printed by Kumaran Press (Pvt) Ltd.
39, 36th Lane, Colombo - 6

வெளியீட்டு எண்: 656

ISBN 978-955-659-469-0

முன்னுரை

அறிவினாலே உருவாக்கப்பட்டதல்ல இந்நூல். வாழ்க்கையில் இது வரை காலமும் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவத்தினால் உருவாக்கப் பட்டது இந்நூல். வெற்றியின் உச்ச விளிம்பில் நின்று கொண்டு, அதன் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட புளகாங்கிதத்தினால் உருவாக்கப் பட்டதல்ல இந்நூல். அடுக்கடுக்கான தோல்விகளின் மூலம் பெற்றுக் கொண்ட மன வேதனைகளை, வெற்றியின் படிக்கற்களாக்கி, அந்தப் படிகளில், இதைப் படிப்பவர்கள் அனைவரும் ஏற வேண்டும், என்ற நல்லெண்ணத்தை நோக்காகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. இந்நூலானது மேலே இருந்து கொண்டு கீழ்நோக்கிப் பார்ப்பதன் மூலம் மட்டும் படைக்கப்பட்டதல்ல. மேலிருந்து கீழும், கீழிருந்து மேலும், மேலிருந்து பக்கவாட்டிலும், கீழிருந்து பக்கவாட்டிலும், கீழிருந்து அதை விடக் கீழும், மேலிருந்து அதை விட மேலும் பார்ப்பதன் மூலம் உருவாக்கப்பட்டது.

படித்து அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டதல்ல இந்நூல், சிந்தித்து வாழ்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டது. பரீட்சையில் உச்சப் பெறுபேறுகளைப் பெறுவதற்காக, மனப்பாடம் செய்வதற்காக உருவாக்கப்பட்டதல்ல, எமது வாழ்க்கை என்கின்ற மிகப் பெரிய பரீட்சையிலே, அதாவது எமது வாழ்க்கை முழுவதும் எமக்கு வைக்கப் படுகின்ற சோதனையிலே தேர்ச்சியடைவதற்காக உருவாக்கப்பட்டது இந்நூல்.

பதவியுயர்வுகளைப் பெறுவதற்காக உருவாக்கப்பட்டதல்ல இந்நூல், பதவிகளை உயர்த்துவதற்காக - அதாவது எமக்குக் கிடைத்துள்ள பதவிகளின் பெறுமதிகளை உயர்த்துவதற்காக உருவாக்கப் பட்டது இந்நூல். ஒரு நாட்டிற்கு மட்டும் பொருந்துவதல்ல இந்நூல், உலகில் எங்கெங்கெல்லாம் கர்நாடக இசை பரவியிருக்கின்றதோ, அந்தந்த நாட்டு மக்களெல்லாம் படிப்பதற்கு உகந்தது இந்நூல். அறிவுரை சொல்வதல்ல இந்நூல், ஆழ்ந்து சிந்தித்து அதன்படி ஒழுக வைப்பது. பயில்கின்றவர்களுக்கானது மட்டுமல்ல இந்நூல், பயிற்று விப்பவர்களும் தம்மைப்பற்றித் தாமே சிந்திக்கத் தூண்டுவது இந்நூல்.

இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள பல்வேறு விடயங்களில், ஒரு விடயமானது பயில்கின்றவர்கள் நிலையிலிருந்து நூலாசிரியர் தன்னை ஒரு பயில்பவராகச் சிந்திக்கும் பாங்கிலும், அடுத்து வருகின்ற விடயம் பயிற்றுவிப்பவர்களுடன் இந்நூலாசிரியர் இருந்து கொண்டு, தன்னையும் அவர்களைப் போலவே நினைத்தும் பேசப்படுகிறது. ஏனெனில், பயிற்றுவிப்பவர்கள் அனைவருமே தமது வாழ்நாள் முழுவதும், பயின்று கொண்டே பயிற்றுவிக்க வேண்டும் என்பது, தொன்று தொட்டுச் சிந்திக்கப்பட்டுக் கொண்டிருந்த விடயமாக இருந்தாலும், தற்காலக் கல்விக் கொள்கைகளின் படி மிகவும் கட்டாயமானதாகத் தொழில் வழங்குநர்களினால் எதிர்பார்க்கப்படும் ஒரு விடயமாக ஆகிவிட்டது.

ஒரு மனிதனுக்குத் தேவையான மிக உயர்ந்த விடயம் "மகிழ்ச்சி" என்பதாகும். அந்த மகிழ்ச்சி என்ற ஒன்றை அடைவதற்காகவே மனிதன் ஓடி ஓடி உழைக்கிறான், மிக உயர்ந்த உத்தியோகத்தை முனைந்து தேடிக்கொள்கிறான். மிக அதிகமாக பணம் சம்பாதிப்பதன் காரணமாக அப்பணத்திலிருந்து தான் பெற்ற குழந்தைகளுக்கு, அவை விரும்பியதை வாங்கிக் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தக் குழந்தைகளின் முகத்திலே மகிழ்ச்சியைப் பார்த்து அதன் மூலம் தான் மகிழ்ச்சியை அதாவது மனநிறைவை அடைந்து கொள்கிறான். இந்த "மகிழ்ச்சி"யை அடைய வேண்டும் என்ற ஒரு நோக்கத்திற்காகவே நிறையப் பணம் சம்பாதிக்கும் மனிதன் 5000 ரூபாவிற்கு 5 நட்சத்திர விடுதியில் உணவருந்தவும், சிறிதாகச் சம்பாதிக்கும் மனிதன் 50 ரூபாய்க்கு உணவருந்தித் திருப்தியைப் பெற்றுக்கொள்கிறான். எல்லா வகையான மனிதர்களையும் மகிழ்ச்சியுடன் வாழ வைப்பதற்குரிய திறன்களையும் இயற்கையில் படைத்தே ஆண்டவன் எம் ஒவ்வொருவரையும் படைத்துள்ளான் அவற்றுள் மகிழ்ச்சி என்பதை அவரவர், தம்முடைய சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளிற்கேற்பப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

நாமும், எமது மாணவர்கள் விரும்பியதைக் கொடுப்பதன் மூலம் அந்தக் குழந்தைகளின் முகத்திலே மகிழ்ச்சியைப் பார்த்து, அதன் மூலம் மகிழ்ச்சியை - அதாவது மனநிறைவை அடைந்து கொள்வதற்கு, எம்மை இட்டுச்செல்வதாகவே, இந்நூல் அமைகிறது.

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	v
1. பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட இசைக் கல்வி முறை	1
2. குருகுலவாச முறையின் நன்மைகள்	8
3. பயிலுநரை மையமாகக் கொண்ட கல்வி முறை	13
4. இசைத் திறன்கள்	36
5. பல்கலைக்கழக இசைக்கல்வி	49
6. இசைக் கல்வியிலே மாற்றங்கள்	79

பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட இசைக் கல்வி முறை

இலங்கை உயர்கல்வி அமைச்சினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள, பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட இசைக் கல்வி முறை எனப்படுகின்ற கற்றல், கற்பித்தல் முறையைப் பற்றி இங்கே நோக்குவோம். மிகச் சுருக்கமாகச் சொல்லப்போனால் எதை உண்கின்றோம் என்பதை விட என்னென்ன சத்துக்களைப் பெற்றுக்கொண்டோம் என்பது தான் முக்கியமானதும், அவசியமானதும் ஆகும். இது தான், பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட இசைக் கல்வி முறையின் அடிப்படை விதியாகும். எதைக் கற்கிறோம் என்று பார்ப்பதை விட, என்னென்ன திறன்களைக் கற்பதன் மூலம் வளர்த்துக்கொண்டோம், என்பது தான் ஆழ்ந்து நோக்குதற்குரியது.

உலகிலே மனிதன் மனிதனாக வாழ்வதற்கு அத்தியாவசியமானது கல்வி என்று பலரும் கூறவும், எழுதவும் அறிந்திருக்கிறோம். ஆனால் கல்விமான்கள் என அழைக்கப்படுபவர்கள் பலரும் பட்டங்களையும், பதவிகளையும் பெயரிற் குப்பின்னால் அடுக்கி வைத்திருப்பவர்கள் பலரும், சாதாரண நிலையில் இருக்கக்கூடிய எம்மளவிற்கு கூடத் திறன்கள் கொண்டவர்களாக இல்லையே! என்று பல சந்தர்ப்பங்களில் நாம் சிந்தித்திருப்போம். அதை விடப் பலரும் மனம் வெதும்புவதையும் பார்த்திருப்போம். இந் நிலைமைகளிற்குக் காரணம் என்ன?

பயனைக் கருத்திற் கொள்ளாமல் உள்ளே எடுத்துக்கொள்ளப்படும் கல்வி அளவில் மட்டும் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, கொடுக்கப்பட்டுள்ள உயர் பட்டங்களாலேயே இந் நிலைமை சமுதாயத்தில் தோன்றியுள்ளது. பல வேளைகளில் நாம் விரும்பி, ஒரே வேளையில் அதிகமாக உண்கின்ற உணவானது சமிபாடடையாமல் எமக்குப் பலவிதமாக தொல்லைகளைக் கொடுப்பதை அனுபவித்திருப்போம். ஆர்வத்தின் நிமித்தமோ, விட்டால் இனிமேல் இது கிடைக்காது என்பதனாலேயோ,

மிக அதிகமாக நாமே எமது வயிற்றினுள் திணித்துக்கொண்ட உணவுகள் அடுத்தடுத்த நாட்கள் எமக்குக் கொடுத்த தொல்லைகளை நாம் நிச்சயமாக மறந்திருக்க மாட்டோம்.

“சுடலை ஞானம்” என்பது போல அந்த வேதனைகளை அனுபவிக்கும் போது தான், அளவாக உண்டிருக்கலாமோ! என்கின்ற “ஞானம்” எமக்குப் பிறந்திருக்கும். இதிலே “ஞானம்” என்கின்ற சொல்லை அவதானித்திருப்பீர்கள். ஆகவே பட்டறிவு தான், ஞானம் எனப்படுகிறது. உண்மையில், திறனைத் தான் நாம் ஞானம் என்று அழைத்து வந்துள்ளோம்.

1.1. கேள்வி ஞானமும் கேட்டற் திறன்களும்

கேள்வி ஞானமும் கேட்டற் திறன்களும் மிகவும் வித்தியாசமானவை. கேள்வி ஞானம் என்று தமிழர்களிடையே வழங்கி வரும் சொல்லானது கேட்டற் திறன்களிலிருந்து முற்று முழுதாக வேறான அர்த்தத்தைக் கொடுக்கக்கூடியது. இந்து தத்துவங்களில் சொல்லப்படுகின்ற “ஞானம்” என்கின்ற சொல்லுக்கும், கேள்வி ஞானம் என்று இசையாளர்கள் கருதுகின்ற சொல்லிற்குமிடையில் நிறைய வித்தியாசங்கள் உண்டு. ஆகையால் “கேள்வி ஞானம்” என்று தமிழர் மத்தியில் வழங்கி வருகின்ற சொல்லின் அர்த்தம் என்னவெனில், கேட்டதை அப்படியே மனப்பாடம் செய்து மீள ஒப்பித்தல் என்பதாகும். அதாவது காதினால் கேட்டவற்றை மனப்பாடம் செய்து அதைப்பற்றிச் சிந்திக்காமல், அதனைப்பற்றி ஆராயாமல், அதனைப் பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்காமல், அதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு முயற்சிக்காமல், அதனைச் சரியா? தவறா? எனச் சிந்திக்காமல், எவ்வாறு கேட்டோமோ அவ்வாறே அதனை மீள ஒப்பிக்கும் செயலானது “கேள்வி ஞானம்” என எம்மால் பேசப்பட்டு வருகின்றது.

கேள்வி ஞானம் மூலம் பாடலைக் கேட்டு மீள ஒப்பிக்கும் செயற்பாடானது பாலர் பாடசாலைக்கு கீழ்ப்பட்ட சிறுவர்களுக்கே பரிந்துரை செய்யப்பட்ட கல்விமுறையாக உள்ளது. அதாவது காதினால் கேட்ட கணித வாய்ப்பாட்டினையோ, அல்லது காதினாற் கேட்ட ஆங்கில எழுத்துக்களையோ அப்படியே மனப்பாடம் செய்து எவ்வித மாற்றங்

களுமின்றி மீள ஒப்பிக்கும் செயல் தான் எம்மால் பேசப்பட்டு வருகின்ற கேள்வி ஞானம் ஆகும். இம்முறைப்படி கற்றுக் கொள்வதற்கு கல்வியறிவோ, கல்வியினால் பெற்றுக்கொண்ட திறன்களோ, அநுபவ முதிர்ச்சியோ தேவையற்றவை ஆகின்றன.

இத்தகைய கேள்வி ஞான முறையினை, பாடசாலைக் கல்வியறிவு இல்லாது, தொடர்ந்தும் குருகுல முறையாக நாதஸ்வரம் கற்றுக் கொண்டு, கற்றதை அப்படியே மாற்றமேதுமின்றிக் கோயில்களிலே வாசிக்கின்ற, நாதஸ்வர மற்றும் தவில் விற்பன்னர்கள் பயன்படுத்தி வருகின்றனர். இன்றும் கூட அவ்வழியிலே வந்தவர்களிடம் சென்று, அவர்கள் வாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பாடலின் அல்லது இராகத்தின் ஸ்வர அமைப்பைப் பற்றி அவர்களிடம் கேட்டால், அதற்கு அவர்களுள் மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் "கேட்ட பாடலை அப்படியே வாசிப்பது தான் எமது தொழிலே தவிர, அவற்றிற்குரிய ஸ்வரங்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பது எமக்கு தேவையற்ற விடயமாகிறது. அவ்வாறு சிந்திப்பதனால் எமக்கு எவ்விதப் பயனும் ஏற்படப் போவதில்லை" என்றவாறான்தமது உணர்வுகளைத் தெரிவிப்பதுண்டு. இதுவே கேள்வி ஞானமுறை மூலம் இசை கற்கும் செயற்பாடாகும்.

ஆனால் கேட்டற் திறன்கள் எனப்படுவது கேள்விஞானத்தில் ஆரம்பித்து அதற்கு மேலும் 4 வெவ்வேறு படிமுறைகளைக் கொண்டனவாக, அல்லது கேள்வி ஞானத்தை விட முன்னேற்றகரமான 4 மேலதிகமான படிமுறைகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

1.2. வேலை வாய்ப்பை (Job market) நோக்கமாகக் கொண்ட கல்விமுறை
இக் கல்வி முறையில் வேலை வாய்ப்பை (Job market) நோக்கமாகக் கொண்ட கல்வியாக இவ்விடயம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது. ஏனெனில் ஆரம்பத்தில் குருகுலவாசக் கல்விமுறையில் கூறப்பட்ட எமக்கு மிகத் தொலைவில் இருப்பதாக நாம் கற்பனை பண்ணக்கூடிய "ஞானம்" என்கின்ற அவ்வுயர்ந்த விடயம், எம்மிற் பலரால் உணரப்பட முடியாததால், அப்படியில்லையென்று மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, அதை இலக்காக வைக்க முடியாமல் எமக்கு மிக அருகிலுள்ளதும், அனைவரது புலன்களாலும் உணரப்படக்கூடியதுமான, "அடுத்த வாரம் நடைபெற இருக்கின்ற விரிவுரைக்கால

மதிப்பீட்டில் எமக்கு வழங்கப்படவிருக்கின்ற புள்ளிகள்” என்கின்ற அடைவை நோக்காகக் காண்பித்துக் கல்வி முறை முன்னெடுக்கப் பட்டது. (Credit Based Semester System)

ஆனாலும் மிக இறுதியாகவுள்ள, எல்லையிலுள்ள இலக்கு கண்ணுக்குத் தெரியவில்லை. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்காக எமக்கு அடுத்த மூன்றாவது மாதமே எமது கண்முன்னே தெரியக்கூடியதும், கிடைக்கக்கூடியதுமான “பரீட்சைப் பெறுபேறுகள்” என்பதை நோக்காகக் காண்பித்த போதும் எதிர்மறையான விளைவுகள் ஏற்பட்டன (Semester System). இப்படியாக இரண்டு அந்தங்களும் எமது குறிக்கோள்களாகக் காண்பிக்கப்பட முடியாமல் உள்ள போது, இரு முறைகளின் தோல்விகளும் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டுத், தற்பொழுது “வேலை வாய்ப்பு” என்பது எமது கண்ணுக்குத் தெரியக்கூடிய, எமக்குக் கிடைக்கவிருக்கின்ற “மாதாந்த வருமானம்” என்பது நாம் அடைய வேண்டிய அடைவாகவும், அப்பொருளை அடைவதற்காக நாம் எமது ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் குறித்துக் காட்டப்படுகின்றது.

ஏனெனில் வேலை செய்தே ஆகவேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தத்தின் மத்தியில் வேலை செய்கின்ற தனியார் நிறுவன உத்தியோகத்தர்களை நாம் தவிர்த்து, நிர்ப்பந்தம் இல்லாமலே குறித்த திகதியில் தவறாமல் வேதனம் பெறக்கூடிய, அரசு வேலைகளில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளையும், உத்தியோகத்தர்களையும் கருத்திற் கொண்டு நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால், அவர்களில் பலரிற்கு மாதத்தில் உள்ள 20 வேலை நாட்களில் ஒரு நாள் மட்டும் தான் நினைவில் இருக்கும் - அது தான் மாதாந்த வேதனம் வழங்கப்படுகின்ற அந்தப் புண்ணிய நாளாகும். அவ்வாறு எந்தவொரு நாட்டிலும் மனிதனானவன் நிர்ப்பந்திக்கப்படாத போது வேலை செய்வதற்குத் தயங்குகிறான். ஆனால் மாதாந்த வேதனத்தை வாங்கும் போது மட்டும் மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறான். அதே மனிதன் வேலை செய்ய வேண்டாம், என்று தடுக்கப்படும் போது வேலை செய்யத் துடிக்கிறான். மனிதனுடைய அச் செயற்பாடு தான் மிக்க விநோதமானதாகும்.

அதாவது சிறைச்சாலையிலே அவன் அடைக்கப்பட்டு, சிறையினுள்ளே எந்த வேலையும் செய்யாது நேரத்திற்கு உண்டு, உறங்கி

உயிர் வாழ வேண்டும் என்று அவனுக்குப் பணிக்கப்படும் போது, உலகில் மிகப் பெரிய துன்பத்தை தான் அனுபவிப்பதாக எண்ணி வேதனைப்படுகிறான். இரண்டையும் இப்போது ஒன்றுடனொன்று இணைத்துச் சிந்தித்துப் பார்ப்போம்.

அலுவலகத்தில் வேலை செய்யச் சொன்னால் மனிதனானவன் எவ்வாறெல்லாம் தனது மூளையைக் குறுக்கு வழிகளில் பயன்படுத்தி அலுவலக மேலதிகாரியை ஏமாற்றி, தனது வேலையைச் செய்யாமலேலே மாதாந்த வேதனத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மட்டுமல்ல, அதற்கும் மேலாக “இலஞ்சம்” என்கின்ற பெயரில் மற்றவர்கள் பணத்தைச் சுரண்டுவதிலும் அவன் மிகப் பெரும் இன்பமடைகின்றான். ஆனால் அதே மனிதன் சிறைச்சாலையிலே நிம்மதியாக உண்டு உறங்கி மாதாந்த வேதனத்தையும் பெறுகின்ற போதிலும், தான் மிகவும் சித்திரவதைக்கு உள்ளாவதாக எண்ணி அவன் மிகவும் வேதனையுறுகிறான்.

இவ்வாறாக மனிதனது உளவியலைத் தெளிவாக ஆய்ந்து அறிந்து கொண்ட கல்வியியலாளர்கள், மனிதனுக்குப் பணத்தின் மேலுள்ள ஆசையைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு, அவனைத் தானாகவே தாக்கு முற்று, தனது ஆற்றல்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்கும் இடமாக பல்கலைக்கழகத்தின் நிர்வாக அமைப்பு முறையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும், என்று அவர்கள் பிரேரித்துள்ளார்கள்.

ஆனால் நாம் கடமையாற்றும் நிறுவனங்களில் கடமையாற்றுகின்றவர்களும் எம்மைப் போன்ற மனிதர்களே ஆவார்கள். ஆகையால் அவர்கள் எம்மிடம் எதிர்பார்க்கும் பழக்கவழக்கங்களும் குணங்களும் எமது வீட்டிலும் எமது சமுதாயத்திலும் நாம் எவ்வாறு வாழ வேண்டும், என்று எமது பெற்றோர், உற்றார், உறவினர்கள் எதிர்பார்க்கின்றார்களோ அவ்வாறே அமையும். இந்தக் கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு மாதாந்த வேதனத்தை ஒழுங்காகப் பெற வேண்டுமாயின், தான் வேலை செய்யவிருக்கும் நிறுவனத்திலும், தனது வீட்டிலும் இச்சமுதாயத்திலும், பல சமுதாயங்களை உள்ளடக்கிய இவ்வுலகத்தின் எந்தவொரு பாகத்திலும் வாழ்ந்து வெற்றியடையக் கூடிய தரம் உள்ளவராக வாழக்கூடிய பட்டதாரியாக எம்மை நாடுவருகின்ற பயிலுநரை உருவாக்க வேண்டும் என்கின்ற குறிக்கோளுடனேயே இக் கல்விச் சீர்திருத்தமானது முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

1.3. மனிதன் மாதாந்த வேதனமாகிய பணத்திற்கு நிச்சயமாக அடிமை

மனிதன் மாதாந்த வேதனமாகிய பணத்திற்கு நிச்சயமாக அடிமை என்பது இத்தால் மிகத் தெளிவாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது. அத்தகைய பணத்தை நோக்காகக் கொண்டு ஒரு அரச நிர்வாகக் கட்டமைப்பானது வரைபு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதாவது ஒழுங்காக வேலை செய்யாவிட்டால் அவர்களின் மேலதிகாரியானவர் அவர்களுக்குரிய மாதாந்த வேதனத்தில் குறைப்புச் செய்யுமாறு முறைப்பாட்டினை எழுதுவார். அந்த முறைப்பாட்டிற்குப் பயந்து அனைவரும் ஒழுங்காக வேலை செய்வார்கள். இங்கும் அவரிற்குக் கிடைக்க வேண்டிய பணத்தின் அளவில் குறைவுகள் ஏற்படப் போகின்றன என்கின்ற விடயமே அவரை ஒழுங்காக வேலை செய்ய வைப்பதற்காகக் கருவியாகப் பயன்படுகிறது.

அதே போல, மாணவர்கள் ஒழுங்காகவும், சரியான நேரத்திற்கும் 80% விரிவுரைகளுக்கு வரத் தவறினால், அவர்களுடைய மாதாந்த உதவிக்கொடுப்பனவுகளாகிய Bursary, Mahapola ஆகியவை இடைநிறுத்தப்படும் என்கின்ற பயத்தினாலேயே அவர்கள் ஒழுங்காக விரிவுரைகளுக்குச் சமூகமளிக்கிறார்கள். ஆனால் நல்ல நோக்கங்களிற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட இச் சட்ட வரைபுகளை, அரச நிறுவனங்களிற் பணியாற்றுகின்ற மிகப் பல அதிகாரிகள், கடைப்பிடிக்கத் தவறுவதன் காரணமாக அவை செயலிழந்து போய், தற்பொழுது ஒழுங்காக வேலை செய்து மாதாந்த வேதனத்தை வாங்குபவர்களே, "ஏமாளிகள்" என்றும், வேலை செய்யாமல் சம்பள நாளன்று மட்டும் நிறுவனத்திற்குச் சமூகமளிப்பவர்கள், மிகவும் "புத்திசாலித் தனமானவர்கள்" என்றும் கூறப்படுமளவிற்கு மக்கள் மிகவும் மாறிப் போனதால், பல்கலைக் கழகங்களிலிருந்து வெளியேறுகின்ற பட்டதாரிகளின் ஆற்றல், வீழ்ச்சி கண்டு அதன் விளைவாக, குறிப்பிட்ட நாடுகளின் பொருளாதார நிலைமை பலவீனமடைந்ததன் காரணமாக, அரச அதிகாரிகளுக்கு போதுமான அளவு மாதாந்த வேதனத்தைக் கொடுக்க முடியாமற் பல்வேறு நாடுகளின் அரசுகள் திணறும் அளவிற்கு நிலைமை மோசமாகியுள்ளது.

இவ்வாறான துர்ப்பாக்கிய நிலையின் காரணமாக ஒழுங்காக வேலை செய்து பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று ஆசைப்படுகின்ற

விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய மிகச் சிலரும் கூட, மாதாந்த வேதனம் வாங்குவதற்கு (அரச நிறுவனம்) ஓரிடத்தையும், தாம் ஒவ்வொரு நாளும் வேலை செய்வதற்கு இன்னோரிடத்தையும் (தனியார் நிறுவனம், தமது வீடு) தெரிவுசெய்யும் அசாதாரண சூழ்நிலை உருவாகியுள்ளது. ஆகவே எந்தவொரு கல்விச் சீர்தீருத்தத்தையும் நாம் பயன்படுத்த எண்ணுகின்றபோது முற்றாக அதன் விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நாம் நடந்து கொள்ள நினைக்காத வரை அச் சீர்திருத்தமானது பயனற்றுப் போகிறது.

(VISEE வீயூ 1/2)

குருகுலவாச முறையின் நன்மைகள்

நவீனக் கல்விக் கொள்கைகள் எவ்வளவிற்கு முன்னேற்றகரமாக இருந்தாலும் கூட, நமது பண்டைய குருகுலவாச முறைகளின் சில அம்சங்களிலும் நன்மைகள் இல்லாமல் இல்லை. குருகுலவாச முறையில், அக்கால வசதிக்குறைவுகளின் காரணமாக நடைமுறையிலிருந்து, பின்னர் விஞ்ஞான முன்னேற்றத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வசதி வாய்ப்புகளினால் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கருவிகளின் பயன்பாட்டை மையமாகக் கொண்டு, பின்னர் வந்த கல்வி முறைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. ஆனாலும் தற்போது அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள OBE, SCL கல்வி முறைகளின்படி குருகுலவாசத்தில் நாம் பயன்படுத்தி, இடைக்காலத்தில் அவை பின்னடைவான கொள்கைகளாகக் கருதப்பட்டு, தற்பொழுது மீண்டும் அவை சிறந்த முறைகளாகப் பரிந்துரை செய்யப்படுகின்றன.

அதாவது ஸ்வரங்களைப் பயிற்சிக்காக நாம் பாடுகின்ற போது, அவற்றை மிக நேர்த்தியாக எழுதி அவற்றைப் பரம்பரை பரம்பரையாகப் பாதுகாப்பதன் மூலம் இடைக்காலக் கல்வி முறைகளின் படி கற்று வந்துள்ளோம். எமது குருவின், குருவானவர் கைப்பட எழுதியதும், பாதி அழிந்ததும், பாதி கிழிந்ததுமான நிலையிலுள்ள குறிப்பேடுகளை எமது மாணவர் பரம்பரையினருக்குப் பிரதிசெய்யுமாறு நாம் கொடுத்து, அதிலுள்ளவற்றை அட்சரம் தவறாது அப்படியே பாடச் சொல்லுவது எமது இன்றைய வழக்கமாகும்.

ஆனால் அவ்வாறு, மனிதனுள் ஸ்வரங்களைப் பதியச்செய்யாமல், எழுதிய குறிப்பேட்டிலும் அதிலிருக்கும் எழுத்துக்களிலுமே மனத்தை ஒன்றிக்கச் செய்து எமது மாணவர்கள் பாடிக்கொண்டிருக்கும் முறையானது, "அவர்களது உள்ளத்தினுள் ஸ்வரமானது ஆழமாகப் பதிந்து, அவர்களது உண்மையான இசைத் திறன்களை வளர்ப்பதற்கு பாதகமாகத் தொழிற்படும்," என்று பல இசை ஆசிரியர்கள் மனம் நொந்து கொண்டார்கள். இடைக்காலக் கல்வி முறைகள் புகுத்தப்பட்ட ஆரம்ப

காலங்களில், முதிர்ந்த இசை ஆசான்கள் மிகவும் வேதனைப்பட்டுக் கொண்டார்கள். மற்றைய பாடங்கள் அனைத்தையும் எழுதி மனனஞ் செய்து பழகிப் போன மாணவர்கள், கர்நாடக இசையையும் அவ்வாறே செய்வதற்கு விரும்பினார்கள்.

ஸ்வரங்கள் எழுதப்பட்ட பழைய மூல ஏட்டினை வைத்திருக்காத ஆசிரியர்களிடம் மாணவர்களிடம் கற்றுக்கொள்ள நாடிச் செல்வது, குறைந்து கொண்டே போனது. பல மாணவர்கள் அந்த மூல ஏட்டின் உதவி இல்லாது தாங்கள் கற்றுக்கொள்வதற்கு மிகவும் கடினமாக உள்ளது, என்று இவ்வாறான பிரதியாக்கச் செயற்பாடுகளிற்கு மறுப்புத் தெரிவித்த ஆசிரியர்களைக் குறைசூறும் நிலைமை ஏற்பட்டது. இருப் பினும் கால ஓட்டம் என்கின்ற பேரலையுடன் அடிபட்டு அவர்களும் மற்றவர்களைப் போலவே பயணஞ் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார்கள்.

ஆனால் நவீன OBE மற்றும் SCL என்ன சொல்கின்றன? பயிலு நர்களின் (மாணவர்களின்) ஆற்றலை வளர்ப்பதற்குக் குறிப்பேடு, பேனா, அவற்றின் உதவி ஆகியவை உபகரணங்களாக மட்டுமே பயன்பட வேண்டுமே தவிர, குறிப்பேடுகளில் எழுதும் எழுத்துக்களும், குறிப்பேடுகளும் தான் திறன் வளர்ச்சியாகாது. ஆகவே குறிப்பேடு களையும் பேனாக்களையும் அவற்றில் தம்மால் எழுதப்பட்ட வற்றையும் மட்டுமே நம்பி, எப்பொழுதுமே அவற்றையே நம்பி, தாம் ஆற்றல் பெற்றுவிட்டதற்கு அவற்றையே ஆதாரமாக நினைத்து, வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும், இடைக்காலக் கல்விச் சீர்திருத்தத்தினால் வழிநடத்தப்பட்ட மாணவர்கள், தவறான வழியில் வழிநடத்தப்பட்டுள்ளார்கள், எனப் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தம் சொல்கிறது.

2.1. குருகுல வாசத்தில் கையாளப்பட்ட உயர்ந்த சில கல்விக் கொள்கைகள் தற்பொழுது வேறாரு உருவத்தில் எம்மை நோக்கி நடைமுறைக்கு வருகின்றன

ஆகையால் நமது குருகுல வாசத்தில் கையாளப்பட்ட உயர்ந்த சில கல்விக் கொள்கைகள் தற்பொழுது வேறாரு உருவத்தில் எம்மை நோக்கி நடைமுறைக்கு வருகின்றன, என்பது நமக்கெல்லாம் மகிழ்ச்சி தரும் செய்தியே ஆகும். அதை விட எமது மூதாதையர்களினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட குருகுலவாச முறை ஆகிய கல்வி முறையில்

இருந்து வந்துள்ள முக்கிய இயல்புகள், அவர்களினூடாக எமது மரபணுக்களிலும் (Genes) கடத்தப்பட்டு இருக்கும் ஆகையால் அவற்றைப் பின்பற்றுவதில் எமக்கு எந்தவிதச் சிரமமும் இருக்காது.

எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டுள்ள ஸ்வரங்களைப் பாடிக் காண்பித்தால் சரியானது என்கின்ற தவறான குறிக்கோள் பயிலுநர்களிற்கு உணர்த்தப்படுவதால் தான், அவர்கள் ஸ்வரஸ்தானங்களை அவற்றிற்கு குரிய இடத்தில் பாடுவது தான் தமது அன்றைய பயிற்சியின் குறிக்கோள் என்பதை உணர்ந்து கொள்ள மறுத்து, அதிலுள்ள எழுத்துக்களை உச்சரித்தால் போதுமானது என்றும், அதிலுள்ள ச ரி க ம ப த நி என்கின்ற எழுத்துக்களே தம்மால் உச்சரிக்கப்பட வேண்டிய இலக்கு என்றும் தவறாக உணர வைக்கப்படுகின்றார்கள்.

அவர்கள் அதனைச் சரியாகப், பார்த்து உச்சரிப்பதற்கு 10 நிமிடங்களே மிகவும் போதுமானவையாகும். ஆனால் அந்த ஒவ்வொரு ஸ்வரங்களையும் அதற்குரிய அதிர்வெண் பரிமாணங்களுடன் காதினாற் கேட்டு மனதினுள் வாங்கி, மீண்டும் பாடுவதற்குச் சில பயிலுநர்களிற்கு 10 மணித்தியாலங்கள் வரையோ அதற்கு மேலாகவோ கூட ஆகும். ஆகவே எமது பயிலுநர்களிற்கு, அவர்களிற்குரிய இலக்கைத் தெளிவாக உணர்த்தாமல், அவர்களிற்குப் பயிற்றுவிக்கின்ற ஒரு முறையாக, ஸ்வரங்களை எழுதி வைத்து மனப்பாடம் செய்ய வைத்தலானது காணப்படுகிறது.

எழுத்துக்களை எழுதி வைத்துப் பார்த்துப் பாடுவதற்குக் குறிப்பேடு, தரம் வாய்ந்த பேனா, மடிக்கணினி (Laptop), I-pad என்கின்ற மிக நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப சாதனங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்ற போதிலும், எவற்றை எங்கே பயன்படுத்த வேண்டும், எங்கே பயன்படுத்தக்கூடாது, என்று தெரிந்து பயன்படுத்த வேண்டியது, பயிலுநர்களின் மிக முக்கிய திறன்களில் ஒன்றாகும். "அற்பணுக்குப் பவிசு வந்தால் அர்த்த ராத்திரியில் குடை பிடிப்பான்" எனும் நமது பழமொழி போல, திடீரென்று எமக்குக் கையில் கிடைத்த நவீன தொழில்நுட்ப உபகரணங்களை, அவை கிடைத்து விட்டன என்பதற்காகப், பொருத்தமற்ற இடங்களில் அவற்றைப் பயன்படுத்தாது தவிர்ந்துக் கொள்வது எமக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய செயலாகும்.

புதிய கருவிகள் திடீரென மனிதனுக்குக் கிடைக்கும் போது அவை பயன்படுத்தக்கூடிய இடம் - பொருள் - ஏவல் தெரியாமல் பயன்

படுத்துகின்ற குணமானது இயற்கையாகவே மனிதனுக்கு உண்டு என்பதைப் பின்வரும் உதாரணத்தை வைத்து உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

2.2. மனித மூளை

மனித மூளை செயற்படுவதற்காக மூளைக்கலங்கள் அவன் உருவாகியதிலிருந்து அதிகரித்துக்கொண்டே செல்கின்றன. ஆனால் 6 வயதில் அவை உச்ச எண்ணிக்கையை அடைந்து 100 பில்லியன் ஆகின்றன. ஆனால் 12 வயதிலே அவனது மூளையின் உணர்வுகளுக்குப் பொறுப்பான பகுதியானது (Primary Cortex) விருத்தியடையத் தொடங்குகிறது. அதுதான் அவனது கட்டிளமைப் பருவத்தின் (Teenage) ஆரம்பம் என்று சொல்லப்படுகிறது. 12 வயது முதல் 26 வயது வரையிலான காலப்பகுதியில் அப்பகுதி விருத்தியடைந்து கொண்டே செல்கிறது.

பன்னிரண்டு வயது வரை எம் குழந்தை, எந்தவொரு உணர்வையும் மிக அத்தமாகக் காண்பிக்காமல், நாம் சொல்வது அதற்குத் தவறாகத் தெரிந்தாலும் கூட பயத்தின் காரணமாக, நாம் ஏவுகின்ற கட்டளைகளை எமது கண் முன்னே செய்வதாகப் பாசாங்கு செய்தாலும் கூட, 12 வயது ஆகியவுடன் அத்தமான, உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பின் காரணமாக அவ்வளவு நாளும் மனிதனுள் அடக்கி வைத்திருந்த கோபங்கள், வேதனைகள் அனைத்தையும் இராட்சசத்தனமாக எம்மிடமே வெளிக்காட்ட ஆரம்பிக்கின்றது. எமது குழந்தையா இவ்வாறு திடீரென மாறிவிட்டான்? என்று நாம் திடுக்குற்றுப் போவதுண்டு. நன்றியோடு செல்லப் பிராணியாக வளர்த்த எமது நாய்க்குட்டியொன்று, திடீரென்று எம்மையே கடித்துவிட்டது போன்று இருக்கக்கூடிய, இச்செயலை எண்ணி நாம் தவித்து விடுவதுண்டு. இவை எதனால் நிகழ்கின்றன...

பன்னிரண்டு வயது வரைக்கும் உணர்ச்சிகளை அத்தமாக அனுபவிக்கக்கூடிய மூளையின் பகுதிகள், செயற்படத் தொடங்காதிருந்த உணர்ச்சிகளை அனுபவிக்கக்கூடிய மூளையின் பகுதிகள் செயற்படத் தொடங்கும் போது, புதிதாக எமது பிள்ளைக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற அவ்வரப்பிரசாதத்தை அப்பிள்ளை பயன்படுத்தும் முறை தெரியாது

தடுமாறி எம்மையும், சுற்றத்தாரையும் நோக்கிப்பதற்கு அந்த வரப் பிரசாதத்தையே காரணமாக்கி விடுகின்றது.

12 வயது முதல் 26 வயது வரை வேகமாக வளர்ச்சியடைந்து கொண்டிருக்கும் மூளையின் அப்பகுதியானது (Primary cortex) 26 வயதிலேயே முற்றுமுழுதாகச் செயற்படக்கூடிய நிலைமையை அடைந்த விடுவதால், 26 வயதிலிருந்து எமது பிள்ளை பொறுமையாகச் சிந்தித்து இச்சமுதாயத்தில் வாழக்கூடிய மனோ நிலையையும், சக்தியையும் அடைந்து விடுகிறார்.

ஆகவே புதிதாகக் கிடைத்த மூளையின் ஆற்றல்களில் மிக உன்னதமாகிய, மனிதனை விலங்குகளிலிருந்தும் பொருட்களிலிருந்தும் உயர்த்திக் காட்டக்கூடிய மூளையின் அப்பகுதியைச் சரியாகப் பயன்படுத்தப் பழகுவதற்கு மனிதனுக்கு 12 -26 வயது வரையிலான, 14 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டுள்ளன. இதிலிருந்து புதிதாக எமது கைகளிற் கிடைக்கின்ற வசதி வாய்ப்புக்களையும் நவீன உபகரணங்களையும் நாம் எவ்வாறு பயன்படுத்த வேண்டும், எவ்வாறு பயன்படுத்தக்கூடாது என்றெல்லாம் தெரிந்து கொள்வதற்கு எவ்வளவு நீண்டகாலம் எடுக்கும் என்பது எமக்குத் தெளிவாகின்றது ஆகையால், புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறைகளையும் உபகரணங்களையும் நாம் எமது கைப்பழக்கத்திற்குக் கொண்டுவருவதற்கு மிக நீண்ட காலத்தை நாம் எடுத்துக்கொள்வது எமது தவறல்ல, இறைவன் எம்மைப் படைத்த பாங்கானது அவ்வாறே தான் அமைந்துள்ளது.

பயிலுநரை மையமாகக் கொண்ட கல்வி முறை

3.1. எமது பயிலுநரைந்தாமாகவே உணர்ந்துபயில வைப்பதற்குரிய வழிகள்

ஒருவரை ஒழுங்காக வேலையைச் செய்விப்பதற்கு 2 வழிகள் உண்டு.

1. அவருக்குப் பிடித்த ஒரு விடயம் குறிப்பிட்ட அந்த வேலையைச் செய்தால் கிடைக்கும் என்கின்ற எதிர்பார்ப்பு.
2. குறித்த அந்த வேலையைச் செய்யாவிட்டால் அவருக்குத் தண்டனை கிடைக்கும் என்கின்ற பயம்.

இவ்விரண்டிலும் முதலாவது வகையே மிகுந்த நன்மை பயப்பதாகும். முதலாவது வகை மூலம் ஒரு மனிதனைக் கொண்டு வேலை செய்ய வைப்பதற்குத் தெரியாத போது, நாம் வேறு வழியின்றி இரண்டாவது வழியைப் பயன்படுத்துகின்றோம். ஏனெனில், எல்லா இடங்களிலும் முதலாவது வழியைப் பயன்படுத்துவதற்கு எமக்கு வழிமுறைகள் தெரிவதில்லை.

ஒவ்வொரு நாட்டிலும் சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு அவற்றை மீறுபவர்களுக்கு கடுமையான தண்டனைகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்ற மையானது, இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்த ஒழுக்காற்று முறையே யாகும். முதலாவது வகையான செயற்படுத்தும் முறையிலே இரண்டாவது வகையும் உண்மையிற் சொல்லப்போனால் சேர்ந்துள்ளது. அதாவது, "குறித்த வேலையை நேரத்திற்குச் செய்து முடித்தால் ஆயிரம் ரூபா கிடைக்கும்" என்கின்ற ஆசை - குறித்த நேரத்திற்கு வேலையைச் செய்து முடிக்கத் தவறினால் ஆயிரம் ரூபா கிடைக்காது என்கின்ற பயம். இவ்விரண்டும் அடிப்படையில் ஒத்துள்ளன.

3.2. பயிலுநர் ஒவ்வொருவரையும் நாம் எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைய வைக்க வேண்டியது எமது கட்டாயமான கடமையாகும்

ஆகையால் எமது உளவியலைப் பொறுத்தவரை, நாம் கிடைக்கும் என்று எண்ணியிருந்தது, கிடைக்காமற் போவதும் கூட எமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பெரிய தண்டனையாகும். ஆகையால், முதலாவது வகையை நாம் எமது பயிலுநர்களுக்குப் பயன்படுத்தியே அவர்களைப் பயிற்சியெடுக்க வைத்து சமூகத்திற்குப் பயன்படக்கூடியவர்களாக உயர்த்துவது எமது கடமையாகிறது. நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்க நினைப்பது நிச்சயமாகப் பணமாக மட்டும் இருக்கவேண்டியதில்லை. அது,

1. பாராட்டாக இருக்கலாம்
2. அன்பாக இருக்கலாம்
3. சலுகையாக இருக்கலாம் (விட்டுக்கொடுப்பு)
4. வேறு ஏதேனும் அவர்களைப் பொறுத்த

வரையில்பொருளாகவோ செயலாகவோ இருக்கலாம்

-இது பயிலுநருக்குப் பயிலுநர் வேறுபடும்.

இவ்வாறாக எதையாவது நாம் கொடுப்பதன் மூலம் மட்டுமே, எதிர்பார்ப்பதைச் செய்யுமாறு அவர்களைத் தூண்ட முடியும். எவ்வாறாயினும், ஏதோ ஒரு வகையில் அல்லது ஏதோ ஒரு முறையில், எம்மை நம்பி வரும் பயிலுநர் ஒவ்வொருவரையும் நாம் எதிர்பார்க்கும் இலக்கை அடைய வைக்க வேண்டியது எமது கட்டாயமான கடமையாகும்.

3.3. பல்வேறு விதங்களிலும், பல்வேறு நிறங்களிலும் கவர்ச்சிகரமான கல்விப் படிமுறைகள்

நாம் பெற்ற குழந்தை, சாப்பிடமாட்டேன் என அடம்பிடிக்கும் போது அக்குழந்தைக்கு விருப்பமான சகல உணவு வகைகளையும் உருவாக்கி, குழந்தையின் கண் முன் படைத்துவிடுகிறோம். அவை பல்வேறு விதங்களிலும் பல்வேறு நிறங்களிலும் கவர்ச்சிகரமாக உணவுவகைகளைச் செய்து எமது குழந்தைக்கு நாம் உண்ணுவதற்கான தெரிவையும்,

கவர்ச்சியையும் பல வழிகளில் வழங்கி, எப்படியாவது எமது குழந்தையை உண்ண வைத்து, நாம் எமது கடமையை மிக ஒழுங்காகச் செய்வதுண்டு. || அதே போல எம்மை நம்பி வருகின்ற பயிலுநர்களுக்கும், அவர்கள் மனம் மகிழும் வகையில் பல்வேறு இலக்கு மட்டங்களையும் பல்வேறு பயிற்சி முறைகளையும் வகை வகையாகவும், கவர்ச்சிகரமானதாகவும் அவர்கள் கண்களில் தெரியப் படுத்துவதன் மூலம், அவர்களை மகிழ்ச்சியோடும் நன்றியுணர்வோடும், ஆர்வத்தோடும் பயிற்சி பெறுவதற்குத் தூண்ட முடியும்.

(NB)
(R)

ஒரு பல்கலைக்கழகப் பயிலுநரானவர், ஒரு நாளின் இயங்கக் கூடிய நேரப் பகுதிக்குள் 2/3 பகுதியினுள் எம்முடன் தான் தன்னுடைய நேரத்தை உபயோகிக்கிறார். அதாவது காலை 8 மணியிலிருந்து மாலை 4 மணி வரையுள்ள 8 மணி நேரம் எம்முடனேயே அவர் தனது நேரத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். உறங்கும் நேரம், உணவருந்தும் நேரம், சுத்திகரிக்கும் கடடைமகளை முடிக்கும் நேரம் இவற்றையும் கழித்துப் பார்த்தால் அவர் தனது, வாழ்க்கையின் முன்னேற்றத்திற்காக உழைக்க வேண்டிய நேரம் முழுவதும் எம்முடனேயே அவர் வசிக்கின்றார் அதாவது 4 வருடங்கள் பல்கலைக்கழகப் பயிலுநரானவர் எம்முடனேயே வசிக்கின்றார் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

3.4. தெரிந்ததிலிருந்து தெரியாததை நோக்கி

எப்பொழுதுமே நாம் புதிதாக ஒரு கல்வியையோ, கல்வி முறையையோ எமது பயிலுநர்களுக்கு அறிமுகம் செய்யும் போது, அவர்களுக்கு ஏற்கனவே தெரிந்ததன் உச்ச எல்லையிலிருந்து ஆரம்பித்து அவர்களுக்குத் தெரியாததனுள் பிரவேசிக்க வேண்டும். அதாவது, ஒரு விரிவுரை நாளில் நாம் எடுத்த விரிவுரையின் அம்சங்களை அவர்கள் தெரிந்து கொண்டார்கள் என்று நாம் வைத்துக்கொண்டால், எமது அடுத்த விரிவுரையின் போது முன்னைய விரிவுரையின் சாராம்சத்தை அவர்களுக்கு ஞாபகமூட்டி, அந்த விரிவுரையின் தொடர்ச்சியாகவே அடுத்த நாள் விரிவுரையை நாம் ஆற்ற வேண்டியது ஆரோக்கியமான கல்வி முறையாகிறது.

உதாரணமாக ஐந்து கட்டை சுருதியுடன் எவ்வாறு இணைந்து பாடுவது? என்பது பற்றிப் பயிற்சியை நாம் ஒரு விரிவுரையின் போது

வழங்கியிருப்பின், அடுத்த விரிவுரையின் போது நாம் நான்கு கட்டையுடன் இணைந்து பாடுவது எப்படி என்கின்றதற்கான பயிற்சியை வழங்க உத்தேசித்துள்ளோமாயின், இரண்டாவது விரிவுரையின் ஆரம்பத்தில் ஐந்து கட்டையுடன் இணைந்து பாடுவதை ஞாபகப்படுத்தியதன் தொடர்ச்சியாகவே, நான்கு கட்டையில் பாடுமாறு பயிலுநர்களுக்குப் பயிற்சியளிக்க வேண்டியுள்ளது. இதற்கு எமது வாழ்க்கை முறையிலேயே மிகப் பொதுவான, அடிக்கடி நிகழ்கின்ற உதாரணங்கள் உள்ளன.

ஒவ்வொருவரிற்கும் நன்கு தெரிந்த விடயங்கள் மற்றும் அவர்களால் முடியுமான விடங்களை உள்ளடக்கிய பரப்பளவானது இயல்பு எல்லை (Comfort zone) எனப்படுகிறது. இயல்பு எல்லைக்குள் அவர்களை இயங்குமாறு மற்றவர்கள் கேட்கும் போது, அவர்கள் அதை இன்முகத்துடனும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடனும் செய்வார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் மற்றவர்களுக்கு அவர்கள் தங்களது இயல்பு எல்லைக்குள் நின்று உதவி செய்யவும் தயங்கமாட்டார்கள். ஆனால் அவர்களது இயல்பு எல்லைக்கு வெளியே போய் (Danger Zone) அவர்களது அபாய எல்லைக்குள் அவர்களை ஏதேனும் செய்யு மாறு கேட்டுக்கொண்டாலோ, அல்லது எமக்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக் கொண்டாலோ கூட அவர்கள் முடியாது என்று சொல்லி விடுகிறார்கள்.

அதாவது தமிழர் ஒருவரிடம் சென்று தமிழில் எழுதப்பட்டிருக்கும் விடயத்தை வாசித்து எமக்கு விளங்கப்படுத்துமாறு கேட்டுக் கொண்டால் அவர்கள் மிக்க மகிழ்வுடன் எமக்கு உதவ முன்வருவார்கள். ஆனால் தமிழர் ஒருவரிடம் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டதைக் கொடுத்து, அதை வாசித்து எமக்கு விளங்க வைக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டால், முன்னர் இருந்த மகிழ்ச்சியோடு அவர் எமக்கு உதவி செய்திருக்கமாட்டார்.

எமது இயல்பு எல்லையை விட்டு வெளியே வருமாறு யாராவது எம்மைக் கேட்கின்ற போது நாம் மிகுந்த பயத்திற்குள்ளாகிறோம். அதாவது எமது இயல்பு எல்லையைத் தாண்டினால் நாம் எமது அபாய எல்லைக்குள் (Danger zone) பிரவேசித்து விடுவோம். அபாய எல்லைக்குள் பிரவேசிப்பதற்கான அல்லது இன்னொரு முறையில் சொல்லப்போனால் எமது இயல்பு எல்லையை விரிவாக்கப் போனால்

(ஒரு தமிழரிடம் ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டதை உடனடியாக ஒரு சபையின் முன் பேச்சு சொன்னால்) நாம் தடுமாறிப்போவதுண்டு.

ஆனாலும், எம் ஒவ்வொருவரின் மனத்தினுள்ளும் இயல்பு எல்லையை விட்டு வெளியே செல்லலாம் என்று நாம் இரு மனதுடன் எண்ணுகின்ற ஒரு வலயம் இருக்கின்றது. அதற்குப் பெயர் தான் விரிவடையக்கூடிய வலயம் (Stretch zone) ஆகும். ஆகவே எமது பயிலுநர்களது இயல்பு எல்லைக்குள்ளிருந்து ஆரம்பித்து, அவர்களது விரிவடையக்கூடிய எல்லைக்குள் பிரவேசிக்குமாறு அவர்களை நாம் சிறிது சிறிதாகத் தூண்டுவதன் மூலம், அவர்களது இயல்பு எல்லை யானது சிறிது சிறிதாக விரிவாக்கப்படும். அவ்வாறு இயல்பு எல்லை யானது விரிவாக்கப்பட்டவுடன் அந்த இயல்பு எல்லையைச் சுற்றி அவர்களது விரிவடையக்கூடிய எல்லையும் விரிவாக்கப்பட்டுக் கொண்டே செல்லும். ஆனால் தனது இயல்பு எல்லைக்குள் தனித்துப் பிரவேசிக்கும் மன உறுதி கொண்ட ஒருவர் அவரது விரிவடையக் கூடிய எல்லைக்குள் அத்துறையில் தேர்ந்த இன்னொரு வழிகாட்டியின் உதவியின்றிப் பிரவேசிக்க மறுப்பார். இப்படியான நேரத்தில் தான் எமது பயிலுநரிற்கு எமது உதவி தேவைப்படுகிறது.

திடீரென்று ஆங்கிலத்தையோ கணினியையோ படித்துப் பயன்படுத்தச் சொன்னால் எமது பயிலுநர்கள் மிகவும் தயக்கமடைவதை நாம் அவதானித்திருக்கிறோம் ஆனால் அவர்களுக்கு மிகவும் அன்னியோன்னியமான இசையைப் பற்றி ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்ட வற்றையோ அல்லது கர்நாடக இசையின் சுருதி, தாளம் ஆகிய வற்றிற்கான உபகரணங்களாகக் காணப்படக்கூடிய சிந்தலைஸ்ட் தம்புரா (Tampura software application) சிந்தலைஸ்ட் Metronome ஆகிய வற்றைப் பயன்படுத்த முயற்சி செய்யுமாறும், அதற்கு நாம் உதவி செய்கிறோம் என்றும் சொல்லுகின்ற போது, அவர்கள் ஆர்வத்துடனும், மகிழ்ச்சியுடனும் எமது உதவியைப் பெற்று, கேள்விகளைக் கேட்டு, தேவையான படிமுறைகளின் போது தெளிவடைந்து கொண்டு (Stretch zone), இலகுவாக கணினி மென்பொருட்களைப் பயன்படுத்தவும், ஆங்கிலத்தில் சில வாக்கியங்களை அம்மென்பொருளின் தேவை கருதி வாசித்து விளங்கிக்கொள்ளவும் முயன்று பழகிக்கொள்கிறார்கள்.

தற்பொழுது கணினி மென்பொருட்கள் அவை தொடர்பாக சில ஆங்கிலச் சொற்களும் இயல்பு எல்லைக்குள் வந்து விடுகின்றன இதன் பின்னர் அந்த இயல்பு எல்லைக்குள் ஆரம்பித்து அவர்களை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களது அபாய எல்லைக்குள் முன்னேற வைத்து, அவர்களது இயல்பு எல்லையை நீட்டித்துக் கொண்டே போகலாம் இதுவே மிகவும் ஆரோக்கியமான கல்வி முறையாகும். ஒவ்வொரு நாளும் விரிவுரை முடிவில் ஒவ்வொரு பயிலுநரையும் எவ்வளவு தூரம் அவர்களது விரிவடையும் எல்லைக்குள் அவர்களை பிரவேசிக்க வைத்துள்ளோம் என்பதை நாம் அளவீடு செய்துகொள்வதன் மூலமே, நாம் அவர்களை நேர்த்தியாக முன்னேறச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

3.5. இராகம் தானம் பல்லவியில் "திஸ்ரப்பகுத்துதல்"

உதாரணத்திற்கு நாம் இராகம்-தானம்-பல்லவியில் "திஸ்ரப்பகுத்துதல்" என்கின்ற செய்முறையில், பயிலுநர்கள் பலர் இடர்ப் படுவதை நாம் அவதானித்திருக்கக்கூடும். இதற்குக் காரணம் என்ன? அவர்களது இயல்பு எல்லை (Comfort zone) சதுஸ்ரமாகவே உள்ளது. ஏனெனில் அவர்கள் கர்நாடக இசையில் பயிற்சி பெற ஆரம்பித்த நாள முதல் ஸ்வர வரிசையில் ஆரம்பித்து கிருதி, சௌக்க கால கிருதி என்கின்ற வரையிலும் "சதுஸ்ர கதி"யிலேயே கர்நாடக இசையைப் பயின்ற வந்துள்ளார்கள் ஆகவே திஸ்ர கதியில் பாடுதல் என்பது அவர்களது இயல்பு எல்லைக்கு வெளியே உள்ளது.

3.6. ஒரு நேரத்தில் மனிதனால் ஒரு விடயத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த முடியும்

இந்நிலையில், மனிதனது திறன் வரையறையாகவுள்ள இன்னொரு உளவியல் விதியையும் நாம் கவனம் செலுத்தி, பொருத்திப் பார்ப்பது அவசியமாகிறது. அதாவது, ஒரு நேரத்தில் மனிதனால் ஒரு விடயத்தில் மட்டுமே கவனம் செலுத்த முடியும். நாம் பாடுகின்ற போது, பல்லவி என்கின்ற வரியைப் பாடுவதில் மட்டுமே எம்மால் கவனம் செலுத்த முடியும். அதனை சதுஸ்ரத்தில் பாடுவதா? அல்லது 5 கட்டை சுருதியில் பாடுவதா? அல்லது ஆதி தாளத்தில் பாடுவதா? அல்லது அதன்

ஸ்வரஸ்தானத்தில் கவனம் செலுத்திப் பாடுவதா? அல்லது அதன் சாகித்தியத்தில் கவனம் செலுத்திப் பாடுவதா? அல்லது திஸ்ரகதியில் கவனம் செலுத்திப் பாடுவதா?

இச் செயற்பாடுகளில் ஏதோ ஒரு செயற்பாட்டில் மட்டுமே, இவ்வுளவியல் விதியின் படி கவனம் செலுத்த முடியும்.

இவற்றில் எந்தவொன்றைக் கவனிப்பதன் மூலம் குறிப்பிட்ட இராகம்-தானம்-பல்லவியை திஸ்ர கதியில் அவர் பாட முடியும்?... அனைத்தையும் கவனித்தே பாடவேண்டும் என நாம் சொன்னால், அது மேற்குறித்த உளவியல் விதியை மீறுகின்ற செயற்பாடாகும் அதாவது மனிதனது ஆற்றல் எல்லையை மீறுகின்ற செயற்பாடாகும். நிச்சயமாக மனிதனால் கடவுள் கொடுத்த ஆற்றல் எல்லையை மீறுவதற்கு முடியாது. இந்நிலையில் மேற்குறித்த 6 விடயங்களையும் ஒருங்கே கவனித்து அவன் குறித்த பல்லவியைத் திஸ்ர கதியில் பாட வேண்டும் எனில், ஏதோ ஒரு விடயத்தைத் தவிர மீதி 5 விடயங்களையும் ஆழ் மனிதிற்குக் கொண்டு செல்வதன் மூலம், இயல்புக்க நிலையாக மாற்றிடு செய்ய வேண்டும்.

3.7. இயல்புக்க நிலை

இயல்புக்க நிலை எனப்படுவது, இயற்கையாக மனிதன் நினைக்காமலே அவனது உடலானது, மூளையின் உத்தரவின்றி தானாகவே செயற்படும் நிலையாகும். உதாரணத்திற்கு நாம் ஒவ்வொருநாளும் அலுவலகத்திற்கு மோட்டார் சைக்கிளில் செல்வதுண்டெனில், நாம் எமது வேலை நாள் அல்லாத ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் எமது அலுவலகம் இருக்கின்ற பாதையைக் கடந்து வேறெங்காவது சென்று கொண்டிருக்கும் போது, வழியில் எம்மை அறியாது எமது கை எமது மோட்டார் வண்டியை அலுவலக வாசலை நோக்கித் திருப்புவதையும், எம்மை அறியாமலே அலுவலகத்திற்கு வந்து சேர்ந்த பின்னர், இன்று ஞாயிற்றுக்கிழமை என்பதை மறந்து, செல்கின்ற வழியில் அலுவலகத்தினுள் நுழைந்து விட்டோம் என்பதைச் சிந்தித்து அறிந்த பின்னரே தெரிந்து கொண்டு, நாம் செல்ல நினைத்த இடத்திற்கு செல்வதுண்டு. இதுவே “இயல்புக்கம்” எனப்படுகின்றது.

இவ்வாறான இயல்புக்க நிலைக்கு மீதி ஐந்தையும் கொண்டு செல்வதற்கு முயற்சி செய்ய வேண்டும். அந்த 5 விடயங்களில் சில விடயங்கள் மனிதனது இயல்புக்க நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் வாய்ப்புக்கள் அற்றவை. அதாவது கேட்ட சுருதியை ஞாபகம் வைத்திருக்கும் இயல்புக்க நிலையை மனிதனால் அடையமுடியாது. சுருதியை எந்த அளவிற்குப் பயிற்சி செய்து ஆழ்மனதிற்குக் கொண்டு சென்றாலும் கூட, அதே சுருதியில் அடுத்தநாள் பாடுகின்ற ஆற்றலை இயல்புக்க நிலைக்கு கொண்டு செல்வதற்குரிய திறனைக் கடவுள் மனிதனுக்கு வழங்கவில்லை. அதாவது இன்று நாம் 5 கட்டையில் பாடிய பாடலையோ அல்லது 5 கட்டையில் கேட்டு இரசித்த பாடலையோ, அடுத்த நாள் சுருதிக்கருவியின் துணையின்றி, மிகச் சரியாக 5 கட்டை சுருதியில் பாடுவதற்கு மனிதனால் முடியாது (Perfect pitch skill) ஆகையால் நாம் சுருதிப்பெட்டியுடன் இணைந்து பாடுவதற்கு முயற்சி செய்யும் போது, நாம் பாடுகின்ற எமது குரலிலுள்ள சுருதியை இடையிடையேயும் சுருதிப்பெட்டியிலிருந்து வெளியேறும் சுருதியை இடைக்கிடையேயும் மாறி மாறிக் கேட்பதன் மூலம் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து இரண்டும் சமன் என உறுதிப்படுத்திக்கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே எம்மால் சுருதி உபகரணத்திலிருந்து வரக்கூடிய சுருதியுடன் தொடர்ந்தும் இணைந்து பாடமுடியும். அதேபோல, பாடலின் வேகம் (Tempo) என்பது கூட மனிதனால் மனப்பாடம் செய்து வைக்கமுடியாத ஒரு விடயமாகும். அதாவது இன்று, நிமிடத்திற்கு 60 அடிப்புகள் (60 BpM) வேகத்தில் நாம் பாடிய பாடலை நாளையும் 60 BpM என்கின்ற அளவில், அதற்குரிய உபகரணத்தின் உதவியின்றிப் பாடும் திறனையும் ஆண்டவன் மனிதனுக்குக் வழங்கவில்லை.

அதாவது பாடலின் வேகத்தை இயல்புக்க நிலைக்குக் கொண்டு செல்லும் திறன் இறைவனால் மனிதனுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஆதலால், பாடலின் வேகத்தைக் கூட, நாம் ஒப்பீட்டளவிலேயே தீர்மானிக்கிறோம். அதாவது நாம் பாட ஆரம்பித்த பின்னர், அப் பாடலின் வேகத்தில், முதல் இரண்டு அட்சரங்களுக்கும் இடையிலுள்ள நேரத்தை மனதினால் கணக்கிடுவதன் மூலம், இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது அட்சரங்களுக்கு இடையிலுள்ள நேரத்தையும் மனக் கணக்கு மூலம் அதே அளவாக நிர்ணயித்துக் கொள்கிறோம். இவ்வாறான விடயங்களை இயல்புக்க நிலைக்கு கொண்டு செல்ல

நினைக்கும் முயற்சிகளைக் கைவிட்டு, அதற்குப் பரிகாரமாக உபகரணங்களின் உதவியை நாம் நாடியே ஆக வேண்டியிருக்கிறது.

ஆனால் கருவிகளோடு எம்மை ஒப்பிட்டுப்பார்த்து எம்மை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்றபோது, ஒரே நேரத்தில் எமது ஆற்றுகையையும், கருவியின் ஆற்றுகையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க எம்மால் இயலாது. ஆதலால் எமது ஆற்றுகையையும், கருவியின் ஆற்றுகையையும் மாறி மாறி அவதானித்து, பின்னர் எமது மனத்தினுள் இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதே சாத்தியமானதாக இருக்கும். இவ்வாறு கருவிகளின் துணையுடனும், இயல்புக்க நிலைக்கு, அப்பல்லவியை மீண்டும் மீண்டும் பாடுவதன் மூலம் அந்தப் பல்லவியின் ஸ்வரங்களையும், பாடல் வரிகளையும், கார்வை எண்ணிக்கைகளையும் கொண்டு சென்ற பின்னர் மட்டுமே, எம்மால் திஸ்ரகதியில் பாடுதல் என்கின்ற விடயத்தில் கவனம் செலுத்த முடியும். “திஸ்ர கதியில் பாடுதல்” என்பது நாம் முன்னரே பேசியபடி, எமது ஆபத்துப் பகுதிக்குள் (அபாய எல்லை) இருக்கின்றது. அதே வேளையில் சதுஸ்ரகதியில் பாடுவதானது நாம் அபாய எல்லைக்குள் நுழைவதற்கு முயல்கின்ற போது அவ்விடயத்தில் மிகவும் கருத்தானறி ஒவ்வொரு நொடியும் கவனமாக நுழையவில்லையெனில் எந்நேரத்திலும் எமக்கு ஆபத்தானது காத்திருக்கும். அதேபோலத்தான் “திஸ்ரப் படுத்துதல்” என்கின்ற அபாய எல்லைக்குள் பயிலுநரை நுழைய வைக்கும் போது, ஒவ்வொரு நொடிப்பொழுதும் திஸ்ரம் பாடுகிறோம் என்பதை மறக்காமல் இருக்க வேண்டியது மிக மிக அவசியம் என்பதைப் பயிலுநரிற்கு அறிவுறுத்தக் கடமைப் பட்டுள்ளோம். ஒரு நொடிப்பொழுதேனும் அவர் அவ்விடயத்தை ஏதேனும் தேவைகளுக்காக மறக்கின்ற போது, அவர் தன்னை அறியாமல் இயல்பு எல்லைக்குள் விழுந்து விடுகிறார். அதாவது ஒரு நொடிப்பொழுதில் அவர் கார்வைக் கணக்குகளைப் பற்றியோ, அல்லது தான் மறந்து விட்ட பல்லவியின் வரிகளைப் பற்றியோ சிந்திக்க நேரிடின், அவர் நிச்சயமாக சதுஸ்ர கதிக்கு மாறிவிடுவார்.

3.8. இயல்பூக்க நிலை மிக வலியது

உதாரணத்திற்கு, இந்துவாகப் பிறந்து சிவனை வணங்கிய ஒருவர், ஒரு முஸ்லிமை மணம் முடிக்க நேரிடின், அதற்காக அவர் முஸ்லிமாகத் தன்னை மாற்றிக்கொண்டு, அவரது சான்றிதழில் கூடத் தான் ஒரு முஸ்லிம் என உலகிற்கு அறிவித்துக்கொள்கிறார். எனினும் அவரது இயல்பூக்க நிலைக்குள் இருக்கின்ற இந்துப் பழக்கவழக்கங்கள் அவரிற்கு உயிருள்ளவரை அவரை விட்டு வெளியேறுவதற்கு நிச்சயமாகச் சாத்தியமில்லை, அவர் பல்லாண்டுகள் வாழ்ந்து இறப்பதற்குச் சற்று முன்னர் உள்ள நிலையிற் கூட, இந்து ஆலய மணியின் ஒலியானது அவரது காதுகளில் ஒலிக்க விடப்பட்டால் அவரை அறியாது, அவரது கை, இந்துக் கடவுளைத் தொழுவதற்குக் குவிந்திருக்கும். அதைவிட, அவரிற்குத் திடீரென மிகப்பெருந் துன்பம் நிகழ்ந்து, திடுக்குறும் சந்தர்ப்பங்களில் “ஐயோ! முருகா” என்கின்ற அலறலே அவரது வாயில் வருமே தவிர, “அல்லா” என்கின்ற திருநாமம் அவ்வாறான இயல்பூக்க நிலை ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் நிச்சயமாக வெளிப்படாது.

ஆனால் அவரது வாழ்க்கைத் துணையுடன் இணைந்து, அல்லாவை மசுதிகளில் வணங்குகின்ற சந்தர்ப்பம் வருகின்ற போது அவரது வாயிலே அல்லாவின் திருநாமம் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கும். இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறதென்றால் ஏற்கனவே இயல்பூக்க நிலைக்குச் சென்று விட்ட ஒரு விடயத்திலிருந்து மாறுதல்களை ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலை ஏற்படுகின்ற போது, அவ்விடயத்தை மிகச் சாதாரணமாகப் பயிலுநர்களிடம் எம்மால் வரவழைத்துவிட முடிவதில்லை. அதற்காக நாம் மிக அதிகமான நேரத்தையும், மிக அதிகமான புதிய யுக்திகளையும், மிக அதிகமான எமது ஆற்றல்களையும் பிரயோகித்து எமது பயிலு நர்களிற்கு உதவி செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

ஆகையால், திஸ்ரகதியில் போதுமானளவு இலகுவான பயிற்சிகளை வழங்கி, அவரின் விரிவடையக்கூடிய எல்லைக்குள் திஸ்ரகதியில் பாடுதலை உட்புகுத்தி, அவரது இயல்பு எல்லைக்குள் திஸ்ரகதியைப் பிரவேசிக்கச் செய்த பின்னரே, அவரின் இயல்பூக்க நிலைக்குள் “திஸ்ரகதியில் பாடுதல்” ஆனது பிரவேசிக்கும். அதன் பின்னரே, அவரால் பல்லவியைத் திஸ்ரப்படுத்தும் போது கூட,

மேடையில் தன் முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் இரசிகர்களோடு தனது கண் மூலம் தொடர்பினை ஏற்படுத்தி, அவர்களின் விருப்பங்களை அறிந்து கொண்டு பாடுவதற்கு முடியும்.

ஒரு பல்லவியின் பாடல் வரியைப் பாடுவதில் அவரிற்கு பயிற்சி வழங்காமல், எழுதிக்கொடுக்கப்பட்ட பல்லவியின் பாடல் வரியை திஸ்ரப்படுத்துமாறு நாம் அவரை கேட்கின்ற போது, ஏற்கனவே வேறு பல பல்லவிகளை திஸ்ரப்படுத்துதல் மூலம் அவர் பெற்ற அநுபவ முறையினால் "திஸ்ரப்படுத்தல்" முறையானது அவரது இயல்புக்க நிலையினுள் பிரவேசித்திருக்க வேண்டும்.

3.9. ஆபத்து எல்லையினுள் பிரவேசித்தல்

ஒரு பயிலுநரை நாம் அவரின் ஆபத்தான எல்லைக்குள் திடீரெனச் செலுத்துவதற்கு முயற்சி செய்யக்கூடாது. இருட்டினுள் செல்வதற்குப் (NB) பயப்படும் எமது குழந்தையை இருட்டினுள் செல்வதற்குப் பழக்கப் 4 போகிறோம் எனச் சொல்லிக்கொண்டு, திடீரென ஒரு இருட்டறைக்குள் வைத்துப் பூட்டிவிட்டு, ஒரு மணி நேரத்தின் பின் திறக்கப் போகிறோம் என்றோ அல்லது எவருமில்லாத இருட்டான வெட்ட வெளியில் அப்பிள்ளையை இறக்கிவிட்டு நாம் வீடு வந்து சேர்ந்த பின்னர், அக்குழந்தை தனியாக வீடு வந்து சேர வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதோ அக்குழந்தையைத் திடுக்கிட வைத்து சிலவேளையில் அக் குழந்தைக்கு உயிராபத்துக்களையோ, மனநிலைக் குழப்பங்களையோ ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு இவ்விடயம் மோசமானதாகக் காணப்படுகிறது.

அதே போலத் தான் "திஸ்ரம் பாடுதல்" எனும் விடயம் எமது பயிலுநர்களின் ஆபத்து எல்லைக்குள் இருக்கும் போது, திடீரென நாம் அதனைச் செய்து காட்டி விட்டு, உடனடியாக அவர்களை (NB) அதனைப் பாடுமாறு கேட்பதானது, அவர்களை அவ்விடயத்தை வெறுக்கச் செய்யும் செயற்பாடாக அமையும். அவர்கள் ஒரு விடயத்தை வெறுத்து விட்ட பின்னர், அவர்களைக் கொண்டு எவ்வளவு முயற்சி செய்ய வைத்தாலும் அவர்கள் அதனைப் பாடுவதற்கு விரும்ப மாட்டார்கள். அப்படியான ஒரு நிலைக்குப் பயிலுநரை இட்டுச் செல்லக்கூடாது என்பதற்காக, அவரது இயல்பு எல்லைக்குள் நின்று

கொண்டு, அவரை எப்பொழுதும் இயல்பு எல்லைக்குள் வைத்திருக்கவும், நாம் முயற்சிசெய்யக்கூடாது. அவ்விடயமானது அவரைச் சலிப்படையச் செய்து எம்மேல் வெறுப்படையச் செய்யும். அதாவது ஒருவரது இயல்பு எல்லை என்பது பிறரின் உதவியோ, வழிகாட்டலோ, பக்கத்துணையோ இன்றித் தனியாக அவரைச் செயற்பட வைப்பதாகும். அபாய எல்லை என்பது மற்றவர்களின் வழிகாட்டல் இருந்தாலும் கூட செய்வதற்கு அவரது மனம் இடங்கொடுக்காத நிலையை ஏற்படுத்தும். ஆனால் இரண்டிற்கும் நடுவிலிருக்கின்ற விரிவு எல்லையானது (Stretch zone) மற்றவர்களின் உதவியுடன் அவரை அந்த எல்லைக்குள் பிரவேசிக்க வைக்கும் ஆகையால் ஒவ்வொரு மாணவரதும், 3 எல்லைகளையும் நாம் தனித்தனியே தெளிவாகக் கண்டறிந்து அவர்களைச் சிறு சிறு குழுக்களாக வகைப்படுத்திய பின்னர், அவ்வொருவரிற்கும் திஸ்ரப்படுத்துதல் எனும் விடயத்தில் பயிற்சியளிப்பதற்கு வேறு வேறு யுக்திகளைக் கையாள்வது அவசியமாகிறது.

உதாரணமாக “திஸ்ரப்படுத்துதல்” என்பது 5 பயிலுநர்களின் இயல்பு எல்லைக்குள் காணப்படின், நாம் அவர்களுக்கு அவ்விடயத்தில் உதவி செய்யச் சென்றால், அவர்கள் எம்மைத் தரக்குறைவாக நினைப்பதுடன், ஏளனமாகப் பார்ப்பதுடன், சலிப்படைவதுடன், எம்மேல் வெறுப்பினையும் காட்டுவார்கள். அவர்களை எமது வழிகாட்டலின்றியே திஸ்ரப்படுத்துதலைப் பாடுமாறு வினவி, அதில் ஏதாவது சிறு சிறு முன்றேற்றங்களை ஏற்படுத்த விரும்பின் அதைச் செய்யலாம். அல்லது திஸ்ரப்படுத்துதலின், மேற்காலத்தை அவர்களைக் கொண்டு பாடுவிக்க முனையலாம்.

ஆனால் வேறு 6 பயிலுநர்களின் விரிவு எல்லைக்குள் திஸ்ரப்படுத்துதலானது காணப்படின், அவர்களுக்கு நாம், உதவியாக இருந்து கொண்டு அவர்களைப் பாடுமாறு தூண்டி, அவர்களின் திஸ்ரப்படுத்துதலை நேர்த்தியாக்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதே வேளை இன்னொரு 15 பயிலுநர்களின் அபாய எல்லைக்குள் “திஸ்ரப்படுத்துதல்” எனும் செயற்பாடு காணப்படுவதை நாம் இனங்கண்டு கொண்டால் அவர்களை ஒரு குழுவினராக்கி, அவர்களுக்குப் பல்வேறு உதாரணங்களைக் காண்பிப்பதன் மூலமோ, அறிவுரைகளை வழங்குவதன் மூலமோ, அவர்களைப் போன்ற மற்றைய பயிலுநர்களைத் தனியாக எமது உதவியின்றித் திஸ்ரப்படுத்துதலைப் பாடவைத்து,

அதனை இந்தப் 15 பேரும் அவதானிப்பதற்கு அனுமதிப்பதன் மூலமோ, அவர்களின் மனதில் உள்ள “எம்மால் முடியாது” என்கின்ற உணர்வை அகற்ற வேண்டும்.

அதாவது அவர்களை மிரட்டியோ, அவமானப்படுத்தியோ அவர்களைத் திஸ்ரம் பாடுவதைத் தூண்டுவதை விடுத்து, அவர்களது அபாய எல்லைக்குள் இருக்கும் திஸ்ரப்படுத்துதல் என்னும் செயற்பாட்டை அவர்களது விரிவு எல்லைக்குள் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்காக சில விரிவுரை மணித்தியாலங்களைப் பயன்படுத்தியே ஆக வேண்டும். அதை விடுத்து, உடனடியாக அவர்களைத் திஸ்ரப்படுத்துமாறு நிர்ப்பந்தித்தால், அவர்கள் மனம் ஒடிந்து போய் “திஸ்ரப்படுத்துதல்” எனும் விடயத்தை தமது எதிரியாகவும், தமக்கு மிகவும் துன்பம் கொடுக்கும் ஒரு நிகழ்வாகவும் எண்ணி, விரக்தியடைந்து பின்னர் எக்காலத்திலும் கூட அச்செயற்பாட்டைச் செய்வதை நினைக்கவே பயப்படுவார்கள். இவ்வாறு அவர்களின் விரிவு எல்லைக்குள் திஸ்ரப்படுத்துதலைக் கொண்டு வந்த பின்னர், அவர்களுக்கு நாம் உதவியாக இருந்து கொண்டு, பயிற்சி கொடுப்பதன் மூலம் அவர்களைப் பாடுவதற்கு முயற்சி செய்யலாம்.

அதன் பின்னர் திஸ்ரப்படுத்துதல் என்னும் விடயத்தை அவர்களது இயல்பு எல்லைக்குள் கொண்டு வந்து விட்ட பின்னரே - எமது உதவியோ மோற்பார்வையோ இன்றியே அவர்கள் திஸ்ரப்படுத்துதல் என்னும் செயற்பாட்டைத் தாம் சரியாகச் செய்கின்றோம் என்ற 100% உணர்வுடன் செய்யும் நிலை ஏற்படும் வரை நாம் திருப்தியடைந்து அடுத்த பாடத் தலைப்பிற்குச் செல்லக்கூடாது.

3.10. திட்டமிடப்பட்ட முறையில், ஆண்டவன் எமக்கு அளிக்காத இரு இசைத் திறன்கள்

ஆண்டவனால் எமக்குத் தரப்படாது விடப்பட்ட இரு இசைத்திறன்களைப்பற்றிச் சிந்திப்போம்.

1. ஒரு பாடலை என்ன சுருதியில் நாம் கற்றுக் கேட்டு இரசித்தோமோ, அதே சுருதியை, சுருதி அளவீட்டு உபகரணங்கள் எவற்றினதும் துணையுமின்றி மிகத் துல்லியமாக இனங்காணும் திறன்.

2. நாம் ஒரு பாடலை எந்த வேகத்தில் கேட்டு இரசித்தோமோ, அந்த வேகத்தை, எந்த லய அளவீட்டு உபகரணங்களின் துணையுமின்றி மிகத் துல்லியமாக இனங்காணும் திறன்.

இவ்விரு திறன்களையும் ஆண்டவன் எமக்கு இயற்கையாகவே அளிக்கவில்லை அதாவது, மிகவும் திட்டமிடப்பட்ட முறைப்படி மனித குலத்தின் நன்மைக்காக, ஆண்டவனால் தராமல் மறுக்கப் பட்டுள்ளன. அவை ஏன் மறுக்கப்பட்டுள்ளன?, அவை மறுக்கப் பட்டதனால் என்ன நன்மைகள் கிடைக்கின்றன?, அவை ஒருவேளை மனிதனுக்குத் தரப்பட்டிருந்தால் மனித வர்க்கமே ஏன் அழிந்து போயிருக்கும்? என்கின்ற காரணங்களைத் தற்போது ஆராய்வோம்.

ஒரு புதிய பாடலை, ஒருவர் தானே இயற்றியோ அல்லது வேறொருவரால் இயற்றப்பட்டுள்ள பாடலை முதன்முறையாகவோ அவர் ஒரு இசையரங்கில் அல்லது ஒரு இசைப்பதிவில் பாடுகின்ற போது, அதனை ஒரு கட்டை சுருதியில் பாடுகிறார் என வைத்துக் கொள்வோம். இன்னொருவர் அதே பாடலை, இன்னொரு இசையரங்கிற் பாடுவதற்கு விரும்புகிறார், ஆனால் அவரது குரலின் இயற்கையான ஆதார சுருதியமைப்பானது 5 கட்டையாக இருக்கின்றது. ஒரே இரசிகர்கள் இரண்டு இசை நிகழ்வுகளையும் இரசிப்பதற்காக வருகின்றார்கள். இவ்வேளையில், சங்கராபரண இராகத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாடலை, ஒரு கட்டையில் முன்னைய பாடகர் பாடிய போது, ஒரு கட்டை சுருதியிலேயே அப்பாடலை ஞாபகம் வைத்திருக்கின்ற திறனை அந்த இரசிகர்களுக்குக் ஆண்டவன் கொடுத்திருந்தால், அதே சங்கராபரண இராகத்தில் அமைக்கப்பட்ட பாடலை இரண்டாவது பாடகரானவர் 5 கட்டையை ஆதார சுருதியாக வைத்துக் கொண்டு பாடும் போது இரசிகர்களின் காதில், இரண்டாவது பாடகர் பாடுகின்ற சங்கராபரண இராகமானது, காதில் ஹரிகாம்போதி இராகமாகக் கேட்கும். இதனைக் கேட்டுத் திடுக்குற்று இரசிகர்கள் முன்னையவர் சங்கராபரண இராகத்தில் பாடிய பாடலை, இரண்டாவது பாடகர் ஹரிகாம்போதி இராகத்தில் பாடுகிறார் எனத் தப்பாகப் புரிந்து கொள்வார்கள். அதை விட இராகத்தைச் சரியாக இனங்காணும் திறனோ அல்லது அறிவோ அற்ற இரசிகர்கள் அவற்றுள் காணப்

பட்டால், அந்த இரசிகர்கள், இரண்டாவது பாடகர் தவறாக அப் பாடலைப் பாடுகிறார், எனக் குறை கூறிக்கொள்வார்கள்.

ஏனெனில் முதலில் கேட்டதையே, சரியானதாக ஒரு மனிதன் தனது மனதில் பதிய வைத்துக்கொள்வான், என்கின்ற உளவியல் விதியின் படி, முன்னையதைச் சரியென்றும், பின்னையதைத் தவறென்றும் அந்த இரசிகர்கள் கூறிக்கொள்வார்கள். இவ்வாறான ஆபத்தினால், ஒருவரால் ஒரு முறை பாடப்பட்ட இசை உருப்படியை அவரது ஆதார சுருதி அமைப்பைத் தமது தொண்டையினுள் கொண்டிருக்காத மற்றைய பாடகர்கள் எவரும் பாட முடியாத சூழ்நிலை ஏற்படும். இதனால் ஒரு மனிதனுடைய படைப்புக்களை வேறு மனிதர்கள் பயன்படுத்த முடியாத தன்மை ஏற்படும். ஒரு மனிதனது படைப்புக்களை வேறொரு மனிதனால் பயன்படுத்த முடியவில்லை யெனில், ஒரு மனிதன் தனது வாழ்க்கைக்காக வேறு பல மனிதர்களில் தங்கியிருக்க வேண்டிய நிலைமை இல்லாமற் போய்விடும். மனிதனானவன், தான் வாழ்வதற்கு வேறு பலரின் உதவி இன்றியமையாதது என்கின்ற மனநிலையிலிருந்து விடுபட்டுத், தான் வாழ்வதற்குத் தான் மட்டுமே போதுமானவன், என்கின்ற ஆணவம் அவனது தலைக்கு ஏறி நிற்கும். இதனால் பாவம் செய்வதற்கும், மற்றவர்களை அழிப்பதற்கும் மனிதன் சிறிது கூடத் தயக்கம் காட்டமாட்டான். இப்படியான மிகவும் ஆபத்தான சூழ்நிலையினால் மனித வர்க்கமே அழிந்துவிடும். இவ்வாறான மனிதப் பேரழிவிலிருந்து மனிதரை மீட்டெடுப்பதற்காகவே இறைவன், மனித வர்க்கத்திற்கே கொடுக்காத வரமாக, சுருதியை ஞாபகம் வைத்திருக்க முடியாத நிலைமை, மனிதனுக்குக் காணப்படுகிறது.

சங்கராபரண இராகமானது ஹரிகாம்போதியாகக் கேட்கின்ற அவ்விந்தையை தற்பொழுது கூட நாம் ஒரு சிறு பரிசோதனை வாயிலாக உறுதிப்படுத்திக்கொள்ளலாம். ஒருவர் தனது, ஒரு கட்டைக்குச் சுருதி சேர்க்கப்பட்ட வயலினில் சங்கராபரண இராகத்தை வாசித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு ஒலிவாங்கியானது வைக்கப்பட்டு மிகப் பெரும் இரசிகர்கள் இசை மண்டபத்திலே குவிந்திருக்கிறார்கள். இன்னொரு சிறிய ஒலிபெருக்கித் தொகுதியில், 5 கட்டை சுருதியானது ஒலிக்க வைக்கப்படுகிறது. அச் சுருதிக் கருவியின் சத்தமானது, மேடையிலிருந்து வயலின் இசைக்கும் விற்பன்னரின்

காதுகளில் கேட்காத வண்ணமும், மண்டபத்தின் பிற்பாதியில் அமைந்திருக்கும் இரசிகர்களுக்குத் துல்லியமாகக் கேட்கும் வண்ணமும் ஒலிக்க வைக்கப்படுகிறது. இந்நிலையில் அந்த இரசிகர்களிடம், "வயலின் விற்பன்னர் வாசிக்கும் இராகம் எது?" என்று கேட்டுப் பார்த்தால் அவர்கள் அனைவருமே ஹரிகாம்போதி இராகம் வாசிப்பதாகவே கூறுவார்கள். எவருமே, சங்கராபரண இராகம் இசைக்கப்படுவதாகக் கூறமாட்டார்கள். இதே நிலையில் 2 கட்டைச் சுருதியானது ஒலிக்கப்படுகின்ற போது கரஹரப்பிரியா இராகம் இசைக்கப்படுவதாகக் கூறும் இரசிகர்கள், மூன்று கட்டை ஒலிக்கப்படும் போது தோடி இராகம் வாசிக்கப்படுவதாகவும், 4 கட்டை சுருதியாகவும் ஒலிக்கப்படும் போது கல்யாணி இராகம் இசைக்கப்படுவதாகவும் கூறுவார்கள். மேலும் 6 கட்டை சுருதியானது ஒலிக்கப்படுகின்ற போது, நடபைரவி இராகம் இசைக்கப்படுவதாக அவர்கள் கூறுவார்கள். ஆனாலும் வயலின் விற்பன்னரிடம் சென்று, "இதுவரை நீங்கள் எத்தகைய இராகத்தை வாசித்தீர்கள்?" என்று கேட்டால் அதற்கு அவர், இவ்வளவு நேரமும் சங்கராபரண இராகத்தையே வாசித்தேன் என 100 வீத நம்பிக்கையுடனும், பெருமையுடனும், மிகவும் தெளிவாகவும் கூறிக் கொள்வார். சந்தேகமிருப்பவர்கள், இப்பரிசோதனையைச் செய்து பார்ப்பதன் மூலம் இவ்விடயத்தை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளமுடியும்.

இதே போல நாம் கேட்டு இரசித்த ஓர் பாடலுக்குரிய லயத்தின் வேகத்தை (Tempo) எம்மால் ஞாபகம் வைத்திருக்க முடியாது. ஒரே பாடகர் இன்று ஒரு பாடலைப் பாடும் வேகத்தில், இன்னொரு நாள் அதே பாடலைப் பாடமாட்டார். அன்றைய அவரது உடல் நிலை மற்றும் மன நிலை மாற்றங்களுக்கேற்ப, இவர் பாடும் பாடலின் வேகம் மாறுபாடடையும். ஆனால், இன்னொருவர் அப்பாடலைப் பாடும் போது, அப்பாடலின் வேகத்தை ஞாபகம் வைத்திருந்த இரசிகர்களோ அல்லது குறித்த பாடகரோ, முன்னர் ஒரு இசை நிகழ்வில், குறித்த அதே பாடலை இன்னொரு வேகத்தில் பாடிய போது அதனை ஞாபகத்தில் வைத்திருந்த இரசிகர்களோ, இந்த இசை நிகழ்விலும் அதே வேகத்தில் குறித்த அப்பாடலை அவர் பாட வேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பார்களானால், அப்பாடகரானவர் தனது உடல் நிலையையும் பொருட்படுத்தாது வலிந்து, முன்னர் அவர் பாடிய வேகத்திற்கு அப்பாடலை வலிந்து பாட நேரிடும். இயல்பாக அவரால் இப்

பாடலைப் பாட முடியாதிருப்பதன் காரணமாக அவர் அப்பாடலை இரசித்துப் பாட முடியாத நிலைக்குத் தள்ளப்படுவார். இதனால் இரசி கர்களும் அப்பாடலை இரசித்துக் கேட்கமுடியாதவர்களாகி விடுவர். இவ் ஆபத்துக்களைக் கருத்திற் கொண்டே, ஆண்டவன், பாடலின் வேகத்தை ஞாபகத்திற் கொள்ளும் திறனையும் மனிதனுக்குத் திட்டமிட்டு வழங்காது விட்டான்.

ஒரு பாடலின் வேகம் என்று மட்டும் எண்ணாது, நாம் வீதியில் பயணிக்கின்ற வேகத்தைக்கூட எம்மால் அடுத்த நாள் ஞாபகம் வைத்து அதே வேகத்தில் பயணிக்க முடியாது. அதே வேகத்தில் நாம் பயணித்துக் கொண்டிருக்கும் வேளையிற் கூட முன்னைய நாள் பயணித்த அதே வேகத்தில் நாம் பயணிப்பதில்லை. நாம் ஒரே வீதியில், ஒரே வாகனத்தில், ஒரு நாள் 60km/h வேகத்தில் பயணம் செய்யும் போது மிக வேகமாகப் பயணம் செய்வதாக உணரும் நாம், இன்னொரு நாள் 70km/h பயணம் செய்யும் போது கூட மெதுவாகப் பயணம் செய்கிறோம் என அவசரப்படுவதுண்டு. அக்கணிப்பீடானது, எமது உடல் நிலை, மனநிலை, நாம் தாமதமாக வீட்டிலிருந்து புறப் பட்டுள்ளோமா அல்லது மிகச் சாகவாசமாகவே நேரத்துடன் வீட்டிலிருந்து புறப்பட்டுள்ளோமா என்கின்ற விடயங்களில் தங்கியுள்ளது.

பகவத் கீதையிலே, கிருஸ்ணரானவர் அர்ஜுனனுக்கு மிக உயர்ந்த ஆசானாகக் கடமையாற்றுகிறார். தற்பொழுது அறிமுகப்படுத்தப் பட்டிருக்கும் புதிய கல்விமுறைகளை (OBE, SCL) எமது இதிகாச புராணங்களை, நாம் கதைகளாக மட்டுமே படித்து இரசித்து மகிழ்ந்திருக்க, மேலைத் தேசத்தவர்கள் அவற்றை எம்மில் சிலரைக் கொண்டே மொழிபெயர்த்து, அவர்கள் அதனை ஆராய்ந்து அவற்றிலுள்ள உயர்ந்த கல்விக் கொள்கைகள் அனைத்தையும் சாரமாகி எமக்கே மீண்டும் புதிய முறைகளாக அறிமுகப்படுத்துகின்ற துர்ப்பாக்கிய நிலையை மிகுந்த தலைக்குனிவுடன் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டிய நேரம் இது. அர்ஜுனன் என்கின்ற பயிலுநரின் மனத்திலே சந்தேகத்தை உருவாக்குவதற்காக அவனைப் போர்க்களம் வரை கொண்டு சென்று, அவனுக்குச் சந்தேகம் வரக்கூடிய சூழலை உருவாக்கியதன் மூலம், அவன் மனதிலே எல்லையற்ற சந்தேகங்களை வரவழைத்து, அச் சந்தேகங்களுக்குப் பதிலளிப்பதன் மூலமாக மட்டுமே "பகவத் கீதை"

எனும் மிக உயர்ந்த தத்துவத்தை இவ்வுலகிற்கு அளித்து, ஒரு சிறந்த பேராசானாக எமக்கு வழிகாட்டியுள்ளார் கிருஸ்ண பரமாத்மா.

ஆரம்பத்திலேயே தன்னைக் கடவுளாகவும் உத்தரவிடுபவராகவும் காட்டிக்கொள்ளாது, அர்ஜுனைது சந்தேகங்களிற்கு மிகத் தெளிவான, புதினமான விடை பகர்ந்து அவன் தெளிவு பெற்ற பின்னரே, தனது பெரும் பலத்தை அர்ஜுனைனுக்கு சுயரூபமாகக் காட்டி நின்றார். தனது சுய ரூபத்தை முதலிலேயே காண்பித்து அர்ஜுனைனுக்கு ஆணையிட அவர் விரும்பவில்லை. ஆனாலும், அர்ஜுனைனை விடத் தான் மிகவும் சக்தி பொருந்தியவர், என்பதை இறுதியில் காண்பிக்கத் தவறவும் இல்லை. அதே போலத் தான் நாமும், எமது பயிலுநர்களிற்கு அவர் களது மட்டத்திற்கு இறங்கிச் சென்று, அவர்கள் எம்மைப் பார்த்துத் திகைப்புறாத வண்ணம், அவர்களிற்கு சமத்திற்குச் சமமாக நின்று, அவர்களை எமது வழிக்குக் கொண்டு வந்த பின்னர், ஈற்றில் அவர்கள் பிரமிக்கத்தக்க வகையில் அவர்களை விட எம்மிடம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்ற பேராற்றலை அவர்களுக்குக் காட்ட வேண்டிய கடப் பாட்டிலும் நாம் உள்ளோம். எனினும் நாம் எமக்குரிய வேலை வாய்ப்பினைத் தேடிக் கொண்ட காலத்தில் எம்முடன் போட்டியிட்ட வர்கள் வைத்திருந்த சான்றிதழ்களை விடத் தற்காலத்தில் எமது பயிலு நர்களோடு போட்டியிட இருக்கின்ற மற்றையவர்கள் மிக உயர்ந்த பட்டங்களையும், திறன்களையும், ஆற்றல்களையும் தம்வசம் வைத்துள்ளார்கள். ஆகவே அவர்களுடன் போட்டியிட்டு எமது பயிலுநர்கள் வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய சூழல் உருவாகி யுள்ளது. இதனால், எம்மைவிட எமது பயிலுநர்களை, காலத்தின் தேவை கருதி, ஆற்றலிலும், பண்பிலும் உயர்ந்தவர்களாக ஆக்கினால் மட்டுமே அவர்களால் எதிர்காலத்தில் வேலை வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். ஒரு வேளை அவர்களை எமக்குச் சமமான ஆற்றலுள்ள எவர்களாக ஆக்கிவிடினும் கூட, அவர்களால் அவர்களுக்குரிய வேலை வாய்ப்பினைப் பெறமுடியாது போய்விடும்.

பண்படுத்தப்படாத கட்டாந் தரையில் விலையுயர்ந்த விதைகளை வீசி விட்டு வருவதனால் அவை அனைத்தும் முளைக்காது அழிந்து போகும். அதே போல எமது பயிலுநர்களின் மனநிலையானது, நாம் எதிர்பார்க்கும் அடைவு மட்டத்தை அடைவதற்கு இடங்கொடுக்காத நிலையில் (Stubborn) காணப்படுகின்ற போது, எமது கடமையென

எண்ணி, பாடத்திட்டத்திலிருக்கும் விடயங்கள் அனைத்தையும் ஒன்றும் விடாமல் அவர்கள் முன் ஒப்பித்து விட்டு வருவதனால், அவை அனைத்தும் முளைக்காது அழிந்து போகும் விதைகளுக்குச் சமானமாகும். பயிலுநர்களின் மனோநிலையை மாற்றி (Convince), நாம் அவர்களிடம் எதிர்பார்க்கும் விடயத்தை, அடைவதற்கு அவர்கள் எண்ணம் கொண்ட பின்னர் மட்டுமே கற்பிக்க வேண்டும் - அதாவது பண்படுத்தப்பட்ட நிலத்தில் போடப்பட்ட விதைகள் மட்டுமே முளைத்து பெரு விருட்சமாகும் தகுதியை அடைகின்றன.

புதிய கல்வி முறையில் பயிலுநருக்கு மன ஒருமைப்பாட்டைப் பயிற்றுவிக்க வேண்டியது முக்கியமானதாகிறது. ஏனெனில், நாம் எமது வாழ்க்கையில், எமது வாழ்க்கைப் பழக்கவழக்கங்களின் படி, எம்மைப் பற்றிக் கவனிக்காது எப்பொழுதும் மற்றவர்களைப் பற்றி வியாக்கியானம் செய்வதிலேயே அநேகமான நேரத்தைச் செலவழிப்பதுண்டு. "நான் அப்படியில்லை" என்று எம்மில் பலர் சிந்திக்கக்கூடும். ஆனால் வீதியில் நாம் மோட்டார் வண்டி ஓடிக்கொண்டு செல்கின்ற போது, சந்தியில் எமக்கு விட்டுக்கொடுக்காது தவறாக வருகிறார்கள் என்று எத்தனை பேரை மனதினுள் திட்டிக்கொண்டு சென்றிருப்போம்?, நாம் தாமதமாகப் புறப்பட்டு, அதற்காக மிக அவசரமாக அலுவலகத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருக்கும் போது, எம்மை முந்திக்கொண்டு இன்னொருவன் செல்கையில் அவனை எத்தனை தடவைகள் மனதினுள் திட்டித் தீர்த்திருப்போம்?, வெள்ளிக்கிழமைகளில் மாமிசம் சமைக்கின்ற வாசனை பக்கத்து வீட்டிலிருந்து வந்துவிட்டாற் போதும், அவர்களை கடவுள் சாபமிட்டே அழிக்க வேண்டும் என்று எத்தனை நாள் நாம் கடவுளை வேண்டியிருப்போம்?

ஆகவே ஒரு நாளில் எம்மைப் பற்றிச் சிந்திப்பதை விட மற்றவர்களைப் பற்றிச் சிந்திப்பதற்கே அதிக நேரம் செலவிடுகிறோம் என்பது நித்தியமானது. அதை மனிதனின் குணங்களிலிருந்து வேறு பிரிப்பது அவ்வளவு எளிதானதல்ல. இதே பழக்க வழக்கமானது, நாம் இசைப் பயிற்சி வழங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது கூட எமது பயிலுநர்களிற்கு வருவதில் ஆச்சரியமில்லை. ஏனெனில் அது மனித இயல்பு. உதாரணத்திற்கு, வயலின், மிருதங்கம் போன்ற அனுசரணை வாத்தியங்களோடு நாம் ஒரு பயிலுநரைப் பாடுவதற்குப் பயிற்சியளிக்கின்ற போது, மிருதங்க வாசிப்பானது லயத்தை விட்டு சற்று ஓட்டமாக அல்லது

(NB)
11

இழுப்பாகச் செல்கின்ற போது, மிருதங்க விற்பனரில் நாம் குறை சொல்கிறோமே தவிர, நாம் எமது லயத்தை மட்டும் மனம் ஒன்றித்துக் கவனித்துப் பாடக்கூடிய திறனை வளர்த்துக் கொண்டவர்களாயின் இன்னொருவர் எமது லயத்தை மாற்றமுடியாது என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்வதில்லை. இன்னொருவர் எமது லயத்தைக் குழப்பு கிறார் என்று நாம் கருதினால், அதை இன்னொரு விதத்தில் சொல்லிப் பார்த்தால், "இன்னொருவரால் எமது லயப்பிடிப்பைக் குழப்புவதற்கு முடிகிறது" என்றும் எடுத்துக்கொள்ள முடிகிறதல்லவா?

ஆகவே இன்னொருவரால் எம்மைக் குழப்ப முடியும் என்றால், இன்னொருவர் நாம் தவறிழைத்தமைக்குக் காரணமானால், எம்மால் இவ்வுலகில் தனித்து நின்று எதையும் சாதிக்க முடியாது என்றும், எமது திறனானது இன்னொருவரில் சார்ந்துள்ளது என்றும் பொருள் படுகிறது. எமது திறன், எமது வாழ்க்கை இவையெல்லாம் இன்னொரு வரில் சார்ந்திருக்கும் போது, மிக எளிதில் மற்றவர்கள் நினைத்தால் எமது வாழ்க்கையை அழித்துவிட முடியும் என்றாகிறது.

இதன் மூலம், எமது வாழ்க்கையை நாம் வாழாமல் பிறருக்கு வாழக் கொடுத்து விட்டோம் என்று அர்த்தமாகிறது. அதே போல பரத நாட்டிய ஜதிகளை மனப்பாடம் செய்த ஒரு பயிலுநர், அதனை நட்டுவாங்கத்தில் தட்டிக்காட்டுமாறு கேட்கும் போது, கூடவே ஒலிக்கும் பாடலானது, அவர் ஞாபகத்தில் வைத்தபடி கையில் தட்டிக் கொண்டிருக்கும் நட்டுவாங்கத்தைக் குழப்புகிறது என்று அவர் கருதினாரானால், அவர் மன ஒருமைப்பாட்டுடன் தான் பயின்று கொண்ட நட்டுவாங்கக் கலையை ஆற்றுகை செய்யும் கலையை இழக்கிறார். அதாவது தன்னுடைய நட்டுவாங்கத்திலும், தான் பயின்ற ஜதிகளிலும் கவனம் செலுத்துவதைத் தவிர்த்து, அதற்குப் பதிலாக இன்னொருவர் பாடும் பாட்டிலே கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்துள்ளார் என்பது அர்த்தமாகிறது. ஆகவே மனிதனுடைய வாழ்க்கை நடைமுறையானது, அவர்களது கலையிலும், கல்வியிலும் எப்படி ஆழமாகச் செல்வாக்குச் செலுத்து கிறது என்பதை இதிலிருந்து நாம் உணர்ந்து கொள்ளலாம்.

ஆகவே, எமது பயிலுநர்கள் ஒவ்வொருவரும் எமது பயிற்சி களின் போது எவ்வாறான தவறிழைக்கிறார்கள் என்பதிலிருந்து, அவர்கள் எவ்வாறான வாழ்க்கை வாழ்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் இலகுவாக உணர்ந்து கொள்ளமுடியும். இதற்கு மறுபக்கமாக நினைத்துப்

பார்த்தால், நாம் பயிற்றுவிப்பதில் என்னென்ன திறன் குறைவுகளைக் கொண்டுள்ளோம்?, எவ்வாறான தவறுகளை இழைக்கிறோம்? என்பதைக் கொண்டு எமது பயிலுநர்களும், எமது வாழ்க்கையை நாம் எவ்வாறு வாழ்ந்துகொண்டிருப்போம் என்பதைப் புரிந்துகொள் வார்கள் என்பதில் நாம் சிறிதுகூடச் சந்தேகப்பட வேண்டியதில்லை.

புதிய கல்வி முறையின் படி, எந்தவொரு உபகரணத்தையோ அல்லது புது யுக்திகளையோ ஒரு திறனைப் பயிலுநரிடையே வளர்ப்பதற்கு நாம் பயன்படுத்துகின்ற போது, மிகுந்த அவதானமாக இருக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது. ஏனெனில் ஒரு மனிதனானவன் ஒரு புதிய பொருளை முதன் முறை காண்கின்றபோது,

1. அதனைக் கண்டு பயன்படுகிறான், அல்லது அதனைப் பயன்படுத்தத் தயங்குகிறான்.
2. இன்னொருவரின் துணையுடனோ, வழிகாட்டலுடனோ அல்லது எம்மைப் போன்ற மற்றவர்கள் சரளமாக அப்பொருளைப் பயன்படுத்துவதைப் பார்த்தினால் கிடைத்த நம்பிக்கையுடனோ அப்பொருளைச் சிறிது சிறிதாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்குகிறான்.
3. அதனையே பயன்படுத்திப் பயன்படுத்தி அதற்கு அடிமையாகி, அது இல்லாமல் வாழ முடியாது, என்கின்ற மனநிலைக்கு வருகிறான்.
4. எப்போதும் அதனையே பயன்படுத்துவதனால் சலிப்படைந்து போய் வேறொரு உபகரணத்திற்கு மாறலாமோ, என்று தேடுகிறான்.

இது மனிதனுடைய இயற்கையான குணமாகும். உதாரணமாக சைக்கிள் ஓடிக்கொண்டிருந்த நாம், மோட்டார் வண்டியை ஓட நினைத்த போது,

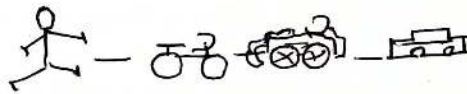
1. வேகமாக அது செல்லுமாகையால் விபத்துக்களுக்கான வாய்ப்பு அதிகம் என எண்ணி அதனைப் பயன்படுத்தப் பயந்தோம்.
2. எம்மைப் போன்ற மற்றவர்களெல்லாம் அதனைப் பயன்படுத்துகிறார்கள் என்பதை அவதானித்த தூண்டுதலின் காரணமாக நாமும் பயன்படுத்த எண்ணினோம்.

3. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதனைப் பயிற்றுவிக்கும் உதவியாளருடன் ஒத்துழைத்து அதனைப் பழகி அதற்குரிய அனுமதி ஆவணத்தையும் பெற்றுக்கொண்டோம். ஒருநாள் இயந்திரக் கோளாரினால் அது இயங்கவில்லையாயினும், எமது அன்றைய நாள் வேலைகள் அவ்வளவும் நின்று போனதாக உணர்கிறோம் - அதற்கு அடிமையாகிறோம்.
4. அதனையே பயன்படுத்திப் பயன்படுத்திச் சலித்துப் போன பின்னர், சின்னதாக ஒரு கார் வாங்கலாமா? எனச் சிந்திக்கிறோம். அதற்கு நாம் வழங்கும் நியாயப்பாடானது, மழை, வெயில் என்பவற்றிலிருந்து எம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு இம்மோட்டார் வண்டியால் முடியவில்லை. ஆகவே அப்பாதுகாப்பை எமக்கு அளிக்கும் என்று நம்புகின்ற, காரினை நாம் வாங்க நினைக்கிறோம்.

இதே போலத்தான் எமது பயிலுநரிற்கு நாம் அறிமுகப்படுத்தும் புதிய பயிற்றுவித்தல் உபகரணங்களும், புதிய யுக்திகளும் ஆகும். உதாரணமாக நாம் கையினால் விரல் எண்ணிக்கைகளைக் கொண்டு போடுகின்ற தாளத்தைக் குறிப்பிடலாம். நடனப் பயிலுநர்களிற்குக் கையினால் தொடையில் தாளம் போட்டபடியோ அல்லது ஒரு கையால் மறு கையில் தாளம் போட்ட படியோ தாளத்தைக் கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு விரல் அட்சரத்திலும் என்னென்ன சொற்கள் விழும் என்றெல்லாம் குறித்துக் காட்டி, அவர்களுக்கு ஜூதிக் கோர்வைகளைக் கற்றுக் கொடுக்கிறோம். அவர்கள் கையில் நட்டுவாங்கத்தைப் பிடிக்க வேண்டிய நேரமானது, மேடையிலே அவர்களுக்கு வந்துவிட்ட பிறகும், அவர்கள் கையிலே விரல் எண்ணிப் போடுகின்ற தாளத்தின் உதவியின்றி, ஜூதிக் கோர்வைகளைக் கொலுப்பிக்க முடியாதவர்களாக இருப்பார்களாயின், அவர்களால் நிச்சயமாகக் குறிப்பிட்ட ஜூதிக் கோர்வையை மனதினுள் வைத்துக்கொண்டு, நட்டுவாங்கத்தில் இசைத்துக் காட்டவோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஜூதிக் கோர்வைகளை நட்டுவாங்கத்தைக் கையில் வாசித்தபடி வாயினால் கொலுப்பிப் பதற்கோ உரிய திறனற்றவர்களாவார்கள். ஆகவே கையினால் விரல் எண்ணிப் போடுகின்ற தாளத்தை முதலில் போடுவதற்குப் பின்னின்று, நாம் அவர்களைப் பார்க்காமல் வேறு பயிலுநர்களை அவதானித்துக்

கொண்டிருக்கும் சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் எமக்குத் தெரியாதென் றெண்ணிக் கைத்தாளத்தை நிறுத்தி விட்டுப் பாட்டினை மட்டும் பாடத் தொடங்கிய பயிலுநர்கள், சிறிது சிறிதாகக் கைத்தாளத்தைப் போட ஆரம்பித்து அதற்கு அடிமையாகி, அது இல்லாமல் ஐதிக் கோர்வை களைக் கொலுப்பிக்க முடியாத நிலைக்கு வருகின்ற போது, எமது பயிற்சி கொடுக்கும் செயற்பாடானது நிறைவடைந்து விட்டது என நாம் முடிவெடுத்து, அடுத்த விடயத்தில் பயிற்சி கொடுக்க ஆரம்பித்து விடுவதுண்டு. இச் செயற்பாடானது, கைத் தாளத்தை அறிமுகப்படுத்தியதை விட, மிக மோசமான துன்பத்தை நாம் அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் செயற்பாடாகும். ஒரு கருவியை அறிமுகப்படுத்தாமல் இருப்பதானது, அந்தக் கருவிக்கு அவர்களை அடிமையாக்கிச் செல்வதை விடச் சிறந்ததாகும். ஆகவே தான், ஒரு கருவியை நாம் பயிலுநர்களிற்குப் பயிற்சியளிக்கும் நோக்கில் அறிமுகப்படுத்த முன்னர், மேற்குறித்த நான்கு படிமுறைகளுக்கும் அவர்களை உட்படுத்துவதற்குரிய கால அவகாசத்தை எமது பாடத்திட்டத்தில் நாம் கொண்டுள்ளோமா? என்பதைச் சிந்தித்தே அறிமுகப்படுத்த வேண்டியது கட்டாயமாகிறது.

இதில் நான்காவது நிலைக்கு அச்செயற்பாடு செல்கின்ற போது, அது அவர்களது இயல்புக்க நிலைக்குள் பிரவேசித்து விடுகிறது. ஆகையால் அவர்களது ஆழ்மனதினுள் இயல்புக்க நிலை (instinct) எல்லைக்குள் அச்செயற்பாடானது பிரவேசித்த பிறகு, அக்கருவியின் துணையின்றியே அவர்களால் அச் செய்முறையை ஆற்றுகை செய்ய முடியும்.

NB
(13)

இசைத் திறன்கள்

4.1. இசைத் திறன்களை அடைவதற்காகவே இசைக்கல்வி வறுங்கப்பட வேண்டும்

திறன் என்பது கண்ணுக்குத் தெரியாதது. எம்மிடையே வளர்ந்துள்ள திறனானது அறிவுடன் இணைந்து ஆற்றலாகப் பரிணமிக்கின்ற போது மட்டுமே செயற்பாடுகளாக மாற்றம் பெற்று, மற்றையோருடைய ஐம்புலன்களால் அறியப்படக்கூடியதும், அளவீடு செய்யப்படக் கூடியதுமாக மாற்றம் பெறுகிறது ஆனால் எம்மிடம் உள்ள அறிவானது நாம் அதனை எழுதிக்காண்பிக்கும் போதோ சொல்லிக் காண்பிக்கும் போதோ மற்றவர்களின் ஐம்புலன்களால் அறியப்படவும் அளவீடு செய்யப்படவும் கூடியதாகும்.

இவ்வாறு தனித்து அவதானிக்கவோ அளவீடு செய்யவோ முடியாதாகினும், கண்ணுக்குப் புலப்படாத கடவுளிற்கு உலகில் மனிதனானவன் மதிப்புக்கொடுக்கும் அளவிற்கு வேறு எந்த சக்திக்கும் அவன் மதிப்புக் கொடுப்பதில்லை. அதே போல, திறனானது கண்ணுக்குப் புலப்படாதாயினும், அதுவே அறிவை விட அளவில்லாத பெறுமதியை கொண்டதாகும். அந்த திறனை வளர்க்கும் நோக்கிலேயே எமது புதிய கல்வித்திட்டமானது அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றது.

எமக்கு எவ்வளவு அறிவு உள்ளது என்பதை சிறிய நேரத்தில் மற்றவர்களுக்கு அளவீடு செய்யும் படியாகக் காண்பிக்க முடியும் அதாவது நாம் எமது பயிலுநர்கள் 3 மணிநேரப் பரீட்சைகளின் போது பக்கம் பக்கமாக எழுதுவதன் மூலம் தாம் இதுவரை படித்துப் பெற்றுக் கொண்ட அறிவை வெளிப்படுத்தி, அதனை நாம் மதிப்பீடு செய்து புள்ளிகளை வழங்குவதற்கு ஏதுவாக அமைகிறார்கள். ஆனால் அவர்களது திறனை நாம் அளக்க நினைத்தால் அல்லது மதிப்பீடு செய்ய நினைத்தால் அதனை அறிவுடன் இணைக்கச் செய்த பின்னரே அவற்றை நாம் மதிப்பிட்டு புள்ளிகள் வழங்க முடிகிறது. உதாரணமாக ஆதி

தாள வர்ணத்தைப் பாடுமாறு ஒரு மாணவனைச் செய்முறைப் பரீட்சையில் நாம் கேட்கின்ற போது உண்மையில் அவரது வர்ணம் பாடும் ஆற்றலை நாம் அளவீடு செய்கிறோம் என்பதை விட, அவரின் பின்வரும் திறன்களையும் அறிவுகளையும் மதிப்பீடு செய்கிறோம் என்பதே ஆழ்ந்து சிந்திக்க வேண்டியதாகிறது.

அட்டவணை -1
இசைத் திறன்களும் அறிவுகளும்

	திறன்	அறிவுகள்
1	சுருதியை இனங்காணும் திறன்	சுருதியை எவ்வாறு இனங் காண்பது எனும் அறிவு
	இனங்கண்ட சுருதியுடன் இணைந்து பாடும் திறன்	கர்நாடக இசையில் ஸ்வரங்களை எவ்வாறு பாட வேண்டும் என்ற அறிவு
		கர்நாடக இசையில் ஸ்வரங்களை எவ்வாறு உச்சரிக்க வேண்டும் என்ற அறிவு
2	தெளிவாக உச்சரிக்கும் திறன்	கர்நாடக இசையில் ஆதி தாளம் எவ்வாறு போடப்படவேண்டும் என்ற அறிவு
3	லயத் திறன்	
	ஐதிக் கட்டினை இனங் காணும் திறன்	ஐதிக் கட்டுகளுக்குள் அமைக்கப்பட்டுள்ள ஸ்வரங்களைப் புரிந்துகொண்டு பாடும் அறிவு
4	குரலை இனிமையாகக் கையாளும் திறன்	கர்நாடக இசையில் கீழ்ஸ்தாயி, மத்தியஸ்தாயி, மேல்ஸ்தாயி ஆகிய எல்லை களுக்குள் பாடுகின்ற போது குரலை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்கின்ற அறிவு
	மேடையில் இருந்து மற்ற வர்கள் முன்னிலையில் பாடக் கூடிய தன்னம்பிக்கைத் திறன்	
	மனம் ஒன்றித்துப் பாடும் திறன்	
	உணர்ந்து பாடும் திறன்	

இசைக்கல்வியிலும் மற்றவர்கள் எமக்கு ஊட்டியது அல்ல, நாமாக எமது அனுபவத்தில் பெற்றுக்கொண்டது தான், இசைத் திறன் எனப் படுகிறது. இசைத் திறன் எனப்படுவது, பிறர் தர எமக்கு வரக் கூடிய தொன்றல்ல. பிறரின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ளலாமே அன்றி, பிறரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ள முடியாதது திறன். அந்த இசைத் திறன்களைவளர்த்துக்கொள்ள, எமக்குள் மறைந்திருக்கும் திறன்களை எமக்கே இனங்காட்டக்கூடிய வழிகாட்டிகளை அணுகி, அவர்களின் வழிகாட்டலில் எம் திறன்களைப் பரிணமிக்கச் செய்ய வேண்டும்.

அந்தத் திறன் தான் மேலே விளைவு என்று பேசப்பட்டது. ஆகவே தெளிவாக, இசை மொழியில் சொல்லப்போனால், இசைத் திறன்களைப் பெறும் நோக்கிலேயே இசைக் கல்வியானது வடிவமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்விடயம் இதுவரையான காலப்பகுதிகளில் “இசைத் திறன்கள் உள்ளவர்களுக்கே, இசைக்கல்வி வழங்கப்படவேண்டும்” என மிகத் தவறாக வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளது.

இசைத் திறன்களை அடைவதற்காகவே இசைக்கல்வி வழங்கப்பட வேண்டுமாயின், அந்த இசைத் திறன்களையே போதுமான அளவு உடையவர்களுக்கு, இசை கற்பிப்பதற்கு ஓர் ஆசிரியர் எதற்கு? இசைத் திறன்களை இயற்கையாகவே பிறவியிலேயே கொண்டமைந்துள்ள, இலட்சத்தில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவரிற்கு மட்டுமே நாம் இசைக்கல்வியை வழங்குவோம் என்பதானது மிக்க வேடிக்கையானது.

ஆகையால் இதுவரை நடந்தவற்றை விடுத்து, இனிமேல் நடக்க இருக்கின்றவற்றையாவது எமது பகுத்தறிவை நன்றாக உபயோகித்து, சிந்தித்து நாம் முடிவெடுக்கவேண்டிய காலம் இதுவாகும்.

நாம் உட்கொள்ளுகின்ற உணவுகளையும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் சத்துக்களையும் பற்றி சற்று முன்னர் பேசியிருந்தோம். எந்த உணவிலே என்னென்ன சத்துக்கள் உள்ளன என்பதைக் கண்டறிவதற்குக் கல்வி மட்டும் போதுமானதல்ல. இதற்குத் தான் தேவையானது ஆய்வு. நாம் உண்ணும் உணவைப் பகுத்து ஆராய்ந்ததன் மூலமாகவே, அவற்றில் என்னென்ன சத்துக்கள் இருக்கின்றன என்பதை விஞ்ஞானிகளால் கண்டறிய முடிந்தது.

அவர்களின் ஆராய்ச்சியின் பயனாலேயே, உணவுகளிலுள்ள சத்துக்களைப் பகுத்தாய்ந்து, பல்வேறு உணவு வகைகளில் இருக்கக்

கூடிய ஒரே வகையான சத்துக்களையும், ஒரே உணவு வகையில் இருக்கக்கூடிய பலவகையான சத்துக்களையும் பற்றிக் கண்டுபிடித்தார்கள். அதே போல இசைக்கல்வியிலும் ஆய்வு முக்கியமாகின்றது.

4.2. திருக்குறளில் ஆய்வுக் கல்விச் சிந்தனைகள்

“கடுகைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்”

என இடைக்காடரும்,

“அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்”

என ஒளவையாரும் திருக்குறளைப் பற்றிப் புகழ்ந்து பேசியுள்ளனர்.

திருக்குறள் உலகில் என்றென்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதற்கான மிகப்பெரிய காரணம், அது மிகமிக நுணுக்கமான ஆய்வுச் சிந்தனையினால் உருவாக்கப்பட்டதாக இருப்பதாலேயே ஆகும். கண்ணுக்குத் தெரியாத மிகச் சிறிய அணுவைக் கூடத் துளைத்து உருவாக்கப்பட்ட, அணு குண்டைக் கண்டு உலகமே நடுநடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றிலிருந்து என்ன புரிகிறதென்றால், மிக மிகப் பெரிதான பொருளிற்கு இருக்கின்ற சக்தியை விட, மிக நுணுக்கமாக இருக்கின்ற பொருளிற்குச் சக்தி அதிகம்.

4.3. நுண்ணிய பொருளை ஆய்வு செய்பவனே பெரியவனாகிறான்

மிகப் பெரிய பொருளை ஆய்வு செய்வதை விட மற்றவர்கள் கண்ணிற்குத் தெரியாத மிக மிக நுண்ணிய பொருளை ஆய்வு செய்பவனே பெரியவனாகிறான். அதே போல கர்நாடக இசையிலும், கர்நாடக இசையைக் கற்பித்தலிலும், மற்றவர்களின் கண்ணிற்குத் தெரியாத மிக மிக நுணுக்கமான, மிக மிகச் சிறிய மூலக்கூறுகள் ஒவ்வொன்றையும் தேடிச் செல்கின்ற பயணமே மிக உயர்ந்த பெறுமதியைக் கொண்டிருக்கும் என்பதில் சந்தேகமே இல்லை.

கர்நாடக இசையிலும், கர்நாடக இசை கற்பித்தலிலும் இருக்கக்கூடிய பல்வேறு அம்சங்களை எவ்வளவு சிறிய துண்டுகளாகத் தம்மால் உடைக்க முடியுமோ, அந்தளவிற்கு மிகச் சிறு சிறு துண்டுகளாக ஒவ்வொரு இசை நிபுணரும் தம்மால் முடிந்த அளவிற்கு அவற்றை

NB
(14)

சிறிதாக உடைத்து இவ்வுலகிற்குக் காட்டுவதன் மூலமே அவர்கள் நிபுணர்கள் என்பதை இவ்வுலகிற்கு உறுதிப்படுத்த முடியும்.

இத்தேவைக்காக மேடைக் கச்சேரிகள் மட்டுமோ அல்லது புதிய ஆக்கங்கள் மட்டுமோ உதவக்கூடியவை அல்ல. “இசை ஆய்வு” என்கின்ற ஒன்றே இப்படியான தேவைகளை நிறைவேற்றும் ஒரே யொரு சாதனமாக அமையக்கூடும். ஆகவே கர்நாடக இசைக்கல்வியும், கர்நாடக இசை ஆய்வும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கப்படக்கூடாதவை.

4.4. கர்நாடக இசைக்கல்வியும், கர்நாடக இசை ஆய்வும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பிரிக்கப்படக்கூடாதவை

இசை ஆய்வினாலே, இசைக்கல்வியானது புதுமைப்படுத்தப்பட வேண்டும், இசைக் கல்வி முறையினாலே இசை ஆய்வானது புதுமைப் படுத்தப்பட வேண்டும். இரண்டும் ஒன்றிலே ஒன்று மாறி மாறித் தாக்கங்களைச் செலுத்தும் போது, இரண்டுமே உலகத் தரத்தின் எதிர் பார்ப்பிற்கு ஏற்ற வகையில் முன்னேற்றங்களைச் சந்திக்க வேண்டும். இதுவே ஆரோக்கியமான இசைக்கல்வியின் தத்துவமாகும்.

இவற்றிலிருந்து நாம் புரிந்து கொண்டிருப்பது என்னவெனில், உணவிலே இருக்கக்கூடிய சத்துக்களை ஆய்வின் மூலமே பிரித்தறியக் கூடியது போல, இசைக் கல்விக்குள்ளே செறிந்திருக்கக்கூடிய இசை திறனின் பரிமாணங்களை, இசை ஆய்வின் மூலமாக மட்டுமே இனங் காண முடியும். அவற்றை இசை ஆசான்களும், இசை ஆய்வாளர்களும் முதலில் தாம் இனங்கண்டால் மட்டுமே, அவற்றை மாணவர்களுக்குத் தெளிவுறச் செய்ய முடியும். எந்தெந்த இசைத் திறன்களின் பரிமாணங் களை அடைவதற்கு எந்தெந்த கர்நாடக இசையின் அம்சங்களைப் பயிற்சி செய்ய வேண்டும், என்கின்ற காரண காரியத் தொடர்பை ஆய்வினால் கண்டறிந்தால் மட்டுமே அவற்றைப் பாடத்திட்டத்தில் வகுத்துக்கொள்ள முடியும். அவ்வாறானதொரு பாடத்திட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே எதிர்காலக் கர்நாடக இசைக்கல்வியை உலகத்தரத்திற்கு இட்டுச் செல்ல முடியும்.

ஆகவே உலகம் முழுதும் இருக்கின்ற பல்வேறு நாட்டு மக்கள், பல்வேறு உணவுப் பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், நாட்டிற்கு நாடு மக்கள் உண்ணுகின்ற உணவு வகைகள், அவற்றின்

பெயர்கள், அவற்றின் வெப்ப தட்ப நிலைகள் ஆகியவற்றில் பாரிய வேறுபாடு காணப்பட்டனும் அவை அனைத்திலும் இருந்து உடலுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய சத்துக்களை இலகுவாக சில எண்ணிக்கைகளுக்குள் அடக்கலாம். அவை புரதம், மாப்பொருள், கனிப்பொருள். என்று தொடரும். இவ்வாறான சத்துக்கள் தான் திறன்கள் எனப்படுகின்றன.

NB
(15)

அதேபோல, பல்கலைக்கழகங்களில் எத்தனையோ விதமான துறைகளில் பட்டப்படிப்புக்கள் மருத்துவம், பொறியியல், விவசாயம், விஞ்ஞானம், கணினியியல், இசை, நடனம் என்று விரிந்து சென்றாலும், அவை அனைத்தினூடாகவும் ஒரு மனிதன் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய திறன்களை மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையான பதங்களில் தெளிவாகக் கூற முடியும். அந்தத் தெளிவான சிந்தனைக்குத் தேவையானது அந்தந்தத் துறைகளில் நடத்தக்கூடிய ஆய்வுகள் மட்டுமே.

அதே போல உலகம் முழுவதும் கர்நாடக இசை ஹிந்துஸ்தானி இசை, மேலைத்தேய இசை என்று பல வகையான சாஸ்திரிய இசை வடிவங்களும், நாட்டார் இசை, பொப் இசை, துள்ளிசை,மெல்லிசை என்றெல்லாம் அழைக்கப்படுகின்ற பல்வேறு விதமான இசை வடிவங்கள் வழங்கிவரினும் கூட அவை அனைத்தையும் இசைப்பதற்குத் தேவையான,அவை அனைத்தினுள்ளும் பொதுவான மூலக் கூறுகளாக இழையோடி நிற்கின்ற திறன்களை விரல் எண்ணிக்கைகளில் அளந்து தெளிவாகக் கூறிவிட முடியும். இதற்குத் தேவை அந்தந்த இசைத் துறை சார்ந்தவர்களால் நடத்தப்படக்கூடிய ஆய்வுகள் மட்டுமே ஆகும். இவ்வாறாக அனைத்துப்பட்டதாரிகளும் அடைய வேண்டிய திறன்களையும்,அனைத்து இசைப்பட்டதாரிகளும் அடைந்திருக்க வேண்டிய திறன்களையும், கர்நாடக இசைச் சிறப்புப் பட்டதாரிகளும் அடைந்திருக்க வேண்டிய திறன்களையும் ஒருமித்து அடையவேண்டிய தேவை, கர்நாடக இசைப் பட்டதாரிகளுக்குண்டு. ஆகவே 4 வருட கர்நாடக இசைக்கான பல்கலைக்கழகப் பயிற்சிக் காலத்தில் இந்த 3 வகையான திறன்களையும் நாம் வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அந்த நோக்கில் அவற்றைச் சிறிது சிறிதாக அடைந்துகொள்ளவும் நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

NB
(16)

4.5. இசை ஆய்வுக் களங்கள்

பல்கலைக்கழகக் கற்பித்தல் முறையிலே ஆய்வென்பது கடினமாக தொன்றல்ல. ஆய்விற்கென்று தனியாக நேரத்தைத் தேடிப் பிடிக்க வேண்டிய தேவையும் இருப்பதில்லை. ஆய்வு செய்யப்படும் பொருள் என்ன என்பதைப் பற்றி ஒவ்வொரு ஆய்விலும் நாம் நிர்ணயிப்பதுண்டு. பல்கலைக்கழக இசைக்கல்வியிலே இசை கற்கும் மாணவர்கள் தான் எமது ஆய்வுப் பொருள்கள். ஒவ்வொரு மாணவனையும் அல்லது ஒவ்வொரு மாணவக்குழுக்களையும் உன்னிப்பாக அவதானித்து அவர்களின் திறன்களையும், திறன் குறைவுகளையும் பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலமும், வெவ்வேறு மாணவர்களின் திறன்களையும் ஒப்பிட்டு ஆய்வு செய்வதன் மூலமும், ஒவ்வொரு மாணவக் குழுக்களிடையே உள்ள திறன்களை ஒருமைப்படுத்திப் பார்த்து கர்நாடக இசைக்கான புதிய கொள்கைகளையும் விதிகளையும் உருவாக்குவதன் மூலமும், இசை ஆய்வுகளைச் செய்ய முடியும். ஆய்வுக் களங்களாக பரிசோதனைக் கூடங்களையோ, பழம் பெரும் நூலகங்களையோ நாடிச் செல்வதைக் குறைத்து, விரிவுரை மண்டபங்களையும், ஒலிப்பதிவு கூடங்களையும், கச்சேரி மேடைகளையும் கச்சேரிகள் நடக்கும் மண்டபங்களையும் நாம் ஆய்வுக் களங்களாக்கி கொள்வோமானால், எமது ஆய்வுகள் மூலம் எமது மாணவர்களுக்குத் தேவையான விளைவுகள் பெறப்படுவதுடன் அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளுக்குரிய தீர்வுகளையும் நாம் கண்டறிய முடியும்.

4.6. மூன்று வகையான திறன்கள்

இந்த மூன்று வகையான திறன்களுள் முதலாவது திறன் வகையாகக் கருதப்படுவது மாற்றீடு செய்யக்கூடிய திறன்கள். அதாவது இசை, மருத்துவம், பொறியியல் என்று உள்ள அனைத்துப் பட்டதாரி களும் நிச்சயம் பெற்றுக்கொண்டிருக்க வேண்டிய திறன்கள். இத் திறன்கள் மனிதனை, மனிதனென்று இவ்வுலகத்தில் நிரூபிப்பதற்கு அவசியமானவை ஆகும். மனிதனை விட மிகச் சிறப்பான திறன்கள் சில மிருகங்களுக்கு உள்ளன. உதாரணமாக ஒரு சப்தம் எந்தத் திசையிலிருந்து உருவாகியது என்பதை மிகச் சரியாக உணர்ந்து கொண்டு,

அவ்விடத்தை நோக்கித் துல்லியமாகச் சென்றடையும் ஆற்றல், மனிதனை விட நாய்க்கு அதிகமாக உண்டு.

அதனை வைத்துக் கொண்டு மிகச் சிறந்த கேள்வி ஞானம் உடையது என்று ஒரு நாயை இசை விரிவுரையாளராக நியமிக்க முடியாது. அதே போலத்தான் எந்த அளவிற்கு ஒருவர் கர்நாடக இசை ஆற்றல் கொண்டவராக இருந்தாலும் கூட, முதல் அடிப்படைத் தகுதியாக அவர் மனிதருக்குரிய ஆற்றல்களைக் கொண்டிருக்கின்றாரா, என்பதையே அளவீடு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகின்றது. மனிதர் என்கின்ற அடிப்படையில் இருந்து கொண்டு தான் அதற்கு மேலே சிறப்பாகத் தேவைப்படுகின்ற ஒரு இசைப்பட்டதாரிக்குரிய திறன்களையோ, அல்லது கர்நாடக இசைப்பட்டதாரிக்குரிய திறன்களையோ அவரிடம் நாம் எதிர்பார்க்க வேண்டும்.

NB
(18)

ஒரு மனிதருக்குரிய ஆளுமைகள், திறன்கள் இல்லாத ஒருவரிடம், நாய்க்கு இருப்பது போன்று ஒரிரு திறன்கள் சிறப்பாக இருந்தாலும் கூட அவர் சமுதாயத்திலே மற்றவர்களிற்குப் பயனுள்ள வகையிலும், மற்றவர்களிற்குத் துன்பம் விளைவிக்காத வகையிலும் வாழ்வதற்குத் தகுதியற்றவராகின்றார். அதே போலத் தாம் வேலை செய்யும் நிறுவனத்திலும் மற்றவர்களை முன்னேற்றி விடும் வகையிலும், மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் கொடுக்காதிருக்கும் வகையிலும் பணியாற்றுவதற்குத் தகுதியற்றவராகிறார்.

இதுவரை காலமும் முதற் பிரிவில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் மற்றும் முதுநிலை ஆய்வுப்பட்டங்களைப் பெற்றவர்கள் என்றெல்லாம் பல்வேறு துறைகளில் மிகப் பெரிய பதவிகளில் பணியாற்றுபவர்களிடம் துறை சார்ந்த பல்வேறு அதிசயிக்கத்தக்க ஆற்றல்களைக் காணமுடிகின்ற போதிலும், அடிப்படையான மனிதப் பண்புகளையும், ஒரு மனிதருக்குரிய திறன்களையும் அவர்களிடம் காணமுடிவதில்லை என்கின்ற ஆதங்கம் அனைவர் மனதிலும் கேள்விக் குறியாக இருந்து கொண்டேயிருக்கிறது. இவற்றையெல்லாம் இனிவரும் காலங்களில் லாவது சரி செய்ய வேண்டுமாயின் அதற்குத் தேவை ஒவ்வொரு பட்டதாரியையும் நாம் மனிதப் பண்புகளுடையவர்களாக மாற்றி இச் சமுதாயத்திற்கு அனுப்பி வைத்தலே ஆகும்.

NB
(19)

NB
(20)

4.7. மாற்றீடு செய்யக்கூடிய திறன்கள்

இவ்வாறான திறன்கள் தான் மாற்றீடு செய்யக்கூடிய திறன்கள் (Transferable skills) என அழைக்கப்படுகின்றன. மாற்றீடு செய்யக்கூடிய திறன்களானவை பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு வடிவங்களாக மாற்றப்பட்டுப் பயன்படுத்தக்கூடியவை ஆகும். உதாரணமாக தலைமைத்துவம் என்கின்ற திறனை நாம் விளங்கிக் கொள்ள முற்பட்டால் தலைமைத்துவத் திறன் ஒருவரிடம் வளர்ச்சியடைந்துவிட்டால் அவரால் அலுவலகத்தில் தன்னுடைய வழிகாட்டலின் கீழ் பணியாற்று பவர்களைச் சிறப்பான வகையில் பணியாற்றுவிக்க முடியும். அதே வேளை தன்னுடைய தலைமை அதிகாரியையும் அவரால் சிறப்பாகக் கையாள முடியும். அத்துடன் தன்னுடைய வீட்டில் சிறந்த குடும்பத் தலைவராக அவரால் கடமையாற்ற முடியும். அதை விட அவரது வீட்டில் குடும்பத் தலைவர் இன்னொருவராக இருந்தால் அவரை இலகுவாகவும் திறமையாகவும் கையாள முடியும். இவ்வாறாக தலைமைத்துவ திறன் என்பது ஒரு சொல்லினால் பெயரிடப்பட்டிருப்பினும் கூட அதனை வளர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் பல்வேறு காரியங்களைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சாதித்துக்கொள்ள முடியும். அப்படியான திறன்கள் தான் மாற்றீடு செய்யப்படக்கூடிய திறன்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறான மாற்றீடு செய்யக்கூடிய, ஆனால் எல்லாப் பட்டதாரிகளிடமும் இருக்க வேண்டிய திறன்கள் ஒரு வகையாகும்.

4.8. பொது இசைத் திறன்கள்

இரண்டாவது வகைத் திறன்களானவை, உலகத்தில் வழங்கி வரும் அனைத்து இசைப்பட்டதாரிகளுக்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டிய திறன்களாகும். உதாரணமாகச் சுருதித் திறனைக் குறிப்பிடலாம். சுருதி ஞானம் என்கின்ற திறன் உலகின் சாஸ்திரிய இசை வடிவங்களான மேலைத்தேய இசை, ஹிந்துஸ்தானி இசை, கர்நாடக இசை போன்ற வற்றை இசைப்பதற்கு மட்டுமல்லாது துள்ளிசை, மெல்லிசை, கிராமிய இசை போன்ற எந்தவொரு இசை வடிவத்தையும் இசைப்பதற்கு அத்தியாவசியமான இசைத்திறன் ஆகும். அவ்வாறான இசைத் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ளாமல் கர்நாடக இசைக்குரிய சிறப்புத் திறன்களை

மட்டும் வளர்த்துக் கொள்ளுதல் ஆனது உலகத் தரத்திற்கு ஒவ்வாத கர்நாடக இசைப் பட்டதாரியாக உருவாவதற்குச் சமமானது.

தற்போதைய கர்நாடக இசைப் பட்டதாரிகள் இலங்கையில் மட்டுமல்ல, இந்தியாவிலும் கூட சர்வதேசத் தரத்திற்காக இல்லாது தேசத் தரத்திற்கு மட்டுமே உருவாகிக் கொண்டு இருக்கின்றார்கள். மாற்றீடு செய்யக்கூடிய திறன்களும் அவர்களுடைய பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப் பட்டிருக்கவில்லை. ஆதலால் நாம் மேலே கூறிய முதல் இரு திறன்களையும் தவிர்ந்து மூன்றாவது வகையான திறன்களை மட்டுமே பெற்றுக்கொண்டவர்களாக வெளியேறிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இந்த ஆரோக்கியமற்ற நிலைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டியது, கர்நாடக இசை ஆற்றுகைகள் அருகிச் செல்வதையும், கர்நாடக இசையைக் கற்றவர்களுக்குரிய வேலை வாய்ப்பு குறைவையும் உடனடியாக நிவர்த்தி செய்வதற்கு மிக இற்றியமையாத தேவை ஆகிறது.

4.9. கர்நாடக இசைத் திறன்கள்

மேற்கூறிய மூன்று வகைத் திறன்களுள் மூன்றாவது வகைத் திறனாக இருக்கக்கூடிய அதாவது கர்நாடக இசையை இசைப்பதற்கும், கற்பிப்பதற்கும், பாடல்களையும், இராகங்களையும், தாளங்களையும் உருவாக்குவதற்கும் கர்நாடக இசையைப் பதிவுசெய்வதற்கும், கர்நாடக இசையை ஆய்வு செய்வதற்கும் தேவையான அடிப்படைத் திறன்களாக அமைபவை இப்பிரிவிலே அடங்குகின்றன. பின்வரும் அட்டவணையில் இம்மூன்று வகையான திறன்களையும் நாம் காணலாம். முதலாவது நிரலில் உலகளாவிய ரீதியிலான சிறப்பு இளநிலைப் பட்டதாரிகள் (4 வருடப் பட்டப் படிப்பு) பெற்றிருக்க வேண்டிய பொதுவான திறன்களையும், இரண்டாவது நிரலில் உலக இசைப்பட்டதாரிகள் பெற்றிருக்க வேண்டிய திறன்களையும், மூன்றாவது நிரலில் கர்நாடக இசைப் பட்டதாரிகள் பெற்றிருக்க வேண்டிய திறன்களையும் நாம் காணலாம்.

4.10. திறன்களை நேரடியாகப் புகுத்த முடியாது

தற்பொழுது எம் மனதில் மிகச் சிக்கலான, ஒரு வினா எழக்கூடும்

மருத்துவம், இசை, கணிதம், பொறியியல் என்கின்ற அனைத்துப் பட்டப் படிப்புகளும் ஒரே திறன்களைத் தான் பட்டதாரிகளுக்கு வழங்க வேண்டுமாயின், அனைவரும் ஒரே துறையையே பட்டப் படிப்பிற்காகக் கற்றுக் கொள்ளலாமே? எதற்குப் பட்டப் படிப்பிற்குரிய துறைகளில் இத்தகைய பிரிவுகள் காணப்பட வேண்டும்?

காலையிலும் சோறு, மதியமும் சோறு, இரவும் சோறு என்று எமது உணவு மேசையிலே உணவு இருந்தால் நாம் என்ன செய்வோம்? பல வேளைகளில் இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும் போது உணவருந்தாமலே சென்றிருப்போம் அல்லது உணவுத் தட்டைத் தூக்கிக் கோபத்தோடு வீசி எறிந்து விட்டுச் சென்றிருப்போம்.

விண்வெளியிலே நீண்ட காலத்தை விண்கலத்துக்குள் செலவழிக்கின்ற விஞ்ஞானிகள், சத்துக்களை மாத்திரம் செறிவாகக் கொண்டுள்ள சின்னஞ் சிறு மாத்திரைகளை மட்டும் உண்டு உயிர் வாழ்வதால், அவர்களுடைய மனநிலையில் கடுமையான பாதிப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன என்பது உளவியலாளர்களின் கண்டுபிடிப்பாகும். அதே போல நாம் திறன்களை நேரடியாக மாத்திரை வடிவத்தில் மாத்திரம் உட்கொண்டு பெற்று விடமுடியாது. எல்லோருமே அவ்வாறான திறன்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு ஒரே வழிகளையும் நாட முடியாது. ஏனெனில் மனிதருடைய விருப்பு வெறுப்புகள், ஆர்வங்கள் வேறுபட்ட வையாகக் காணப்படுகின்றன. புரதம், கனிப்பொருள், மாப்பொருள் ஆகிய சத்துக்களை மாத்திரை வடிவில் மட்டும் கொடுத்து அதை உண்ணச் சொன்னால், யாருமே அதனை விரும்பி உண்ண மாட்டார்கள்.

4.11. ஒரே திறன்களைத் தான் ஒவ்வொரு துறைக் கல்விகளுக்கூடாகவும் அடையப் போகிறோம்

விதம் விதமாக ஐம்புலன்களாலும் அனுபவித்து இன்புறக்கூடிய உணவு வகைகளையே மக்கள் விரும்பி உண்கிறார்கள்.

ஐம்புலன்களினாலும் உணவை எப்படி உணரமுடியும்? நாம் உண்ணும் உணவுகளும், பானங்களும் சாதாரண வெப்ப நிலையில்

இல்லாது சுடாகவோ அல்லது குளிராகவோ இருக்கின்ற போது நாம் அதனுடைய வெப்ப நிலையைத் தொடுகையால் உணர்ந்து அனுபவிக்கின்றோம். உணவிலிருந்து அல்லது பானத்திலிருந்து அது சுடாக இருக்கின்ற காரணத்தாலோ அல்லது குளிராக இருக்கின்ற காரணத்தாலோ ஆவி எழுகின்ற போது அந்த ஆவி உணவிலிருந்து எழுகின்ற வடிவங்களைக் கண்ணால் பார்த்து இரசிக்கின்றோம். அப்பளம், பொரியல் போன்றவற்றை உண்ணுகின்ற போதும், உடைக்கின்ற போதும் எழுகின்ற ஒலிகளைக் காதினால் கேட்டு இரசிக்கின்றோம். உணவிலிருந்து எழுகின்ற நறு மணங்களை மூக்கினால் சுவாசித்து அனுபவிக்கின்றோம். உணவின் சுவையை நாக்கினால் அனுபவிக்கின்றோம்.

உணவின் சுவையில் கூட இயற்கையிலிருந்து மாற்றங்களை நாம் ஏற்படுத்துகின்றோம். சாதாரணமாக எம் உடலில் உப்பு இருப்பதைப் போலத் தாவரங்களிலும் உப்பு அவை உயிர் வாழத் தேவையான அளவு செறிந்துள்ளன. எமது உடலிலும் ஏற்கனவே உப்பு செறிந்துள்ளதால் எம் உடம்பில் செறிந்துள்ள உப்பின் அளவை விட அதிகரிக்கப்பட்ட உப்புச் செறிவு உணவுகளுக்குள் சேர்க்கப்படும் போது தான், எம்மால் அந்தச் சுவையை வித்தியாசமாக உணரமுடிகிறது. சாதாரண வெப்ப நிலையை விடக் குறைத்தோ அல்லது கூட்டியோ உணவின் வெப்ப நிலையில் கூட அசாதாரணத்தை ஏற்படுத்துகின்ற போது தான் அதையும் எம்மால் அனுபவிக்க முடிகிறது. இப்படியாக சாதாரணமாக இருக்கின்ற இயற்கையில், அசாதாரணங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலமே, மனிதன் சலித்துப் போகாமல் தொடர்ந்தும் செயற்பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றான்.

நாம் சற்று மூன்றை பேசியது போல ஒரே உணவாகிய சோறையும், சம்பலையும் மூன்று வேளைகளும் நாம் உண்ணமாட்டோம். ஆனால் காலையில் பாணும், சம்பலும் மதியம் சோறும், சம்பலும் இரவில் பிட்டும் சம்பலும் என்று உணவின் வடிவங்களை மாற்றி அமைத்து வழங்குகின்ற போது, நாம் அவற்றை மிகவும் இரசித்து ருசித்து உண்கின்றோம். ஆனாலும் நாம் மூன்று வேளையும் உண்ட பாண், சோறு, பிட்டு ஆகிய இம் மூன்றினுள்ளும் மாச்சத்தே நிறைந்துள்ளது. ஆனாலும் நாம் மூன்று வேளையும் மாச்சத்தைத் தான் உண்டிருக்கின்றோம் என்று சலித்துக் கொள்வதில்லை. ஒவ்வொருநாளும் மூன்று

வேளையும், மாச்சத்தைத் தான் உண்கிறோம் எனவும், வேறு சத்துக்களை நாம் உண்பதில்லையே என்றும் கூட நாம் அதிகமாகக் கவலைப் பட்டுக்கொள்வதில்லை. அதேபோலத் தான், நாம் ஒரே ஆற்றல்களைத் தான் ஒவ்வொரு துறைக் கல்விகளுக்கூடாகவும் அடையப் போகிறோம். ஆயினும் எமக்குப் பிடித்தமான வெவ்வேறு துறைகளை விரும்பிப் படிப்பதன் மூலம் அந்தத் திறன்களை அடைய முற்படும் போது எமக்குச் சலிப்பு உருவாக மாட்டாது.

அதை விட இலங்கையைச் சேர்ந்தவர்களாகிய நாம் அரிசியையும், கோதுமையையும் பிரதான உணவாக உட்கொள்ள, ஜப்பானில் வசிக்கின்றவர்கள் மாமிசத்தையும், இயற்கையான பழங்கள், காய்கறிகளையும் சலட் (Salad) என்கின்ற பெயரில் விரும்பி உண்டாலும் கூட, இருவரது உணவு முறைகளாலும் ஒரேவகையான சத்துக்களே ஆனால் வேறுபட்ட அளவுகளில் இருசாராருக்கும் கிடைக்கின்றன.

பல்கலைக்கழக இசைக்கல்வி

5.1. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் நான்கு வளர்ச்சிப் படிநிலைகள்

இவ்வாறு நாம் வழங்க வேண்டிய திறன்களை எவ்வாறான ஒழுங்கு முறையில் வழங்க வேண்டும்? சைவசமயத் தத்துவங்களில் அடிப்படையானதும் அவசியமானதுமான தத்துவம் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் எனப்படுகின்ற இறைவனை அடையும் பல்வேறு படிமுறைகள் ஆகும்.

சரியை என்பது மனிதனை மனிதனாக்க உதவுவது. தொண்டு செய்வதால் அவன் ஆணவம் சுயநலம் போன்ற பல கெட்ட எண்ணங்களைச் சிறிது சிறிதாக விட்டொழிக்கிறான். அதனாற் தான், முதன் முதலிலே உடலினால் கடவுளுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்னும் முறை உருவாக்கப்பட்டது. உடலினால் சேவை செய்கின்ற போது அதில் மூளையின் பங்கு மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.

5.2. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் முதல் வளர்ச்சிப் படி

ஆலயத்தைக் கூட்டும் போதோ பெருக்கும் போதோ கழுவும் போதோ மூளையின் பங்கு பெருமளவில் தேவைப்படுவதில்லை சரீரத்தின் பங்கே அதில் அதிகமாகத் தேவைப்படுகின்றது. அதே போலத் தான் பல்கலைக்கழகச் சிறப்பு இளநிலைப் பட்டப் படிப்பின் முதலாவது வருடத்தில் மாணவர்களுக்கு உடலின் பங்கு அதிகமாகவும், மூளையின் பங்கு கணிசமான அளவிலும் இருக்கக்கூடிய அளவிலான பயிற்சிகள் வழங்கப்படுகின்றன. சரியை என்பது பெருமளவு "உடல்" என்கின்ற உபகரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

அதேபோல ஆசிரியர் என்கின்ற உபகரணத்தையோ அல்லது கருவிகள் என்கின்ற உபகரணங்களையோ அதிகம் நம்பி ஆனால் தங்களுக்கு உள்ளே இருப்பது தெரியாமல் மறைந்திருக்கின்ற இசை ஞானத்தை - அதாவது திறன்களை இனங்காணாத நிலையில், ஆனால்

NB
21

அவற்றை இனங்காணும் நோக்கில் - அதாவது அகத்திலே இருப்பவற்றை உணரமுடியாத நிலையில், புறத்திலே இருப்பவற்றை, அகத்திலே இருக்கின்ற இசை ஞானத்தை உணர்வதற்கான கருவிகளாகப் பயன்படுத்துதலே, முதலாவது வருடத்தில் மாணவனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பயிற்சி நிலையின் அடிப்படையாகும். இதுவே "சரியை"த் தத்துவமுமாகும். சுருதிப் பெட்டி, இலத்திரனியல் தம்புரா போன்ற, தாமாகவே சுருதி சேர்க்கூடிய உபகரணங்களை அதிக சத்தத்துடன் ஆக்கிரமிக்க விட்டு, அவற்றின் உதவியைப் பெற்றுக் கொண்டு நாம் அவற்றைப் பின் தொடர்தலானது முதலாவது வருடத்திலே நிகழ வேண்டும்.

5.3. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் இரண்டாம் வளர்ச்சிப் படி

“சரியை”க்கு அடுத்ததாக “கிரியை” எனும் வழிபாட்டு முறை கூறப்படுகிறது. உடலின் பாவனையைக் குறைத்து அதேவேளை உள்ளத்தின் பாவனையை சற்று அதிகரித்தலானது கிரியை எனப்படுகின்றது. அதாவது உடல் என்கின்ற கருவியின் பங்கினைச் சற்றுக் குறைத்து, ஆனால் சரியை செய்யும் போது ஆலயத்தில் அவதானிப்பின் மூலமும், அருளாளர்களுடன் பழகுவதற்குக் கிடைத்த வாய்ப்புகள் மற்றும் அனுபவங்கள் மூலமும், சற்றுப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட மனத்தினை இறைவழிபாட்டிற்காக ஓரளவு பயன்படுத்திக் கொண்டு, அதே வேளையில் புற நிலை உபகரணங்களான உடல், தீபங்கள், தீ, மணி, கிரியை முறைகள் என்கின்ற உபகரணம், மந்திரம் என்கின்ற உபகரணம், வேதங்கள் என்கின்ற உபகரணம், ஆகமக் கல்வி என்கின்ற உபகரணம் ஆகிய இப்படியான புறநிலை உபகரணங்களை உபயோகித்து வழிபாடு செய்வதானது “கிரியை” எனப்படுகின்றது.

அதேபோல சுருதிப்பெட்டி, இலத்திரனியல் தம்புரா, தாளமானி, சுருதிமானி வரைபுகள், கணினி, கணினி மென்பொருட்கள், ஆசிரியர், மற்றைய மாணவர்களுடனான கலந்துரையாடல், மூத்த மாணவர்களிடமிருந்து ஆலோசனைகளைப் பெறுதல் போன்ற சற்று மனோ திறனில் அதிகரிக்கப்பட்ட உபகரணங்களைப் பயன்படுத்தும் அதே வேளை, மனோதிறனையும் உடந்திறனையும் ஏறக்குறைய சமமான அளவுகளில் பயன்படுத்த வேண்டிய தருணம் இதுவாகும்.

5.4. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் மூன்றாம் வளர்ச்சிப் படி

யோகம் என்கின்ற வழிபாட்டு முறையில் நாம் ஓரிடத்தில் இருந்து தியானம் செய்வதற்கோ அல்லது ஓரிடத்தில் உட்கார்ந்து தவம் செய்வதற்கோ உடலைக் கருவியாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய தேவை இருந்து கொண்டே இருந்தாலும், உடலினால் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டிய தேவைகள் குறைந்து போய்விடுகின்றன. மனதினுள் இறைவனைச் சிந்தித்து, இறைவனது வடிவத்தை மனதினுள்ளே இருத்தி, புறநிலை உபகரணங்களின் பாவனையை மிகக் குறைத்து, உள்ளுணர்வின் பயன்பாட்டை அதிகப்படுத்துவதானது யோகத்தின் தத்துவமாகின்றது. (23) NB

அதேபோல கருவிகளின் பாவனையைக் குறைத்து, இசையை உள்ளுணர்வால் உணர்ந்து அனுபவித்து, அதை உள்ளுணர்வின் வெளிப்பாடாகவே வெளிப்படுத்துகின்ற செயற்பாடு மூன்றாவது வருடத்தில் நிகழ வேண்டும்.

புறத்திலிருந்து பெறப்பட்ட ஆசிரியர்களின் வெளிக்காட்டல், மாணவர்களுடனான கலந்துரையாடல் மூலம் கிடைக்கப் பெறும் வழிகாட்டல்கள், சுருதிப்பெட்டி போன்ற உபகரணங்களின் உதவிகள் ஆகியவை மிகவும் குறைக்கப்பட்டு உள்ளுணர்வின் வெளிப்பாடு அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். அதாவது சுருதிப் பெட்டியிலிருந்து வரும் சத்தம் எம்மை ஆக்கிரமிக்க விடாமல் மிகவும் குறைந்த ஒலிநிலையில் ஒலிக்க விட்டு சுருதிப் பெட்டியின் சுக்குமமான அதிர்வெண்ணையும், தாளமானியின் லயத்தையும் தாள எண்ணிக்கையையும் மனத்தினுள் வாங்கி, மனத்தினுள் எடுக்கப்பட்ட சுருதி, லயம் போன்றவற்றைப் பெருமளவு நம்பியும், மனத்தினுள் எடுக்கப்பட்ட சுருதி, லயம் என்பவை மிக நுணுக்கமாகத் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதற்காக மட்டுமே இடைக்கிடையில் உபகரணங்களிலிருந்து வரும் ஒலிகளைக் காதினால் அல்லது கண்ணினால் அல்லது உடற் தொடுகையினால் உணர்ந்து கொண்டு உள்ளுணர்விலே நாம் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்ற ஆதார சுருதியையும், லயத்தையும், தாளத்தையும் கருவிகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தலே மூன்றாம் வருட மாணவர்களின் கற்கை முறை ஆகிறது. NB
23

5.5. பல்கலைக்கழகக் கல்வியின் நான்காம் வளர்ச்சிப் படி

“ஞானம்” எனும் நிலைக்குச் சென்றுவிட்டால் புறநிலை உபகரணங்களின் தேவை சிறிது கூட இருப்பதில்லை, அதனை விட புறநிலை உபகரணங்களினால், அகநிலை சிறிது கூடப் பாதிக்கப்படுவதும் இல்லை. ஞான நிலையில், உடல் வேறு நாம் வேறு என்று உணர்ந்து கொண்டதன் பின்னர், எமக்கு உடல் தேவைப்படுவதில்லை. ஆனால் உடல் இருந்தாலும் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதில்லை.

அதேபோல நான்காம் வருடத்தில் இசை கற்கின்ற போது அனைத்தும் அகநிலையிலிருந்தே வெளிப்படுகின்ற பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும். எமது மனத்தினுள்ளே இருந்து தோன்றிய சுருதியிலிருந்து ஆரம்பித்து எமது மனத்தினுள்ளே தோன்றுகின்ற லயத்திலும், தாளத்திலும் ஒன்றிப்போய் எமது இசைப்பிரவாகம் ஆறாகப் பாய வேண்டும்.

மேடையிலே நடுநாயமாக இருந்து இசையைப் பிரவாகித்துக் கொண்டு இருக்கும் போது கூட, அனுசரணை வாத்தியக் கலைஞர்களால் எமது சுருதியையோ, லயத்தையோ, ஸ்வரஸ்தானங்களையோ, இராகச் சாயலையோ திசை திருப்பி, தவறான நிலைகளுக்கு இட்டுச் செல்லாத நிலைகளுக்கு நாம் புறநிலையில் கவனம் செலுத்தாதவர்களாகவும், அகநிலையிலேயே முற்றுமுழுதாகக் கவனம் செலுத்திக் கொண்டு இசைப்பவர்களாகவும் மாற வேண்டும்.

அதன் பின்னர் மிருதங்க விற்பனர் லயத்தை சற்று இழுத்து - ஓடினார் கூட, எமது பாடலின் லயமானது இழுக்கப்படாமல், ஓட்டப்படாமல் நிதானமாகச் சென்று கொண்டேயிருக்கும். நாம் சிம்மேந்திர மத்தியமம் என்னும் இராகத்தைப் பாடிக்கொண்டிருக்கும் போது, அனுசரணை வயலின் விற்பன்னர் சண்முகப்பிரியா இராகத்தை இசைத்தாலும் கூட, நாம் பாடுகின்ற சிம்மேந்திர மத்தியம இராகமானது தெளிவாகத் தடுமாற்றம் இல்லாமல் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும். அதேவேளையில் அவற்றைத் தவறுதலாக இசைத்த மிருதங்க விற்பனர் மீதோ, வயலின் விற்பன்னர் மீதோ எமக்குச் சிறிதேனும் கோபமோ, மனஸ்தாபமோ ஏற்படாது. அதுதான் இசையின் அதியுச்ச நிலையும், ஞான நிலையுமாகும்.

சபையில் ஒரேயொரு பார்வையாளர் இருந்தாலும், ஒரு இலட்சம் பார்வையாளர்கள் இருந்தாலும், மிக உயர் அரசியற் தலைவர் வீற்றிருந்தாலும் அல்லது மிகச் சாதாரணமானவர்கள் உட்கார்ந்திருந்தாலும், ^{NB} நாம் இசைக்கும் இசையில் எவ்வித வேறுபாடும் காணப்படமாட்டாது. (25) சபையிலிருப்போர் கூச்சலிட்டாலும், கல்லால் எறிந்தாலும், "மிகவும் நன்றாக இருக்கிறது" எனக் கரகோசம் செய்தாலும், எமது இசைப் பிரவாகம் ஒரேமாதிரியானதாகவே சென்றுகொண்டிருக்கும்.

நாமாக அவற்றை மாற்றுவதற்கோ, நிறுத்துவதற்கோ முடிவெடுக்காத வரையில், அதாவது புறநிலைகளின் தாக்கத்தினால் நாம் முடிவெடுக்காமல் உள்ளூணர்வுகளினால் மட்டுமே, ஒவ்வொரு முடிவுகளையும் எடுப்பவர்களாக அந்த இசை மேடையிலே வீற்றிருப்போம். எந்தவொரு சக்தியாலோ அல்லது எந்தவொரு உபகரணத்தாலோ, எமது இசை ஆற்றுகையை, எம்மைக் கோப்பப்படுத்துவதன் மூலம் தடுமாற வைக்க முடியாது. எம்மை அவமானப்படுத்துவதன் மூலமோ மிக அதிகமாகப் புகழுவதன் மூலமோ எமது இசையை ஆற்றுகையை தடுமாற வைக்க முடியாது. இப்படியானதொரு இசைப்பட்டதாரியை உருவாக்குவதற்குவதற்கே நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம். அதே வேளை இப்படியான தகுதிகள் வாய்ந்த இசைப்பட்டதாரியாக உருவாவதையே, சமுதாயமும் எம்மிடம் எதிர்பார்த்துள்ளது.

5.6. இசை ஆய்வின் மூலம் ஆசிரிய நிபுணத்துவம்

மனிதனுடைய மனம் ஒரே விடயத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடுகின்ற போது சலிப்படையக்கூடியது என்பதைப் பற்றிப் பேசியிருந்தோம். இந்நிலையில் ஆய்வின் மூலம் ஒவ்வொரு இசையின் மூலக்கூறுகளையும் மேலும் சிறு சிறு மூலக்கூறுகளாக ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்கு முடிந்த வரையில் உடைத்து எடுக்க வேண்டும் என்றும் அதுதான் விஞ்ஞான முறைப்படி பகுப்பாய்வு எனக்கூறப்படுகிறது, என்றும் முன்னர் பேசியிருந்தோம்.

ஆய்வின் மூலம் மிகச் சிறு துகள்களாகப் பிரிக்கப்பட்டவற்றில் ஒரு துகளில் தனது ஆய்வினை மேற்கொண்டு, அதனையே தன்னுடைய சிறப்புத் திறனாக எடுத்துக் கொண்டு அதனையே தொடர்ந்தும் கற்பித்து வருபவருக்குச் சலிப்பு உண்டாகாதா? எனக் கேட்டால்,

உருவாகாது. ஏனெனில் உண்மையான ஆய்வாளர் அந்தச் சிறு துகளையும் இன்னும் பற்பல துகள்களாக பிரித்தெடுத்து, அதனுள்ளும் உள்ள துகள்களை மென்மேலும் பல பல துகள்களாகப் பிரித்தெடுத்து ஒவ்வொன்றையும் தனித்தனியே கையாளத் தொடங்குவார். அவ்வாறாகத் தொடர்ந்து ஆய்விலும், கற்பித்தலிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு பல்கலைக்கழக ஆசிரியருக்கு, ஒவ்வொன்றுக்குள்ளும் மிகப் பலவானவை கண்ணுக்குத் தெரிவதால், அவர் ஒருபோதும் சலிப்படையமாட்டார்.

மருத்துவத் துறையில் முன்னொரு காலத்தில் "அரசவை மருத்துவர்" என்பவர் ஒருவராக மட்டுமே காணப்பட்டார். எந்த வியாதி வந்தாலும் அவரிடம் தான் அரண்மனையைச் சேர்ந்தவர்கள் செல்வர். காலப்போக்கில் விசேட மருத்துவர் என்கின்ற பெயரைத் தாங்கி மருத்துவர்கள் இன்னொரு பிரிவாகினர். அதன் பின்னர் பொது மருத்துவர், அறுவைச் சிகிச்சை மருத்துவர் என மேலும் அவர்கள் பிரிவுகளாயினர். அதன் பின்னர் காது மூக்கு தொண்டை நிபுணர், எலும்பியல் நிபுணர், தோலியல் நிபுணர், குழந்தை நிபுணர், மகப்பேற்று நிபுணர் என்று அவர்களது நிபுணத்துவமானது மேலும் நுணுக்கமாகக் கப்பட்டது. தற்போது ஒவ்வொரு நோய்க்கும் ஒவ்வொரு மருத்துவர் (Diabetician) என்கின்ற அளவிற்கு மருத்துவர்கள் தனித் தனியாக்கப் பட்டுள்ளனர். ஒவ்வொரு நிபுணத்துவமும் பரப்பளவு சிறிதாக்கப்பட்டு ஆனால் ஆழமாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது.

இப்படியான நுணுகிய நிபுணத்துவங்களினால் நோயாளிகளுக்கு மட்டும் நன்மைகள் ஏற்படுவதில்லை, மருத்துவர்களும் நன்மை அடைகின்றனர். அதாவது அவர்களுக்கிடையே நிபுணத்துவப் பகுதிகள் வேறாகப் பிரிக்கப்படுகின்றமையால், யார் பெரியவர், யார் சிறியவர் என்ற பொறாமைகள் குறைந்து போய், ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொன்றில் பெரியவர்தான், என்கின்ற கடவுளின் படைப்பின் தத்துவம் தெளிவு பெறுகின்றது. இதனால் வீண் பகைமைகள் தவிர்க்கப்பட்டு சமுதாய நல்லிணக்கம் ஏற்படுகின்றது. இவ்வாறாக இசையிலும், இசைக்கல்வியிலும் நிபுணத்துவங்கள் மென்மேலும் மிகச் சிறு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டு வகை பிரிக்கப்படுவதற்குத் தேவையானது ஆய்வுச் சிந்தனை ஒன்றேயாகும்.

5.7. ஒரே திறன்களை அடையக்கூடிய பல்வேறு வழிகள்

அவ்வாறு தான் பல்கலைக்கழகப் பட்டப் படிப்பிற்குரிய பாட அலகுகள் மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன, பிரதான பாட அலகுகள் (Core course units), சார்புப் பாட அலகுகள் (Allied course units), தேர்ந்தெடுப்பிற்குரிய பாட அலகுகள் (Elective course units).

சில துறைகளில் பிரதான பாட அலகுகள் ஊடாக மட்டுமே மாற்றீடு செய்யக்கூடிய அனைத்தையும் அடைய முடியாத நிலையில், அவற்றைப் பதிலீடு செய்வதற்காகச் சார்புப் பாடங்கள் பாடத்திட்டத்தினுள் உள்வாங்கப் படுகின்றன. பிரதான பாட அலகுகளினூடாகவே முழுமையான திறன்களை வழங்க முடியுமாயின், சார்புப் பாட அலகுகளின் எண்ணிக்கை, குறிப்பிட்ட துறைகளின் பாடத்திட்டத்தில் குறைப்புச் செய்யப்படும்.

தெரிவு செய்யப்படுவதற்குரிய பாட அலகுகளைச் சேர்த்துக் கொள்வதன் நோக்கம், ஒரே திறன்களை அடையக்கூடிய பல்வேறு வழிகளை மாணவர்கள் தத்தமக்குரிய விருப்பத்தின் மூலம் கற்று அடைவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கும் முகமாகவும், ஒரே வகையான பாட அலகுகளைத் தொடர்ந்தும் கற்றுக்கொள்வதனால் சலிப்படையும் மாணவர்கள் சற்று வித்தியாசமாகவும் கற்றுக்கொண்டு சலிப்படையாமல் ஆனால் தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ள திறன்களை அடையும் வழிகளைக் காட்டுவதற்காகவுமே தேர்ந்தெடுப்பதற்குரிய பாட அலகுகள் ஒவ்வொரு துறையிலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

அல்லா, புத்தர், இயேசு, சிவன் என்று பல வடிவங்களில் தெய்வங்களை வழிபடுவதற்கு மனிதன் விரும்பினாலும், அவன் வழிபடுவது பரம்பொருள் எனப்படுகின்ற ஒரேயொரு சக்தியையே ஆகும். அதே போல இந்துக்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் கூட அந்தப் பரம்பொருளை சிவனாக மட்டும் பார்க்காது விநாயகர், முருகன், அம்பிகை, துர்க்கை, சரஸ்வதி என்றெல்லாம் வெவ்வேறான வடிவங்களில் இறைவனைக் காண்கிறார்கள். அதே போலத்தான், உள்ளே ஊறி நின்று உள்ளுணர்வால் மட்டும் உணரக்கூடிய அந்தத் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்காகவே பல்வேறு துறைகளும், அந்தத் துறைகளுக்குள் பல்வேறு பாட அலகுகளும், பல்வேறு மாணவர்களின்

வித்தியாசமான விருப்பங்களிற்கிணங்கப் பல்கலைக்கழகக் கல்வித் திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

5.8. வலுவிறந்து போன கல்விமுறை

இருப்பினும் அவ்வாறான சார்புப் பாட அலகுகளை வெற்றிகரமாக அறிமுகப்படுத்தி, இலங்கைப் பல்கலைக்கழகங்கள் அனைத்திலும் வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்திய, பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவானது, அவற்றை அறிமுகப்படுத்துவதில் வெற்றியடைந்தாலும் கூட, மாணவர்கள் ஆங்கில விரிவுரைகளில் தூங்குவதையும், Social harmony, Basic science Management & Entrepreneurial studies போன்ற பாட அலகுகளுக்கான விரிவுரைகளைத் தவிர்ந்துக் கொள்வதையும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை உருவாகியது. இப்பிரச்சினைக்கு இரு வகையான காரணங்கள் காணப்படுகின்றன.

1. ஏற்கனவே இசையில் ஆர்வம் கொண்டு, கர்நாடக இசையைத் தமது பட்டப்படிப்பிற்கான துறையாகத் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட மாணவர்கள், துறை சாராத பாட அலகுகளில் குறைந்தளவு ஆர்வத்தையே கொண்டுள்ளனர்.
2. தமது துறை சாராத பாடங்கள் தமக்குத் தேவையில்லை என்கின்ற மனப்பாங்கு அவர்களிடம் பலமாகக் காணப்படுகின்றது (Mind set).

தான் இந்துவாக வாழப்போகிறேன் என்று முடிவெடுத்த ஒருவரை, “நீங்கள் சிவனை வணங்கலாம் ஆனால் அதேவேளை சிவனிடம் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத வேறு சில வரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வ தற்காக அல்லாவையும், இயேசுவையும் வணங்கியே ஆக வேண்டும்” என்று நிர்ப்பந்திப்பது போல மாணவர்கள் இக்கல்விச் சீர்திருத்தத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள்.

இவ்விரு பிரச்சனைகளையும் தீர்க்கும் முகமாக இலங்கை உயர் கல்வி அமைச்சினால் சமீபத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட கல்வி முறை தான் பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வி முறை (OBE). இக் கல்விமுறையில், பயிலுநர்கள் தமக்குள்ளே வளர்க்க வேண்டிய

திறன்கள் அனைத்தையுமே தாம் சார்ந்த துறைப் பாட அலகுகள் மூலமாக மட்டுமே பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அதாவது தற்காலத்தில் பணம் கொடுத்தாலும் வாங்கமுடியாத, மிகப்பழைய கர்நாடக இசை விற்பன்னர்களின் ஒலிப்பதிவுகள் பல இலகுவாக இணையத்திலிருந்து தரவிறக்கம் செய்யப்படக்கூடியவையாக உள்ளன. அவ்வாறான கர்நாடக இசை ஒலிப்பதிவுகளைத் தேடிப் பெற்றுக்கொண்டு, அவற்றைப்பற்றிப் பகுப்பாய்வு செய்யுமாறோ, அல்லது அப்பாடல்களைக் கேட்டு விளங்கிக்கொள்வதன் மூலம் தாமாகவே கற்றுக்கொண்டு இசைக்குமாறோ, அவர்களைத் தூண்டுவதன் மூலம், அவர்கள் தாமாகவே இணையத்தைத் தேடிச் சென்று அதற்குரிய திறன்களையும் (IT skills), இணையத்திலே ஆங்கில மொழியிலேயே பெரும்பாலான விடயங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளதனால் கர்நாடக இசையைத் தேடும் நோக்கில் ஆங்கில மொழியின் சில அம்சங்களையும் அவர்கள் தாமாகவே பெற்றுக்கொள்கின்றார்கள்.

அவர்களால் அது முடியாத போது, அவர்கள் தாமாகவே ஆர்வத்துடன் குறிப்பிட்ட விரிவுரையாளரிடம் அது தொடர்பான உதவியை நாடி நிற்கின்றார்கள். இவ்வாறாக கர்நாடக இசைக் கல்வியின் வெவ்வேறு பரிமாணங்களுக்கூடாக அவர்கள் தற்கால வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான இணைய, ஆங்கிலத் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வார்கள்.

NB
(27)

5.9. கர்நாடக இசை ஆற்றுகைகள் ஊடாக, மாற்றீடு செய்யக்கூடிய திறன் விருத்தி

அதேபோல, பொது கர்நாடக இசை ஆற்றுகைகளை ஆற்றுமாறு பாடத்திட்டத்தின் மூலம் அவர்களை ஊக்குவிக்கும் போது, அவர்கள் ஆரோக்கியமான நடை, உடை பாவனைகளைத்தாமாகவே அதற்கு ஏற்ற முறையில் முன்னேற்றிக் கொள்கின்றார்கள்.

அவர்கள் ஆற்றுகை மேடையில் ஏறும்போதும், இறங்கும் போதும் பெருந்தொகையான மக்களால் அவர்களது ஒவ்வொரு அசைவுகளும், அவர்களது நடை, உடை பாவனைகளும் அவதானிக்கப்படுகின்றன என்பதால், அவர்கள் தம்மை அவ்விடங்களில் முன்னேற்றிக் கொள்வதற்குத் தாமாகவே உந்தப்படுகின்றார்கள். அதை விட அவர்களது

NB
(28)

நிகழ்வுகளை இரசித்த பார்வையாளர்கள், அவர்கள் தமது ஆற்றுகைகளை நிறைவு செய்தவுடன், அவர்களுக்குக் கைலாகு கொடுத்து அவர்களை உற்சாகப்படுத்தச் செல்லுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில், தமது தொடர்பாடல் திறனையும் (Communication skills) பக்குவப்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள்.

அதை விட ஆற்றுகை முறையிலே மற்றைய அனுசரணை வாத்தியக் கலைஞர்களைத் தங்களுடன் இணைத்துக்கொண்டு, தமது வழியிலே கொண்டு செல்வதற்கு அவர்கள் முற்படுகின்ற போது அவர்கள், தமது தலைமை தாங்கும் ஆளுமையையும் வளர்த்துக் கொள்கின்றார்கள் (Management & Entrepreneurial skills). மற்றும் இசை ஆற்றுகைப் பயிற்சியின் போது அனுசரணை வாத்தியக் கலைஞர்களுடன் முரண்பாடுகள் வராமல் அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் கருத்துக் களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, ஆனால் முடிந்தவரை அவர்களைத் தமது வழியிலே இட்டுச் சென்று சமூக நல்லிணக்கத் திறன்களையும் (Social harmony) வளர்த்துக் கொள்ள முடியும்.

5.10. பயிலுநரை மையப்படுத்திய கற்றல் முறை(SCL)

Outcome Based Education (OBE) எனப்படுகின்ற பயனை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வி முறையுடன் சேர்த்து, இன்னொரு கல்விக் கொள்கையாக உயர்கல்வி அமைச்சு அறிமுகப்படுத்தியிருப்பது பயிலுநரை மையப்படுத்திய கற்றல் முறை - Student Centered Learning (SCL) ஆகும். இம்முறை மூலம் பயிலுநர்கள், பயிலுவதற்காக வழிகாட்டப்படுகின்றார்கள், மற்றும் தூண்டப்படுகின்றார்கள். பயிலுநர்கள் பயிலுதலை நோக்கிக் கவர வைக்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால் அவர்களுக்குக் கல்வியானது திணிக்கப்பட மாட்டாது. இம்முறை மூலம் ஒரே பட்டப்படிப்பு ஆண்டைச் சேர்ந்த பயிலுநர்கள், தத்தமது தரம், ஆர்வம் ஆகியவற்றிற்கேற்ப, ஒரே நேரத்தில் ஆனால் வெவ்வேறான திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வார்கள்.

SCL — STUDENT CENTERED LEARNING
OBE — OUTCOME BASED EDUCATION

5.11. பல்கலைக்கழக இசைத்துறையில், பயிலுநரை மையப்படுத்திய கல்வியின் கட்டமைப்பு

பயிலுநரை மையப்படுத்திய கல்வியின் இன்னொரு அம்சமாக நாம் ஒரு பல்கலைக்கழக இசைத்துறையை எடுத்து நோக்கும் போது துறைத் தலைவர், முதுநிலைப் பேராசிரியர், பேராசிரியர், இணைப்பேராசிரியர், முதுநிலை விரிவுரையாளர் - தரம் I, முதுநிலை விரிவுரையாளர் - தரம் II, நிரந்தர விரிவுரையாளர், தகுதி காண் விரிவுரையாளர், நிரந்தரப் போதனாசிரியர், தகுதி காண் போதனாசிரியர், தற்காலிக விரிவுரையாளர், தற்காலிகப் போதனாசிரியர் என்னும் ஒழுங்கிலே பல்வேறு கல்விசார் உத்தியோகத்தர்கள் பயிலுநர்களைப் பயிற்றுவிப்பதிலே பங்கெடுப்பார்கள்.

இவர்கள் அனைவரிற்கும் அவர்களது தரத்திற்கேற்ற வகையில் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய பணியின் தன்மைகள் வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அவரவர் தமக்கு வகுக்கப்பட்ட கடமைகளைச்/ ^{NB} ₃₀ சரியாகப் புரிந்து கொண்டு, அவரவற்றிற்குரிய கடமையை ஒழுங்காகச் செய்யும் போது தான் ஓர் சரியான நிர்வாகக் கட்டமைப்பானது இயங்கமுடியும். இவர்களில் ஒருசாரானோம் தமக்குரிய கடமையை விடுத்து, வேறொரு சாராரின் கடமையைச் செய்ய முற்படுகின்ற போதோ, அல்லது அனைவரும் அனைவரும் ஒரே கடமைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும் போதோ அத்துறை வளர்ச்சியடைவது தாமதமாக்கப்படும்.

இப்படியான பதவி நிலைகளுக்கிரிய பணி வகைகளைப் பற்றியும் ஒவ்வொரு பணி வகைகளும் எந்தளவிற்கு அவசியமானவை என்பதைப் பற்றியும், நாம் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது. மேற்குறிப்பிட்ட பதவி நிலைகளில் பதவி உயர்ந்து செல்லச் செல்ல, பயிலுநர்களோடு அவர்கள் தொடர்புபட வேண்டிய நேர அட்டவணையிலுள்ள மணித்தியாலங்களானவை குறைக்கப்படும். ஆனால் பதவி நிலை உயர உயர அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் மாதாந்த வேதனமானது, அதிகரிக்கப்படும். இவற்றிலிருந்து நாம் சிந்திக்க வேண்டிய விடயங்கள் மிக ஏராளமாக உள்ளன.

அதாவது நாங்கள் இதில் கவனிக்க வேண்டியது என்னவெனில், அவர்களது பதவிநிலை உயர உயர அவர்களது கட்டாய வேலை

நேரம் - அதாவது பயிலுநர்களுடன் தொடர்புபட வேண்டிய நேரமானது குறைக்கப்படுகின்ற போதும், பதவிநிலை உயர உயர அவர்களின் மாதாந்த வேதனமானது அதிகரிக்கப்படுகின்றது. ஆகவே எதற்காக குறைந்த மணித்தியாலங்கள் பயிலுநர்களோடு தொடர்புபடும் உத்தியோகத்தர்களுக்கு மாதாந்த வேதனம் அதிகரிக்கப்படுகின்றது? இக்கேள்வியானது பல்கலைக்கழகப் பயிலுநர்கள் மத்தியில் மட்டும் எழக்கூடிய கேள்வியல்ல, பாடசாலை இசை ஆசிரியர்கள் மத்தியிலும் கூடப் பல்கலைக்கழகக் கர்நாடக இசை விரிவுரையாளர்களைப் பற்றி, இவ்வாறான கேள்விகள் எழுந்து கொண்டேயிருக்கின்றன.

தம்மை விடக் குறைந்த வேலை நேரத்தைக் கொண்ட பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுக்கு மாதாந்த வேதனமானது தம்மை விட 3 மடங்காக உள்ள நிலையை எண்ணிப் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மனம் வெதும்புவதுண்டு. இவற்றிற்கெல்லாம் தெளிவான நியாயப் பாட்டினைப் புரிந்துகொள்ளும் போது தான், பல்கலைக்கழகப் பயிலுநர்களும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களாகிய நாமும் எம் ஒவ்வொருவருக்கும் உரிய கடமைகளையும், எமக்கு எதற்காகப் பதவியுயர்வும், வேதனஉயர்வும் வழங்கப்படுகின்றது என்பதற்கான நோக்கங்களையும் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடியும். அவ்வாறு அறிந்து கொள்ள முடிகின்ற போது தான் எம்மால் நாம் எதற்காக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோமோ, அதற்கான கடமையை ஆற்ற முடியும். ஆதனால் மட்டுமே இச் சமுதாயத்திற்கு, நாம் மிக உயர்ந்த பணிகளை ஆற்ற முடியும். அவற்றைத் தெளிவாக விபரிப்பதாகப் பின்வரும் பந்தி அமைகின்றது.

எமக்குச் சாதாரண காய்ச்சல் வருகின்ற போது நாம் எமக்கு அருகில் இருக்கும் M.B.B.S. பட்டம் பெற்ற மருத்துவரிடம் செல்வதுண்டு. மூன்று நாட்களிற்கு மேல் எம்முடைய காய்ச்சல் மாறாவிட்டால், அவராகவே சிறப்பு மருத்துவரிடம் எம்மை அனுப்பிவைப்பார். சிறப்பு மருத்துவரானவர், M.D., அல்லது M.S. பட்டங்களைப் பெற்றவராக இருப்பார். அவர் எமது இரத்தம், சிறுநீர் போன்றவற்றைச் சேகரித்துப் பகுப்பாய்விற்கு உட்படுத்துமாறு பரிந்துரை செய்வார். சிறப்பு மருத்துவரால் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட படிவத்துடன் நாம் ஆய்வுகூடப் பரிசோதகரை நாடிச் செல்வோம்.

ஆய்வுகூடப் பரிசோதகரானவர் சிறப்பு மருத்துவர் எழுதியுள்ள விடயங்களை மட்டுமே செய்வதற்கு உரிமையுள்ளவராகிறார். அவற்றை விட மேலதிகமாக எவற்றையும் செய்யவோ, அல்லது செய்து முடித்த பின் முடிவுகளை உத்தியோகபுர்வமாக அறிவிக்கவோ அவர் தகுதியற்றவராகிறார். ஆய்வுகூடப்பரிசோதகரிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்ட எமக்குரிய பகுப்பாய்வு அறிக்கையை, மீண்டும் சிறப்பு மருத்துவரிடம் கொண்டு சென்று காண்பிப்போம். அவர் அந்த அறிக்கையிலிருந்து எமக்கு என்ன நோய் வந்துள்ளது என இனங்கண்டு கொண்டு (Diagnosis) அதற்குரிய மருந்துகளைப் பரிந்துரை செய்வார். சிறப்பு மருத்துவரால் பரிந்துரை செய்யப்பட்ட படிவத்துடன், மருந்தாளரிடம் சென்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மருந்துகளைப் பெற்றுச் சென்று, சிறிது கூட அம் மருந்துகள் மேல் சந்தேகமின்றி, நாம் அவற்றை உட்கொள்வதுண்டு.

மருந்துகள் முடிவடைந்த பின்னரும் குறிப்பிட்ட நோயிலிருந்து நாம் குணமடையாமற் பேனால் மீண்டும் குறிப்பிட்ட சிறப்பு மருந்து வரை நாடி நாம் செல்வோம். அதற்கு அவர் தனது ஆற்றலுக்கு அப்பாற்பட்ட நோயாக இது காணப்படுவதால், பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றுகின்ற, ஆராய்ச்சிப் பட்டங்கள் பெற்ற (Ph.D.) ஒருவரிடம் செல்லுமாறு பரிந்துரை செய்வதுண்டு. அதாவது இதுவரை மருந்து கண்டுபிடிக்கப்படாத ஒரு புதிய நோய் எமக்கு ஏற்பட்டுள்ளதாகவும், அந்தப் புதிய நோயை இனங்காண வேண்டியுள்ளது எனவும், அதற்குரிய மருந்துகளும் எவை என்பது தன்னுடைய ஆற்றல் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது என்றும், அவை புதிதாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட வேண்டியுள்ளன என்றும், அவர் பரிந்துரைக் கடிதத்தில் குறிப்பிடுவதுண்டு. குறிப்பிட்ட பரிந்துரைக் கடிதத்துடனும், அதுவரை எமக்குச் செய்யப்பட்ட மருத்துவப் பரிசோதனைக்கான முழுமையான அறிக்கைகளுடனும் நாம் குறிப்பிட்ட மருத்துவப் பேராசிரியரை நாடிச் செல்வதுண்டு.

சிறப்பு மருத்துவரின் அறிக்கையையும், எமது மருத்துவப் பரிசோதனையின் அறிக்கையையும் ஆய்வு செய்வதன் மூலம் எமக்கு இதுவரை அளிக்கப்பட்ட சிகிச்சை முறைகள் அனைத்தையும் அவர் அறிந்து கொள்ளுவார். அச்சிகிச்சை முறைகள் பயன்றிட்டுப் போனதற்கான காரணங்களை, மருத்துவப் பேராசிரியரானவர் ஆய்வு செய்வார்.

அதன் பின்னர் தனது மேலதிகப் பரிசோதனைகள் மூலம் எமக்கு ஏற்பட்டுள்ள புதுமையான நோயின் குணங்குறிகளைத் தெளிவாகக் கண்டறிவார். அவற்றைத் தெளிவாகக் கண்டறிவதற்காகப் பல்வேறு பரிசோதனை முறைகளைப் பரிந்துரை செய்து, சிறப்பு ஆய்வு கூடத் திற்கு எம்மை அனுப்பிவைப்பார்.

சிறப்பு ஆய்வு கூட அறிக்கைகளை மீண்டும் பகுப்பாய்வு, மற்றும் ஒப்பீட்டாய்வு செய்வதன் மூலம் புதியதொரு நோய்க்கான முழுமையான குணங்குறிகளை அடையாளங் கண்ட பின்னர் அந்நோய்க்குப் பெயரிட்டு அந்நோய்க்கான மருந்தையும் அவர் கண்டுபிடித்து வழங்குவார். அல்லது அவ்வாறான வேறு நோய்களுக்காகத் தயாரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் சிலவற்றை இணைத்து, எமக்கு வழங்குவதன் மூலம் குறிப்பிட்ட புதிய நோயைக் குணமாக்குவதற்கு முயற்சிகளைச் செய்வார். இவ்வளவு செயற்பாடுகள், உழைப்புகளிற்குப் பின்பும் நோயாளியைக் காப்பாற்ற முடியாத நிலைமைகள் மருத்துவர்களுக்கு உருவாகுவதுண்டு. ஆயினும், ஒரு நோயாளியின் மரண விசாரணையின் போது, ஒரு M.B.B.S மருத்துவரின் குறிப்பிட்ட சில நாட்களிற்கு மேற்பட்ட தொடர்ச்சியான கவனிப்பிலிருந்து, நோயாளி உயிரிழந்திருந்தால், சிறப்பு மருத்துவரிடம் நோயாளியைப் பரிந்துரை செய்து அனுப்பி வைக்காத குற்றத்தைச் சம்பந்தப்பட்ட மருத்துவர் பொறுப் பேற்க நேரிடும். ஆனால் முன்னர் கூறப்பட்ட அத்தனை படிமுறைகளையும் கடந்து, மருத்துவப் பேராசிரியரிடம் சென்ற நோயாளியானவர் உயிரிழக்க நேரிடின், அது அந்த நோயாளியின் விதியாகக் கருதப்படும்.

5.12. பல்கலைக்கழக இசைந்துறையின் நடைமுறை

இதே நடைமுறைகளைத் தான் நாமும் பல்கலைக்கழகத்திலே பின்பற்றுவதற்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம். முதன்முதலில் பல்கலைக்கழக இசைத் துறைக்கு தற்காலிக விரிவுரையாளராக அல்லது தற்காலிகப் போதனாசிரியராகக் கடமைக்கு வருகின்ற இளநிலைப் பட்டதாரியானவர், முதுநிலை விரிவுரையாளர் ஒருவரின் மேற்பார்வையில் பயிற்றுவிக்கப்படுவதற்காகவும், முதுநிலை விரிவுரையாளர்களுக்குப் பயிற்றுவிக்கின்ற வாய்ப்பினை வழங்குவதற்காகவும், மாணவர்

களுக்குத் தரமான கல்வி வழிகாட்டல் சென்று சேர்வதற்காகவும் தேவைப்படுகின்றார்.

முதுநிலை விரிவுரையாளரின் ஒரு வாரத்திற்கான மாணவர் களுடன் தொடர்புபட வேண்டிய ஆகக் குறைந்த நேரம் 13 மணித்தியாலங்கள் ஆகும். அதாவது வாரத்திலுள்ள 5 நாட்களில் 3 நாட்கள், இரண்டு மணித்தியாலங்கள் வீதமும், மீதமுள்ள 2 நாட்கள், 3 மணித்தியாலங்கள் வீதமும் மேலதிகமாக ஒரு மணித்தியாலமும் அவர்கள் மாணவர்களுடன் தொடர்புபடுவார்கள், அதாவது விரிவுரைகளை ஆற்றுவார்கள். ஆனால் அவருடன் இணைந்து, அவரது மேற்பார்வையில் கடமையாற்றுகின்ற தற்காலிக விரிவுரையாளர், ஒரு வாரத்திற்கு ஏறக்குறைய 30 மணித்தியாலங்கள் கடமையாற்றுவது நடைமுறையாக உள்ளது. இவ் விகிதாசாரம் இரண்டு மடங்கிலும் அதிகமானதாகும். அதேவேளை தகுதிகாண் போதனாசிரியர்களும், நிரந்தரப் போதனா சிரியர்களும், தகுதிகாண் விரிவுரையாளர்களும், பேராசிரியர்களுடனோ அல்லது துறைத் தலைவருடனோ அவர்களுடைய மேற்பார்வையில் கடமையாற்ற இணைக்கப்படுவார்கள்.

இவ் ஏற்பாடுகளினால் பயிலுநர், விரிவுரையாளர், பேராசிரியர் என்னும் மூன்று தரப்பினரும் தமக்குரிய நன்மைகளை அதிகமாகப் பெற்றுக்கொள்வார்கள்.

இவ்வாறாகப், பாரிய இசைத்திறன் குறைவுகள் உள்ள, ஒரு மாதகாலப் பயிற்சியின் மூலமும் முன்னேற்றப்பட முடியாத ஒரு சில பயிலுநர்களைப் பற்றிய அறிக்கைகள் இசைத்துறைத் தலைவர்/இசைப் பேராசிரியரிடம் முதுநிலை விரிவுரையாளரால் சமர்ப்பிக்கப்படும்.

5.13. துறைத்தலைவரின் செயற்பாடுகள்

அவற்றை ஆழமாக ஆராய்ச்சி செய்வதுடன், அவர்கள் கடந்த ஒரு மாதகாலமாகப் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட முறைகள், பயிற்றுவிக்கப்பட்ட கால அளவுகள், அவர்களின் பயிற்சியின் மூலம் மாற்றங்கள் ஏற்படாமெக்கான காரணங்கள் போன்றவை துறைத் தலைவர்/பேராசிரியரால் ஆய்வு செய்யப்படும். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனித் தனியாகப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள்.

அவர்களின் உளவியல் மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சனைகள் என்று பல கோணங்களிலும் அவர்களின் திறன் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கின்ற அனைத்துக் காரணிகளும் பகுப்பாய்வு, ஒப்பீட்டாய்வு மூலம் கண்டறியப்படும். அவர்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்கான புதிய முறைகளும், யுக்திகளும் துறைத்தலைவர்/பேராசிரியரால் கண்டுபிடிக்கப்படுவதுடன், அவர்களுக்குத் தேவையான உளவியல் ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக அவர்களை உளவியல் நிபுணர்களிடமோ அல்லது அவர்களது பொருளாதாரத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக அவர்களைப் பல்கலைக்கழக நிதியுதவிக்குப் பரிந்துரை செய்தோ செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படும். அவர்களது மிக வித்தியாசமான திறன் குறைபாடுகள், பரிசோதனைகள் மூலம் வெளிக் கொணரப்பட்டு, அவை வகைப்படுத்தப்பட்டு, அவற்றிற்குரிய பொருத்தமான பெயர்கள் இடப்பட்டு, அவற்றிற்குரிய தீர்வுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவை புதிய கொள்கைகளாகவும் தேற்றங்களாகவும் உலகளாவிய ரீதியில் பிரசுரிக்கப்படும்.

அந்தக் கொள்கைகளையும் தேற்றங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு முதுநிலை விரிவுரையாளர் போதனாசிரியருக்கு உரிய பயிற்சிகளை வழங்குவார்கள். அத்துடன் பயிலுநர்களுக்கும் இவை பற்றித் தெளிவுபடுத்துவார்கள். இதேவேளையில் இசைத்துறைத் தலைவர்/இசைப்பேராசிரியர் தனது கொள்கைகளையும் தேற்றங்களையும் இசைத்துறையின் சகல தரப்பினருக்கும் வெளியிடும் நோக்கில் பயிலரங்குகளையும், பேருரைகளையும், கலந்துரையாடல்களையும் அவ்வப்போது நடத்துவார்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு உத்தியோகத்தர்களும் தமக்கென்று ஒதுக்கப் பட்டுள்ள கடமைகளைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டு, அவற்றைத் தெளிவாக நடைமுறைப்படுத்துவதன் மூலம், ஒரு பல்கலைக்கழக இசைத்துறையானது தனது மிக உச்சமான புனிதமான கல்விச் செயற்பாட்டில் வேறு எந்தவொரு நிறுவனமும் இணையாகப் பேசப்பட முடியாத அளவிற்கு உயர்ந்து நின்று செயற்படும் ஆற்றலுள்ளதாகும்.

இந்நிலையில் குறிப்பிட்ட விரிவுரையாளர்களுக்கான கட்டாய வேலை மணித்தியாலங்களை இங்கே நோக்க வேண்டியது அவசியமாகிறது.

அட்டவணை - 2
பதவிநிலையும் கடமைகளும்

	பதவி நிலை	மாணவர்களுடன் தொடர்பு படுவதற்காக வாரத்திற்கு ஒதுக்க வேண்டிய ஆகக் குறைந்த மணித்தியாலங்கள் (துறைத் தலைவரால் முடிவு செய்யப்படும்)
1.	நிரந்தர போதனாசிரியர் - தரம் 2	17
2.	நிரந்தர போதனாசிரியர் - தரம் 1	16
3.	தகுதி காண் விரிவுரையாளர்	15
4.	நிரந்தர விரிவுரையாளர்	14
5.	சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் தரம் - I & II	13
6.	இணைப் பேராசிரியர்	12
7.	பேராசிரியர், முதுநிலைப் பேராசிரியர்	10
8.	துறைத் தலைவர்	06

அவரவரிடம் ஒதுக்கப்பட்ட பயிலுநர்களுடன் தொடர்புபட வேண்டிய மணித்தியாலங்கள் தவிர மீதி வேளைகளில் அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்? இவ்வட்டவணையை நோக்கும் போது பதவியும் வேதனமும் உயர உயர அவர்களுக்குரிய வேலை குறைந்து செல்கிறது. ஆனால் உண்மையில், அவர்களுக்குரிய வேலை அதிகரித்துச் செல்வதை, மேலே கூறப்பட்ட விளக்கங்களிலிருந்து தெளியலாம்.

5.14. சிறு குழுக்கல்வி குறை

ஒரே வகையான திறன்களையும், ஆர்வத்தையும் கொண்ட பயிலுநர்கள் ஏறக்குறைய 5 பேர் கொண்ட சிறு சிறு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்படுகின்றார்கள். ஒவ்வொரு குழுவிற்குமுரிய மாணவத் தலைவரை அவர்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு குழுவும் அந்தந்தக் குழுத் தலைவர்களுடன் இணைந்து, வழிகாட்டப்பட்ட பயிற்சிகளில் ஈடுபடுவார்கள். ஒவ்வொரு குழுவினரிடமும் குறைவாக

இருக்கும் திறன்களையும், அதிகமாக இருக்கும் திறன்களையும் அவர்களே தெளிவாக இனங்கண்டு கொள்வதற்கு விரிவுரையாளர் உதவி செய்வார்.

அதே போலத்தான் ஒரே வகுப்பறையில் உள்ள பயிலுநர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வசதிகளுக்கு ஏற்றவாறும், தமது விருப்பத்திற்கு ஏற்றவாறும் தாம் அடைய வேண்டிய பயிற்சிகளை அடைந்து கொள்வதற்கு, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் சுதந்திரம் வழங்கப்படுகின்றது. அப்படியாயின் ஒரே வகுப்பறையில் உள்ள பல்வேறு பயிலுநர்களும் மேலே கூறப்பட்ட உதாரணங்களின் படி வெவ்வேறு வகையான திறன்களையும், வெவ்வேறு வகையான அறிவுகளையும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்களே? அவ்வாறாயின் அவர்களின் ஆற்றல் மட்டங்களில் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்ற போது எவ்வாறு அவர்களைச் சமனான முறைகளில் மதிப்பீடு செய்ய முடியும் என்கின்ற வினா எழுகின்றது. அதற்காகத்தான் விரிவுரைக் கால மதிப்பீடுகள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரு அரையாண்டுக்கல்வி என்று அழைக்கப்படுகின்ற மூன்றரை மாதங்களுக்குள் ஆகக்குறைந்தது 5 வெவ்வேறு விரிவுரைக் கால மதிப்பீடுகளுக்குப் பயிலுநரானவர் உட்படுத்தப்படுகின்ற போது ஒவ்வொரு மாணவரும் அறிந்திருக்கக்கூடிய திறன், அறிவு மாற்றங்களை மதிப்பீடு செய்து ஒவ்வொரு மாணவனும் அதுவரை அறிந்துள்ள தாம் விரும்பியவாறான பயிற்சிகளினால் வளர்க்கத் தவறி இருக்கும் திறன்னை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்வதற்காக, இன்னும் வேறுவேறு வகையான பயிற்சி முறைகள் அவர்களுக்கு விரிவுரையாளர்களால் முன்வைக்கப்பட்டு, அவ்வாறான பயிற்சிகளையும் பயிலுநர்கள் தாம் விரும்பிய வழிகளில் செய்ய முற்படுகின்ற போது, முன்னர் அந்த பயிலுநர்கள் வளர்த்துக் கொள்ளாத திறன்களைப் பின்னர் வளர்ப்பதற்கு விரிவுரையாளரானவர் வசதிகளையும், வாய்ப்புகளையும் வழங்குவார்.

ஒவ்வொரு விதமான அறிவுகளை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு ஒவ்வொரு பயிலுநரும் விரும்புகின்ற நேரங்களும் வித்தியாசப்படுவதன் காரணமாக அறிவு மட்டங்களில் ஒரே வகுப்பறையைச் சேர்ந்த மாணவரிடையே வித்தியாசங்கள் காணப்படுவதைத் தவிர்க்க முடியாது இருக்கும். அதே வேளையில் மிகப்பெரிய பாதிப்புக்களையோ அல்லது செயற்பாடுகளுக்கிடையில் மிகப்பெரிய வேறுபாடுகளையோ

கொடுக்க முடியாது. ஏனெனில் அறிவை அவர்கள் தேடி வளர்த்துக் கொள்வதற்கு விரிவுரையாளர்கள் அவர்களுடன் கூடவே இருந்து வழிக்காட்டக்கூடிய தேவை மிகக்குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. ஏனெனில் அறிவை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்வதற்காக நூலகம், இணையத்தளம், கலந்துரையாடல், ஆலோசனை பெறல் போன்ற யுக்திகளை அவர்கள் இலகுவாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியும். ஆனால் அவர்கள் வளர்த்துக்கொள்கின்ற திறன்களைக் கூடவே இருந்து அவற்றை நெறிப்படுத்தி, வழிகாட்டி, ஆலோசனைகள் வழங்கி, அதனைச் சரிபார்ப்பதற்குப் பயிற்சியாளர், அவர்கள் அருகில் இருக்க வேண்டிய தேவை, அதிகமாவுள்ளது.

ஆதலால் பயிலுநர்களுக்குப் போதுமானளவு சுதந்திரம் கொடுத்து, அதன் மூலம் அவர்களாக விரும்பிப் பயின்று கொள்கின்ற கல்வியானது அவர்களுக்கு இப்பிறப்பில் மட்டுமல்ல, தொடர்ந்து வரும் பிறப்புகளிலும் அல்லது அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல அவர்களது பரம்பரையினருக்கும் கூட சென்று அடையக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களது ஆழ்மனதில் பதிந்து, அவர்களது மரபணுக்குள் பதிவு செய்யப்படும் வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. அப்படியல்லாதவற்றை அவர்கள் விரும்பாமலே நாம் அவர்களுக்குத் திணிக்க முற்படுகின்ற போது, அவர்கள் இலகுவாகவே மறந்து விடுவது மட்டுமன்றி அவர்களுக்கோ, அவர்கள் மூலமாக மற்றவர்களுக்கோ, அவர்களின் பரம்பரையினருக்கோ அல்லது அவர்களின் மறுபிறவியிலோ எவருக்கும் பயனளிக்காத செயற்பாடாக மட்டுமல்லாது, அவர்களுக்குத் தாம் பயிலுகின்ற கல்வி மேலும் பயிற்றுவிக்கின்ற நிறுவனம் மேலும், எம்மேலும் வெறுப்பினை உண்டாக்குவதாக அமையும் என்பதே தற்போதைய நவீன கல்விச்சீர்திருத்தத்தின் மிக முக்கிய அம்சங்களில் ஒன்றாக அமைந்துள்ளது.

5.15. குழுக்கல்விப் பரிமாற்ற முறை

அதன் பின்னர் விரிவுரையாளரின் வழிகாட்டலின் கீழ் அல்லது மேற்பார்வையின் கீழ் ஒவ்வொரு உப குழுக்களும் தம்மிடம் அதிகமாக இருக்கும் திறன்களை மற்றைய உபகுழுக்களுக்குப் பயிற்றுவிப்பார்கள். அதேவேளை தம்மிடம் குறைவாக இருக்கும் திறன்களை

மற்றைய உபகுழுக்களின் உதவியுடன் வளர்த்துக்கொள்வார்கள். ஒவ்வொரு உப குழுக்களுக்கும் அவர்களது திறன்களுக்கேற்ப வெவ்வேறான அடைவு மட்டங்கள் விரிவுரையாளரால் தீர்மானிக்கப்படும். இம்முறை மூலம் திறன் மட்டங்களில் மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகின்ற பயிலுநர்களும், மனம் நொந்து போகாமல் தாம் இருக்கும் நிலையிலிருந்து ஒவ்வொரு படியாக ஒவ்வொரு நாளும் முன்னேறிக் கொள்வார்கள். மிக உயர்ந்த திறன் மட்டங்களிலுள்ள பயிலுநர்களும் தமது ஆண்டிலுள்ள குறைந்த திறன் மட்டம் உடையவர்களும் முன்னேறும் வரை காத்திருக்காமல் தமது திறன்களை தாம் இதுவரை பெற்றிருக்கும் மட்டத்தை விட அதிகரிக்க முயற்சி செய்வதுடன் தம்மிடம் குறைவாக இருக்கும் வேறு சில திறன்களையும் வளர்த்துக் கொள்வதில் கவனம் செலுத்துவார்கள்.

5.16. மிதமிஞ்சிய சுறுசுறுப்புடைய குழந்தைகள் (Hyperactive children)

உதாரணமாக கர்நாடக இசை ஞானம் அதிகமாக இயற்கையாகவே கைவரப் பெற்ற பயிலுநர்கள் பொறுமையில் குறைந்தவர்களாகவும், மற்றவர்களை மதித்துப் பழகும் பண்பு அற்று ஞானச் செருக்குடன் காணப்படுபவர்களாகவும், தமது திறனுக்கு ஏற்ற கௌரவத்தை இச்சமுதாயம் தமக்கு வழங்கவில்லையே என்ற வெறுப்புடையவர்களாகவும் காணப்படுவது இயற்கையானது. இவர்கள் மிதமிஞ்சிய சுறுசுறுப்புடைய குழந்தைகள் (Hyperactive children) போன்றவர்கள். அவர்களின் வேகத்தை, முட்டுக்கட்டை போட்டோ, தண்டனைகள் வழங்கியோ தடுப்பதைத் தவிர்த்து, இவ்வாறான ஆராக்கியமான வழிகளில் அவர்களது மிதமிஞ்சிய சக்தியைத் திசை திருப்பி விடுவதன் மூலம், அதிகூடிய வோலர் அளவு கொண்ட மின்சாரத்தைக் கூட நிலைமாற்றியால் மாற்றியமைத்து நாம் புத்திசாலித்தனமாக அதனைப் பயன்படுத்துவது போல, மிக உயர்ந்த நன்மைகளை மற்றைய பயிலுநர்களுக்கு வழங்கச் செய்யலாம்.

அவ்வாறானவர்கள் கர்நாடக இசையைப் பொறுத்தவரையில் வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய திறன்களானவை, சகமாணவர்களிடம் ஒப்பிடும் போது எதுவுமில்லை என்கின்ற நினைப்பில், பொழுது போக்கிற்காக சமூக நலன்களுக்கு ஒவ்வாத காரியங்களில் ஈடுபட

முனைவார்கள், அவர்களையும் அவர்களிடம் குறைவாகக் காண்ப்படுகின்ற மேலே கூறப்பட்ட திறன்களை அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக, தமது உப குழுவினரின் பயிலுநர்களையும் மற்றைய உப குழுக்களிலுள்ள பயிலுநர்களையும் பயிற்றுவித்துத் தலைமை தாங்கி அவர்களிடம் தமது திறமைக்கான கௌரவத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு, தம்மாலும் இச் சமுதாயத்திற்கு நன்மை செய்ய முடியும், என்ற மனநிறைவையும் அவர்களிடம் உதவி கேட்கும் ஒவ்வொரு பயிலுநரிற்கும், தமது நேரத்தை செலவழிப்பதன் மூலம் பொறுமையையும் அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்வார்கள். இதனால் அவர்கள் சமூகத்திற்கும் அவர்கள் எதிர்காலத்தில் கடமையாற்ற இருக்கும் நிறுவனங்களிற்கும் தரம் வாய்ந்த சொத்தாக உயர்வார்கள். இம் முறையை ஆதரித்து மிகப் பெரிய விஞ்ஞானியான கலிலியோ கலிலி பன்னெடுங் காலத்திற்கு முன்னரேயே கூறிக்கொண்ட வாசகம்

“ஒரு மனிதனுக்கு அறிவூட்டப் போகிறேன் என்று நினைப்பவர் அறிவற்றவர். ஆனால் ஒரு மனிதனுக்குள்ளே மறைந்திருக்கும் திறன்களை அந்த மனிதனே இனங்கண்டு கொண்டு, அவனே அவற்றை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு உதவி செய்பவரே, மிகச் சிறந்த ஆசான் ஆவார்.”

5.17. அறிவைத் திணிக்க முடியாது

இதிலிருந்து என்ன புரிகிறதென்றால் பயிலுநரின் விருப்பமின்றி அவரிற்கு எவராலும் அறிவைத் திணிக்க முடியாது - அவரைப் படிக்க வைக்க முடியாது என்பதாகும். ஒரு சின்னஞ் சிறு குழந்தையையே அதனது விருப்பத்தை மீறி அதை உண்ண வைக்க முடியாமல் பெற்றோர் படுகின்றபாடு அனைவரும் அறிந்ததே அப்படியெனில் 18 வயதிற்கும் மேற்பட்ட, தன்னைப் பற்றி தானே முடிவெடுக்கும் தகுதி வாய்ந்த ஒரு பல்கலைக்கழகப் பயிலுநரிற்கு எவ்வாறு ஒரு விரிவுரையாளர் அறிவைத் திணிக்கவோ அல்லது வலுக்கட்டாயமாகப் படிக்க வைக்கவோ முடியும்?

இந் நவீன கல்வி முறையிலே ஆசிரியர் - மாணவர் என்கின்ற சொற்பதங்கள் தவிர்க்கப்பட வேண்டியவை. ஏனெனில் ஆசிரியர் - மாணவர் என்கின்ற சொற்பதங்களானவை ஆசிரியருக்கு மாணவ

னானவன் பணிவிடை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தையும், அவன் ஆசிரியர் சொற்கேட்டு மட்டும் தான் நடக்க வேண்டும் என்கின்ற அர்த்தத்தையும், கற்கை நெறி முடிவடைந்த பின்னரும் கூட அவரிற்கு அடங்கியே நடக்க வேண்டும் என்கின்ற சக்சுமங்களையும், தன்னகத்தே கொண்டு அமைந்திருப்பதால் அப்பதங்கள் பகுத்தறிவுச் சிந்தனைக்கும் ஒவ்வொரு மனிதனின் சுதந்திரமான, தனித்துவமான சிந்தனைப் போக்குகளுக்கும் தடை போடக் கூடியவையாக எண்ணப் படுகின்றன.

எமது மகன் திருமண வயதை அடைந்து, தனக்குரிய நிரந்தரத் தொழில் ஒன்றையும் பெற்றுக்கொண்ட பின், நாமாகவே அவனிற் கு ஏற்ற மனைவியைக் கண்டுபிடித்து, பெண்பார்ப்பதற்காக அவர்கள் வீட்டிற்குச் செல்வதுண்டு. அவ்வேளையில் எமது மகன் அப் பெண்ணைத் தனக்கு மிகவும் பிடித்திருக்கிறது எனச் சொன்னால் நாம் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து அப் பெண்ணை, மகனிற் குத் திருமணம் செய்து கொடுப்பதுண்டு. அவ்வாறான படிமுறைகளிற்குப் பின்னர் வீட்டிற்கு வந்த மருமகளை, “குத்துவிளக்கு ஏற்ற வந்த குலவிளக்கு” என்று கொண்டாடுகிறோம்.

ஆனால் எமது மகன் நிரந்தரப் பதவியொன்று கிடைத்து, திருமண வயதிற்கு வந்த பின், எம்மிடம் வந்து, குறிப்பிட்ட அதே மணமகளைத் தான் விரும்புவதாகவும், தனக்கு அப்பெண்ணை மணம் முடித்து வைக்குமாறும் கேட்டால், அவன் மிகப் பெரிய தேசத் துரோகம் செய்ததாகக் கருதி, அவனை வீட்டை விட்டுத் துரத்தி விடுவதோடு மட்டுமல்லாது, “குத்துவிளக்கேற்ற வந்த குலவிளக்கு” கை, “எமது மகனை மயக்கி எம்மிடமிருந்து நிரந்தரமாகப் பிரிப்பதற்கு வந்த பேய் என்று” முற்றிலும் எதிர் மாறான பட்டம் கொடுக்கின்றோம். ஆனால் வீட்டிற்கு வந்திருக்கக்கூடிய எமது மருமகளை இரண்டு முறைப்படி பார்த்தாலும் ஒரே பெண்ணே ஆவாள்.

நடந்து முடிந்துள்ள ஒரே காரியமானது, நாம் எதிர்பார்த்த படிமுறைப்படி நடக்காது, வேறொரு படிமுறைப்படி நடைபெற்ற ஒரே காரணத்திற்காக, நாம் உலகிலேயே மிக அதிகமாக, இதுவரை நேசித்து வந்த எமது மகனை வீட்டை விட்டுத் துரத்தி “எங்காவது சென்று அழிந்து போ” என்று சாபமிட்டு விடுகிறோம். அந்தளவிற்கு நாம்

மிக மிக நேர்மையானவர்களாகவும், முறையாகவும் இச்சமுதாயத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதாக எண்ணியும், எமது பிள்ளை அக்கட்டுப் பாடான வாழ்க்கைப் படிமுறையிலிருந்து எம்மை மீற வைத்துவிட்டது என்று எண்ணியே அவ்வாறான கடுங்கோபத்திற்கு ஆளாகிறோம்.

இதே போல, எம்மை நாடி வந்தபல்கலைக்கழகப் பயிலுநரான வரும் கூட, தான் அடைய வேண்டிய திறன்களை விரிவுரையாளர்களாகிய நாம் நினைக்கின்ற வழியிலே தான் அடைய வேண்டும் என்று நாம் அவரை நிர்ப்பந்திக்கின்ற போது அவர் எம்மிடம் பயிற்சி பெறாமல், தான் வேறு இடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும் என்கின்ற மனநிலையையோ அல்லது எம்மை வேறு இடத்திற்குத் துரத்த வேண்டும், என்கின்ற அளவிற்கு எம்மேல் கோபத்தையே அடைந்து கொள்கிறார். ஆனால் அவர் என்னென்ன திறன்களை அடைய வேண்டுமென்று நாம் எண்ணுகிறோமோ அதே திறன்களைப் பயிலுநரானவர் தான் விரும்பிய படிமுறைகளினூடாக அடைவதற்கு நாம் அனுமதிக்கும் போது, அவர் மிகப் பெரும் மகிழ்ச்சியுடன் அவற்றில் தேர்ச்சியடைந்துவிடுகிறார். இவ்விரு சம்பவங்களையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது, எம்மை மணமகனாகவும், பயிலுநர்களை எமது பெற்றோராகவும் மாற்றீடு செய்து சிந்திப்பதன் மூலமே, தெளிவாக அவற்றை ஒன்றிணைத்து விளங்கிக்கொள்ள முடியும்.

5.18. ஏற்பாட்டாளர் - பயிலுநர் (Facilitator - Learner)

அச் சொற்பதங்களிற்குப் பதிலாக ஏற்பாட்டாளர் - பயிலுநர் என்கின்ற (Facilitator - Learner) சொற்பதங்கள் இக்கல்வி முறையில் அறிமுகப் படுத்தப்படுகின்றன. அதாவது பயிலுநர் தன்னுடைய பயிற்சி முடிந்ததும் அவர் விரும்பினால் மட்டும் தனது பயிற்சியாளர்களுடன் உறவைத் தொடர முடிவதற்கான சுதந்திரமும், பயிற்சியாளர் வழங்குகின்ற வசதிகளில் விரும்புவதை மட்டும் உபயோகித்துக் கொள்வதற்கான, பயிலுநரிற்கான சுதந்திரமும் தெளிவாக உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன.

பயிலுநர்களை மையப்படுத்திய கல்வி முறையில் (SCL) விரிவுரையாளர்கள் பயின்றுகொள்வதற்குரிய உந்துதல்களையும் வழிகாட்டல்களையும் பொருத்தமான பின்னூட்டல்களையும் (Feedback) வழங்கி

உதவுபவர்களாகவும், பயிலுநர்களின் பயிற்சிகளுக்கான தடைகளைக் களைபவர்களாகவும் இயங்குவார்கள்.

5.19. பிறரின் ஆலோசனையும், வழிகாட்டலும் மனிதருக்கு இன்றியமையாதவை

உதாரணமாக நாம் வீட்டிலிருந்து தயாராகிக் கொண்டு வெளியில் சென்ற பிறகு, சிலர், "உங்கள் முகத்தில் பவுடர் அதிகமாக உள்ளது" என்று சொல்லும் போது தான், எம்மால் அதை உணர்ந்து கொண்டு துடைக்க முடிகிறது. எமது முகம் நேர்த்தியாக உள்ளதா இல்லையா, எனத் தெரிந்து கொள்வதற்குக் கூட எமக்குக் கண்ணாடி தேவைப் படுகிறது, அல்லது பிறரின் ஆலோசனை தேவைப்படுகிறது. என்ன தான் எம்மைக் கண்ணாடியில் சரிபார்த்துக் கொண்டு வெளியில் சென்ற பின்னரும் கூட, மற்றவர்கள் எமது ஒப்பனையைப் பற்றி யோசனைகள், ஆலோசனைகள் சொல்வதைப் பல தடைவை கேட்டிருப்போம். அந்த விடயத்தில் எம்மை நாம் நம்புவதை விட, எமது வீட்டுக் கண்ணாடியை நம்புவதை விட, எமது வீட்டுக் கண்ணாடியில் அதைச் சரிபார்த்த எமது கண்ணை நம்புவதை விட, அதிகமாகப் பிறரது வார்த்தைகளை நம்புகிறோம் - அதாவது பிறரை நம்புகிறோம்.

ஏனெனில் எவராவது கன்னத்தில் பவுடர் அதிகமாக உள்ளது எனச் சொன்னால், எவர் சொன்னார்?, அது வேண்டுமென்றே சொன்னதாக இருக்கக்கூடுமா?, அல்லது அவர் தவறாகக் கணிப்பிட்டுச் சொல்லுகிறாரா, சொல்வது ஒரு மிகச் சிறிய குழந்தையா, என்றெல்லாம் சிந்திக்காது உடனடியாக எமது கை, எமது முகத்தைத் துடைப்பதற்காக வேகமாக இயங்குவதுண்டு.

5.20. பயிலுநர்களுக்கு விரிவுரையாளர்களது உதவி தேவைப்படுமாறு நாம் செய்ய வேண்டும்

அதே போலத்தான் பயிலுநர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களது உதவி தேவைப்படுமாறு நாம் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் எமது உதவியை இன்றியமையாததாகவும், எமது ஆலோசனைகள் சரியாகத் தான் இருக்கும் என்று அவர்கள் நம்பக்கூடிய வகையிலும், நாம் எமது நடை உடை பாவனையைச் சீராக்கிக் கொள்ள வேண்டும். இவ்விடயத்

திற்கு உதாரணமாக ஒரு கதையைக் கல்வியியலாளர்கள் ஞாபகப்படுத்துவதுண்டு.

காற்றும், சூரியனும் “தம்முள் பலசாலி யார்?” என்று போட்டி போட்டுக் கொண்டன. இதற்காக ஒரு மனிதனைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஒரு மனிதனின் சட்டைக்கு மேலே போடும் மேலங்கியைக் (கோர் - Coat) கழற்ற வேண்டும். அப்படி கழற்றுபவரே பலசாலியாவார் என்பதே போட்டி விதிமுறையாக காற்று சூரியன் ஆகிய இருவராலும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. NB 38

முதலிலே காற்று பலமாக அடித்து, அவருடைய சட்டைக்கு மேலான மேலங்கியைக் கழற்றுவதற்கு முயற்சி செய்தது. அவர் குளிக்கிறதே என எண்ணி, மேலும் தன்னுடைய மேலங்கியை இறுகப் போர்த்துக்கொண்டார். காற்று, தான் அடிக்கும் வேகத்தைத் தன்னால் முடிந்த வரை, அதிகரித்துப் பார்த்தது. இருப்பினும் அவர், குளிர் மிக மிக அதிகமாகிறது, என உணர்ந்து கொண்டு மேலும் மிக இறுக்கமாகத் தனது சட்டை மேலங்கியைப் போர்த்துக்கொண்டார். இதனால் காற்று தோல்வியடைந்தது.

பின்னர் சூரியன், அவர் இருக்கின்ற இடத்திற்கு அருகே நெருங்கிச் சென்றுகொண்டேயிருந்தான். வெப்பநிலை அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதை உணர்ந்த அம் மனிதர், தாமாகவே தனது சட்டை மேலங்கியைக் கழற்றித் தன் கையில் வைத்துக் கொண்டார். சூரியன் மிக இலகுவாக வெற்றியடைந்தது. காற்று அவருக்கு மிக அருகாமையில் சென்றது மட்டுமல்லாது அவரைத் தொட்டு, அவர்மேல் பலப்பிரயோகம் செய்து அதிக செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டிருந்தும் கூட, தான் நினைத்ததை அவரைக் கொண்டு செய்ய முடியாமற் போனது.

ஆனால் சூரியன், மிக உயரத்தில் இருந்தவாறே அவர் அருகில் கூடச் செல்லாமல், அவர் மேல் பலப்பிரயோகம் செய்யாமல், தான் நினைத்ததை அவரைக் கொண்டே செய்ய வைத்தது. இதே போலத் தான் பயிற்சியாளர்கள் ஆகிய விரிவுரையாளர்களும் கடமையாற்ற வேண்டும். பயிலுநர்களுக்குக் கல்வியைத் திணிக்காமல், படிக்க வேண்டும், என்று அவர்களை நிர்ப்பந்திக்காமல், எதை அவர்கள் பயில வேண்டும் என நாம் நினைக்கிறோமோ, அதைப் பயிலவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை, அவர்களுக்கு எழச் செய்து அவர்களாகவே அதனைப் பயின்று கொள்ள வைக்க வேண்டும். NB 38

5.21. பரம்பரையினருக்குக் கடத்தப்படக்கூடியவை திறன்கள்

இவ்வாறான கல்வி முறையில், நாம் ஒரு சிறிய விடயம் என நினைத்திருக்கும் விடயத்தைப் பயிலுநர்களைப் பயிலவைப்பதற்கு அதிகமான காலம் மற்றும் பிரயத்தனங்களை மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். இருப்பினும், அந்த ஒரு விடயம் அவர்களால் வாழ் நாள் முழுவதும் மறக்கப்பட முடியாததாகவும், அவர்களது மனத்திலும், உடம்பிலும் ஊறி, அவர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் பயன்தரக்கூடியதாகவும், மறு பிறவியில் நம்பிக்கையிருந்தால், அடுத்தடுத்த பிறவிகளிலும் கூடப் பயனளிக்கக்கூடியதாகவும், அவர்களின் பரம்பரையினருக்கு கடத்தக்கூடியதாகவும் அத்திறன்கள் அமையும்.

அதாவது திறன்கள் மட்டுமே ஒரு மனிதனிலிருந்து அவனது பரம்பரையினருக்கு கடத்தப்படுகின்றன. அறிவானது பரம்பரையுடாகக் கடத்தப்படுவதில்லை. "பண்டிதன் பிள்ளை வீணாகிப்போவான்" என்கின்ற பழமொழியைப் பலர் தெரிந்து வைத்திருப்பீர்கள்.

பண்டிதர்கள் இலக்கணம் சம்பந்தமான விடயங்களை மனப்பாடம் செய்து, அவற்றில் எவ்வித மாற்றமும் செய்யாமல் அப்படியே இன்னொருவருக்கு காலம் காலமாகச் செய்யும் பணியை மேற்கொள்பவர்கள் ஆவர். இலக்கணம் என்பது மிகவும் இறுக்கமாக வரையறை செய்யப்பட்ட விடயம் ஆகும். அதில் சிந்தித்து மாற்றங்களை செய்தல், தமிழ் மொழிக்குச் செய்யும் துரோகமாகக் கருதப்பட்டு வருகின்றது. அவ்வாறான சூழ்நிலையில் அவர்களாலும் சிந்தித்து அதில் மாற்றங்களையும், புதுமைகளையும் புகுத்துவதற்கு இயலாதிருக்கிறது.

இந்நிலையில் அவர்கள் அறிவை மட்டும் வளர்த்துக்கொள்கிறார்களே அன்றி, திறன்களைத் தம்மிடையே வளர்த்துக் கொள்வதற்குச் சாத்தியம் இருப்பதில்லை. ஆதலால் தான் அவருடைய பிள்ளைகள் திறன்களிலே குறைந்தவர்களாக உருவாகிறார்கள். அவர்கள் பிறந்த பின்னர் கூடத் தந்தையின் வழிகாட்டலில் வளர்கின்றமையால், தொடர்ந்தும் அவர்களுக்குள்ளே அறிவுகள் திணிக்கப்படுகின்றனவே அன்றித் திறன்கள் வளர்க்கப்படுகின்றமைக்கு வாய்ப்புகள் இல்லாமற் போகின்றன. இதன் காரணமாகவே "பண்டிதன் பிள்ளை வீணாகிப்போவான்" என்னும் வாசகம் பழந் தமிழர்களால் கூறிவைக்கப்பட்டது.

ஆகவே எமது பிள்ளைகளுக்கும், எம்மிடம் பயில விரும்புபவர்களுக்கும் திறன்களை வளர்ப்பதில் உதவி செய்யவேண்டுமே தவிர, அறிவைத் திணிப்பதில் எவ்விதப் பயனும் எமக்கும் இல்லை, அவர்களுக்கும் இல்லை.

5.22. இன்னொருவரிடம் திறன்களை வளர்க்க முயற்சி செய்வதால் எமது திறன்களும் வளர்ச்சியடையும்

ஒருவரின் திறனை வளர்ப்பதற்கு நாம் வெவ்வேறு முயற்சிகளைச் செய்கின்ற போதும், வெவ்வேறு படிமுறைகளை உருவாக்கிக் கையாள் கின்ற போதும், எம்மிடம் பல்வேறுபட்ட திறன்கள் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். இன்னொருவரிடம் திறன்களை வளர்க்க முயற்சி செய்வதால், எமது திறன்களும் வளர்ச்சியடையும். ஆனால் இன்னொருவரிடம் அறிவைத் திணிக்க முயற்சித்தால், எம்மிடம் உள்ள அறிவு, விரைவில் முடிந்து விடும். பின்னர் புது அறிவைத் தேடி, நாம் நூலகங்களில் எமது நேரங்களைச் செலவிட வேண்டி இருக்கும்.

எமது அறிவுகள் அனைத்தையும் பயிலுநர்களுக்கு வழங்கி விட்டால், அவர்கள் எமக்குச் சமமானவர்களாகவோ அல்லது எம்மைப் போன்ற பல விரிவுரையாளர்களின் அறிவைப் பெற்றுக்கொண்டு, எம்மை விடப் பெரியவர்களாகவோ ஆகி, எமக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க மாட்டார்கள், என்கின்ற எண்ணத்தில், இசை ஆசான்களிற் பலர் இருக்கின்றோம்.

இது பண்டைய குருகுலவாச இசைக் கல்வி முறையின் தாக்கமாகும். ஒரு கிருதியில் பதினைந்து சங்கதிகள் இருந்தாலும் அவற்றுள் மிக இனிமையான 10 சங்கதிகளை எமக்குள்ளேயே ஒளித்து வைத்துக் கொண்டு தரங்குறைந்த, 5 சங்கதிகளை மட்டும் பயிலுநர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுப்பது, பல இசை ஆசிரியர்களின் நடவடிக்கையாக இன்றும் இருந்து வருகின்றது. இது அறிவைக் கொடுப்பதால் வரும் பிரச்சினையாகும். திறன்களை வளர்ப்பதால் இவ்வாறான பிரச்சனைகளோ, சிந்தனைகளோ, பயமோ எழுவதற்கு வாய்ப்புகளே இருக்காது.

5.23. வகுப்பறை கடந்த கல்வி

பயிலுநர்களை மையப்படுத்திய கல்வி முறையில், பயிலுநர்கள் வகுப்பறையில் இருந்து தான் கல்வி கற்க வேண்டும் என்பது இல்லை. வகுப்பறைக்கு வெளியிலும், வீட்டிலும் அவர்கள் செல்லும் விழாக்கள், வைபவங்களிலும், பயணம் செய்யும் போதும், உணவருந்தும் போதும், தூங்கச் செல்லும் போதும், தூக்கத்திலிருந்து விழிக்கும் போதும் கூட, அவர்கள் பல்வேறு திறன்களை வளர்த்துக்கொள்கிறார்கள். உதாரணமாக ஒருவருடைய இயற்கையான சுருதியை அவர் தூக்கத்தில் இருக்கும் போது எழுகின்ற குறட்டை சத்தத்திலிருந்து தீர்மானிக்க முடியுமா? என்றெல்லாம் ஆய்வு நோக்கிலே பயிலுநரானவர் சிந்திப்பதற்கு வழிகாட்டப்படுகிறார்.

இயற்கையாக எமது குரல் நாணின் இழுவிசையிலே எவ்வித மாற்றங்களும் ஏற்படாது இருக்கும் போது எமது குரலிருந்து வெளிவருகின்ற சுருதி நிலையே இயற்கையான ஆதார சுருதி நிலையாகும். அப்படியாக ஆதார சுருதி நிலை நாம் விழிப்பு நிலையில் இருக்கும் போது புறச்சூழல்களிலிருந்து எழுகின்ற ஒலிகளாலும் அவற்றிலுள்ள சுருதிகளின் தாக்கத்தினாலும் பாதிக்கப்படுவதற்கு அதிக வாய்ப்புக்கள் உள்ளன. அதையும் விட, சாஸ்திரியப் பயிற்சி பெறாத காதை விட சாஸ்திரிய இசையிலே பயிற்சி பெற்ற காதுகளானவை, புறச்சூழலிருந்து எழுகின்ற ஒலிகளிலுள்ள சுருதிகளை இலகுவாகப் பிரித்து இனங்கண்டு கொள்ளும். உதாரணமாக மின்விசிறியின் சத்தத்திலிருந்து வருகின்ற சுருதியை இனங்கண்டு அதனை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு பாடுபவர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள்.

அதனை விட இன்னொரு வேடிக்கையான விடயம் என்ன வென்றால் நாம் சுற்றுலாக்களைக் குழுவினராக மேற்கொள்ளும் போது, சாஸ்திரிய இசையை முறைப்படி பயின்று கொள்ளாதவர்கள் கூச்சமின்றிக் காதினால் கேட்டு உள்வாங்கிய சினிமாப் பாடல்களை, ஆதார சுருதியைப் பற்றிச் சிறிதேனும் கவலை கொள்ளாது மிகவும் சத்தமாக பாடுவதையும், ஆதார சுருதியைப் பற்றிய அறிவோ, பயிற்சியோ அற்ற மற்றைய மாணவர்களும் அதனைக் கைதட்டி ஆரவாரித்து ரசிப்பதையும் பார்ப்பதுண்டு. ஆனால் கர்நாடக இசையிலே முறைப்படி பலகாலம் பயிற்சி பெற்ற எம்மால் அப்படியான சூழ்நிலைகளில்

சுச்சமின்றி பாடமுடிவதில்லை. அதை விட வாகனத்தில் இயந்திரத் திலிருந்தும், வாகன ஓட்டத்திலிருந்தும் எழுகின்ற சத்தங்களில் இருக்கக் கூடிய சுருதி நிலைகளை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு பாடுவதற்கு நாம் எம்மை அறியாமலே முனைவோம். ஏனெனில் சுருதிப்பெட்டி யிலிருந்து எழுகின்ற இசையை ஆதார சுருதியாகக் கொண்டு பயிற்று விக்கப்பட்டவை எமது செவிகளும், எமது பாடும் தொகுதியும் ஆகும். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில், புரிந்துகொள்ளாமல் நாம் மனப்பாடம் செய்வதன் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட கர்நாடக இசையானது எம்மை இசைப்பயிற்சி பெறாத மற்றவர்களை விட உயர்வாகக் காட்டுவதற்குப் பதிலாக எம்மை இயலாதவர்களாகக் காட்டி நிற்கின்றது. இதிலிருந்து நாம் தெளிவாக உணரக்கூடிய இன்னொரு விடயம் யாதெனில், புறச் சூழல்களிலிருந்து வருகின்ற ஒலிகளிலே காணப்படுகின்ற சுருதி யானது, நாம் விழிப்பு நிலையில் இருக்கின்ற போதும் எமது இயற் கையான சுருதியை நாம் வெளிப்படுத்துவதற்குத் தடையாக இருக்கக் கூடும். ஆகவே நாம் உறங்கு நிலையில் உள்ள போது, எமது செவி புறச்சூழல்களிலிலுள்ள சுருதியை இனங்காணாத நிலையில், எமது குரல் நாண்கள் மிக இயற்கையான நிலையில் காணப்படுகின்ற சூழ் நிலையில், எமது குறட்டை ஒலியானது எழுகின்ற காரணத்தால், அந்த சுருதியை அளவிடுவதானது எமது இயற்கையான ஆதார சுருதி நிலையை அளவிடுவதற்கு மிகச் சரியான அளவுகோலாக இருக்கக் கூடுமோ என்கின்ற கேள்வி எம்மிடம் வரவேண்டியது அவசிய மாகிறது.

5.24. கல்வியியற் சுதந்திரம் (Academic Freedom)

பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்களுக்குக் கல்வியியற் சுதந்திரம் (Academic Freedom) வழங்கப்பட்டிருப்பது போல, பல்கலைக்கழக பயிலுநர்களுக்கும் கல்விச்சுதந்திரம் இம்முறை மூலம் வழங்கப் படுகின்றது. அவர்கள் வகுப்பறைக்கு வெளியில் இசை ஆற்றுகை மேடைகளில் இசை ஆற்றுகை செய்வதன் மூலமோ, அல்லது பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியே இருக்கின்ற ஒலிப்பதிவு கூடங்களில் ஒலிப் பதிவு செய்தோ, மற்றைய நிபுணர்கள் மற்றும் சகபாடிகளின் இசை யாற்று கைகளை அவதானிப்பதன் மூலமோ, வேறு இசை முறைகளான

NP
39)

மேலைத்தேச இசை ஆற்றுகைகள் போன்றவற்றை அல்லது அவற்றில் பங்கேற்பது மூலமோ, அல்லது நாட்டியத்திற்கு இசைப்பதன் மூலமோ தமது திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். அவர்கள் அவ்வாறு வளர்த்துக்கொள்ளும் திறன்களும், அவர்கள் தமது திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதற்காக பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியில் செய்யும் இவ்வாறான ஆரோக்கியமான முயற்சிகளும், பல்கலைக்கழகப் பாடத் திட்ட நடைமுறை மூலம் கண்காணிக்கப்பட்டு அவை சீராக வழி நடத்தப்படுவதுடன் அவற்றிற்குரிய மதிப்பீட்டுப் புள்ளிகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படும். இப்படியானதொரு மிகச்சுந்திரமான ஆனால் எங்கும் கல்வி, எதிலும் கல்வி, எப்பொழுதும் கல்வி என்கின்ற ஓயாத இயற்கையான வாழ்வின் செயற்பாடுகளோடு பின்னிப்பிணைந்த கல்வி முறைகள் தான் இந்த OBE மற்றும் SCL ஆகும்.

NB
10

இசைக் கல்வியிலே மாற்றங்கள்

தற்காலக் கர்நாடக இசைக்கல்வியிலே புரட்சிகரமான மாற்றங்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று சிந்திக்கின்ற போது, தற்போதுள்ள கர்நாடக இசைக்கல்வியில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினைகளைக் கோடிட்டுக் காட்ட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. அதாவது ஒரு கல்வி முறையிலிருந்து இன்னொரு கல்வி முறைக்கு மாற நினைக்கின்ற போது பழைய கல்வி முறையிலே இருக்கக்கூடிய எந்தெந்தச் செயற்பாடுகளை முன்னேற்றுவதற்காகப் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தம் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றது? என்பதை உணர்ந்தால் மட்டுமே, எமது மனமானது புதிய முறையை நோக்கி செல்வதற்கு இடமளிக்கும். ஆகவே இவ் விடயம் பற்றித் தற்பொழுது நோக்குவோம்.

குருகுலப் பாரம்பரியத்திலே வளர்ந்து இசை ஆற்றுகை முறை மூலம் வளர்ச்சியடைந்தவர்களைத் தற்போதுள்ள பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழக கர்நாடக இசை கல்வி ஊடாக பட்டம் பெற்று வந்தவர்கள் மிஞ்சி விட முடியவில்லை. இந்நிலையானது இலங்கையில் மட்டும் காணப்படுவதல்ல. இந்நியாவிலும், உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் கர்நாடக இசைக்கல்வியை மேற்கொள்ளுகின்ற எல்லா இடங்களிலும் இந்நிலைமை காணப்படுவது அனைவரும் அறிந்ததே. இந்நிலைமைக்குக் காரணம் என்ன? இசைத்திறன்களை வளர்ப்பதற்குப் பதிலாக இசையில் அறிவை மட்டும் நாம் வளர்த்து வருகிறோம்.

6.1. திறன்களுடன் இணையாத அறிவானது செயற்படுகின்ற ஆற்றல் அற்றது

திறன்களுடன் இணையாத அறிவானது செயற்படுகின்ற ஆற்றல் அற்றது. பழுதடையாமல் நீண்ட காலம் வைத்திருப்பதற்காக உணவுப் பொருட்களைக் குளிர்சாதனப் பெட்டிக்குள்ளே இருக்கின்ற அதிகுளிர் பகுதிக்குள் நாம் சேமித்து வைக்கிறோம் (Deepfreeze). அப்பொழுது

ஏற்கனவே அந்த உணவுப் பதார்த்தங்களில் தொற்றி இருந்த கிருமிகள் உறங்கு நிலையில் செயற்பட முடியாதவையாக தேங்கி இருக்கின்ற காரணத்தால் உணவுகளை பழுதடையச் செய்வதற்கு அந்த கிருமிகளால் முடிவதில்லை. அதே போல, நாம் பயிலுநர்களுக்குக் கொடுக்கின்ற அறிவானது, அவர்கள் செயற்படுத்தக்கூடிய திறன்களையோ அல்லது சந்தர்ப்பங்களையோ கொடுக்காததன் காரணமாக, அவர்கள் அறிவிருந்து இயங்கத் தெரியாதவர்களாகவும், இயங்க முடியாதவர்களாகவும் உள்ளார்கள் என்பது உண்மையாகும்.

6.2. தற்போதைய பல்கலைக்கழக இசைப் பாடத்திட்டம்

உதாரணமாக, எமது தற்போதைய பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தில் பயிலுநர்கள் பயிலுகின்ற உள்ளடக்கங்களை நோக்குவோயின் அவையாவன வர்ணம், கிருதி, கீர்த்தனை, பதம், ஜாவளி, தில்லானா, அஸ்டபதி, தரங்கம், ராகமாலிகை, இராகம் - தானம் - பல்லவி இவற்றுக்குள் அடங்கிவிடும். பாடசாலைக் கல்வியில் ஆரம்பித்து பல்கலைக் கழகத்தில் நான்கு வருடப் பட்டப்படிப்பினைப் பூர்த்தி செய்யும் வரை ஏறத்தாழ 25 க்கும் மேற்பட்ட வர்ணங்களைப் பயின்று முடிக்கின்ற பட்டதாரிகளின் பலர் கற்பனையாக, கற்பனா ஸ்வரங்களை இசைப் பதற்குக் கூட, சிரமங்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள். அவர்கள் வர்ணங்களைப் பயிலுவதற்கு முன்பதாக ஸ்வர வரிசை, ஜண்ட வரிசை, மேல்ஸ்தாயி வரிசை, கீழ்ஸ்தாயி வரிசை, அலங்காரம், கீதம், ஸ்வரஜதி, ஜதீஸ்வரம் என்று மூன்று வருடங்களுக்கு மேலாக வடஇலங்கை சங்கீத சபை போன்ற பரீட்சைகளுக்காக மனப்பாடம் செய்து பாடிச் சிறப்புப் பிரிவினும் தேர்ச்சி பெறுகின்றார்கள். இத்தனை வருட கால இசைக்கல்விக்கும், அனுபவத்திற்கும் பின்னர் கூட அதாவது வடஇலங்கை சங்கீத சபைப் பரீட்சைகளுக்காக 6 வருடங்களும், பல்கலைக் கழகக் கல்விக்காலத்தில் 4 வருடங்களும், அல்லது பாடசாலை இசைக்கல்வியில் 7 வருடங்களும் பல்கலைக்கழக இசைக்கல்வியில் 4 வருடமாக 10/11 வருடங்கள் கர்நாடக இசையைப் பயின்ற போதும் அவர்களால் கற்பனையாக, கற்பனா ஸ்வரத்தையோ இராக ஆலாபனையையோ கூடப் பாட முடிவதில்லை. அதை விட, தமிழ்த்தினப் போட்டிகளுக்காக சிறுவர் பாடல்களை இயற்றுவதற்கும், இசையமைப்

பதற்கும் கூட இசைப்பட்டதாரிகள், கல்வித் தகுதியில் தம்மை விடக் குறைந்தவர்கள் என்று சமூகத்தால் கருதப்படும் ஆசிரியர்களைத் தேடிச் செல்கின்றார்கள். இவ்வாறான நிலையை மாற்ற வேண்டுமானால் என்ன செய்ய வேண்டும்? நாம் ஆராய வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

6.3. சொல்லிக் கொடுத்ததை ஒப்பிக்கும் கல்விமுறை

எமது தற்போதைய பாடத்திட்டம், கல்விமுறை, பரீட்சை முறை ஆகியவற்றைப் பற்றித் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வதற்காக ஒரு உதாரணத்தை பற்றிச் சிந்திப்போம். ஒரு வர்ணத்தை, ஏறத்தாழ 4 முதல் 8 மணி நேரங்களில் பயிற்றுவித்த பின்னர் பரீட்சையிலே அந்த வர்ணத்தைப் பாடுமாறு பயிலுநரை நாம் கேட்கிறோம். அதேபோல ஒரு கிருதியையும் ஒரு கீர்த்தனையையும் பாடுமாறு கேட்டு, அவர்கள் மிகச்சரியாக நாம் எவ்வாறு சொல்லிக் கொடுத்தோமோ அவ்வாறே அம் மூன்று உருப்படிகளையும் பாடிக் காண்பித்தால் அவர்களுக்கு உயர்ந்த புள்ளிகளை வழங்குகிறோம். இச்செயன்முறையை இன்னும் தெளிவாக நாம் விளங்கிக் கொள்வதற்காக அதற்கு ஒப்பான இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தைப் பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாகிறோம்.

பருத்தித்துறைப் பேருந்து நிலையத்தை மாலை 5 மணிக்கு முன்னர் சென்றடைய வேண்டும் என்பது பரீட்சைக்காக மாணவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்முறையாகும் என்று எடுத்துக் கொண்டால், சரியாக மாலை 5 மணிக்குப் பருத்தித்துறைப் பேருந்து நிலையத்திற்குப் பரீட்சகர்கள் சென்று, அங்கு அவர்களது கண்ணில் தென்படுகின்ற பரீட்சார்த்திகள் அனைவருக்கும் 100 புள்ளிளை வழங்கிவிட்டு மிகத்திருப்தியுடன் வந்து விடுவார்கள். ஆனால் ஒரு பரீட்சார்த்தியானவர் தனது துவிச்சக்கர வண்டியில் பலரிடம் வழி கேட்டவாறே திசை மாறிச் சென்று, பின்னர் தன்னுடைய முயற்சியால் சரியான வழியைக் கண்டு பிடித்து, 5.30 மணிக்குப் பருத்தித்துறைப் பேருந்து நிலையத்திற்கு வந்தடைகிறார் என்று எடுத்துக்கொள்வோம். அவருக்கு எந்தப் புள்ளிகளும் வழங்கப்பட மாட்டாது.

NB
41

ஏனென்றால் அவர் பரீட்சகர்களின் எதிர் பார்ப்பினைத் திருப்தி யடையச் செய்யும் வகையில் 5 மணிக்கு முதல் பருத்தித்துறை பேரூந்து நிலையத்தை அடையவில்லை. அதாவது பரீட்சகர்களின் கண்ணில் பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்தை அடைந்து விட்டார் என்பது தென்படவில்லை. பரீட்சகர்கள் அங்கிருந்து சென்ற பின்னரே அவர் பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்தை அடைந்திருந்தார்.

6.4. சொந்த முயற்சியால் பருத்தறிவுடன் பல்வேறு திறன்களையும், அறிவுகளையும் வளர்த்தவர் சித்தியடைய முடியாது

தனது சொந்த முயற்சியால் பருத்தித்துறைக்கு வருகின்ற ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வழிகளை அவர் வழிமாறிச் சென்ற வழிகளை எல்லாம் அறிந்து கொண்டு, பலரிடம் கேட்டுப் பெற்று கொண்ட வழிகளைப் பற்றிய அறிவுகளோடும், பலரும் பல்வேறு பாதைகளைப் பருத்தித் துறைப் பேரூந்து நிலையத்திற்குச் செல்வதற்கான பாதைகளாக அவருக்குச் சொல்லிய போதும், அவற்றுள் எது சரியானது என்றும் தன்னுடைய பருத்தறிவினூடாகக் கண்டுபிடித்து பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்திற்கு வருவதற்கான தனது முயற்சியின் போது பல்வேறு திறன்களைத் தன்னகத்தே வளர்த்துக் கொண்டும், பல்வேறு அறிவுகளைப் பெற்றுக் கொண்டும் அங்கு வந்தடைந்தவர் பரீட்சையில் சித்தியடையத் தவறிவிட்டார். அதே வேளை அங்கு சரியான நேரத் திற்கு வந்தடைந்த பரீட்சார்த்திகள் பலர் பருத்தித்துறை என்று பெயர்ப் பலகை இடப்பட்ட பேரூந்தில் ஏறி, இருக்கையில் இருந்து நன்றாகத் தூங்கி எழுந்து, பேரூந்து நடத்துனர் "பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையம் வந்து விட்டது" என்று சத்தமிட்டவுடன் திடுக்குற்று எழுந்து அந்தச் சரியான இடத்தில் இறங்கி நின்றவர்கள் அனைவரும் பரீட்சையில் சித்தியெய்தியுள்ளார்கள்.

6.5. மண்பாடம் செய்தோருக்கு மிக உயர்ந்த புள்விகள்

இச்சந்தர்ப்பத்தை எமது கர்நாடக இசைக்கான பரீட்சை முறைகளுடன் ஒப்பிட்டு பார்த்தால், கற்பனா ஸ்வரத்தை நாம் எவ்வாறு சொல்லிக் கொடுத்தோமோ அவ்வாறே மிகச்சரியாக மண்பாடம் செய்து பரீட்சை

யில் பாடிக் காண்பித்த பரீட்சார்த்திகளுக்கு மிக உயர்ந்த புள்ளிகளும் முதல் வகுப்பில் தேர்ச்சியும் அளிக்கும் நாங்கள் கற்பனா ஸ்வரத்தைத் தானாகவே ஒவ்வொரு ஸ்வரமாக - ஒவ்வொரு ஸ்வரக் கோர்வையாக தாமே பயிற்சி எடுத்து, ஆனால் பரீட்சையின் போது மனப்பாடம் செய்து பாடும் அளவிற்குச் சரளமாகப் பாடாமல் தடுமாறிய பாடிக் காண்பிக்கும் பரீட்சார்த்தி பரீட்சையில் சித்தியளிக்கத் தவறிவிடுவதுண்டு. ஆனால் உண்மையில் மனப்பாடம் செய்து கற்பனா ஸ்வரத்தை மிகச்சரியாகவும், சரளமாகவும் பாடியவரை விடத், தன்னுடைய முயற்சியில் தட்டுத் தடுமாறியபாடி உண்மையாக கற்பனை வளத்துடன் கற்பனா ஸ்வரம் பாடுவதற்குத் தன்னாலான முயற்சியைப் பரீட்சையின் போது செய்து காட்டியவர் அதிகமான ஆற்றல் உள்ளவரும், இனிமேல் அதிகமாக முன்னேறும் திறன் கொண்டவரும் ஆவார். ஆனால் எமது புள்ளி வழங்கும் முறைகள் மூலம் அப்படியான பரீட்சார்த்திகளை நாம் ஊக்குவிப்பதற்குப் பதிலாக அவர்களை மனப்பாதிப்புக்கும், தோல்வி மனப்பாங்கிற்கும் ஆளாக்குகிறோம்.

இதனால் அவ்வாறு பயின்று கொள்ள நினைக்கும் ஒன்று இரண்டு பயிலுநர்களும்தான், “தமக்கு ஏன் வீண் வம்பு” என்று எண்ணி, மற்றவர்களைப் போல மனப்பாடம் செய்து பரீட்சைக்குப் பாடுவதற்குத் தயாராகி விடுகிறார்கள்.

6.6. மனப்பாடம் செய்யப்பட்ட விடயங்கள் மறதிக்குரியவை

மனப்பாடம் செய்யப்பட்ட விடயங்கள் அவர்கள் அடுத்த கல்வியாண்டிற்குப் போவதற்கு முன்னரே மறந்தும் விடுகின்றன. ஒரு பக்கலைக்கழக இசைப்பேராசிரியரை திடீரென்று ஏழாவது ஸ்வர வரிசையைப் பாடிக் காண்பிக்குமாறு கேட்டால் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் பயின்ற அந்த ஏழாவது ஸ்வர வரிசையை அவரால் உடனடியாகப் பாடிக்காட்ட முடியாது. அதாவது ஏழாவது ஸ்வர வரிசை என்பது அவரது திறன் அல்ல, அவர் பெற்றுக் கொண்ட அறிவு ஆகும். ஆனால் ஏழாவது ஸ்வர வரிசையை அவருக்குக் காண்பித்து அதனை உடனடியாகப் பாடிக்காட்டுமாறு கேட்கப்படுகின்ற போது அவர் உடனடியாக அதற்குரிய சுருதி, லயம் ஆகியவை

மாறுபடாமல் பாடிக்காட்டுவதானது அவரது திறனையும், ஆற்றலையும் எடுத்துக் காட்டுகின்றது. அதே போலப் புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு இராகம்-தானம்-பல்லவியை எவரும் பாடிக் காண்பிக்காமலே அதனைப் பார்த்தவுடன் திரிகாலம் பாடி அதற்கு நிரவல், கற்பனா ஸ்வரம் ஆகியவையும் பாடுவதானது அவருடைய ஆற்றலை வெளிப்படுத்தி நிற்கும். ஆனால் ஏற்கனவே பல தடவைகள் மீண்டும் மீண்டும் பாடுவதன் மூலம் மனப்பாடம் செய்யப்பட்ட இராகம்-தானம்-பல்லவியை மிகச் சரியாகப் பாடிக் காண்பிப்பதானது அவர் பெற்றுக் கொண்ட அறிவை மட்டுமே அதிகம் காட்டி நிற்கின்றது.

6.7. மூன்று வயதுக் குழந்தை செய்வதையே நாரும் செய்கிறோம்

மூன்று வயதுக் குழந்தைகள் பலர் சினிமாப் பாடல்களின் தொடக்கத்தில் வருகின்ற வாத்திய இசையாகிய அறிமுக இசையின் (Introduction Music) தொடக்கத்தை கேட்டவுடனேயே அதன் பாடல் வரிகளை உடனடியாகச் சொல்லி விடக்கூடிய திறனைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். அதாவது ஞாபக சக்தியை அதிகமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடிக்கடி அவர்கள் ஒன்றாகக் கேட்ட அந்தத் தொடக்க இசையையும், பாடல் வரியையும் மனப்பாடம் செய்து மீண்டும் தமது மனத்தில் பதிவு செய்யப்பட்டவற்றை வெளியே எடுத்து எமக்குக் கூறுகின்றார்கள். அதே செயற்பாட்டைத் தான் ஒரு இராகம்-தானம்-பல்லவியை மீண்டும் மீண்டும் பாடிப்பார்ப்பதன் மூலம் மனப்பாடம் செய்து கொண்டதை மீண்டும் ஞாபகப்படுத்திப் பார்த்துப் பாடிக் காண்பிக்கிறார்கள்.

மூன்று வயதுக் குழந்தை செய்த அந்த விடயத்திற்கும் எமது பட்டதாரிகள் தற்போது செய்கின்ற இராகம்-தானம்-பல்லவியைப் பாடுதலான விடயத்திற்கும் பெரிதளவில் வித்தியாசம் கிடையாது. அதாவது மூன்று வயதில் அவர்கள் இருந்ததை விட மிக அதிகமாக எந்த விதத் திறன்களையும் அவர்கள் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு நாம் வழிகாட்டவில்லை.

6.8. OBE யின் புதிய யுக்திகள்

இக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்காகப் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தமாகிய OBE என்ன யுக்திகளை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது என்பதைப் பார்ப்ப

போம். ஒரு பயிலுநர் எதைப் பெற்றுக் கொண்டார் என்பது எவ்வளவு முக்கியமே அதே அளவுக்கு அவர் எப்படிப் பெற்றுக்கொண்டார் என்பதும் மிக முக்கியமாகும். அதாவது கற்பனா ஸ்வரத்தை அவர் பாடத்தெரிந்து கொண்டார் என்பது எவ்வளவு முக்கியமோ அதே அளவுக்கு அவர் கற்பனா ஸ்வரத்தைப் பாடுவதற்கு எவ்வாறான வழிகளை, பயிற்சிகளை மேற்கொண்டார் என்பதும் மிக முக்கியமானதும், புள்ளிகள் வழங்கப்பட வேண்டிய விடயமுமாகும். அவர் வர்ணத்தைப் பாடிக் காண்பிப்பதற்கு மட்டும் புள்ளிகள் ஒதுக்கப் படாமல் அவர் வர்ணத்தைப் பாடுவதற்காக எவ்வாறு பயிற்சி செய்து கொண்டார் என்கின்ற ஒவ்வொரு கட்டங்களிலும் புள்ளிகள் வழங்கப் படுவதுடன் மிகத் தெளிவான, படிமுறை படிமுறையான வழிகாட்டல் களும், கண்காணிப்பும், மேற்பார்வையும் அவருக்கு வழங்கப்படுவது மிக அவசியமாகிறது.

6.9. இராகம், தானம், பல்லவியைப் பாட வைப்பது என்பது இறுதியான அடைவு மட்டம் அல்ல

அந்தப் பயிலுநர் அடைய வேண்டிய இறுதி அடைவு மட்டமாக நாம் இராகம்-தானம்-பல்லவியைப் பாடுவதை எடுத்துக் கொண்டு அதற்குப் புள்ளிகள் வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அதாவது நாம் மேலே பேசிய உதாரணத்தில் பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்திற்குச் செல்வதையே அவருடைய இறுதி அடைவு மட்டமாக நாம் தற்போதைய கல்வி முறையில் எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் புதிய கல்வி முறையில் பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்திற்குச் செல்வதற்காக அவர் எந்த அளவு முயற்சிகள் செய்தார்? தனது முயற்சியின் போது அவர் எந்தெந்தத் திறன்களை வளர்த்துக் கொண்டார்? என்னென்ன அறிவுகளை மற்றவர்களிடம் தாமாக வினாவினோ, படித்தோ பெற்றுக்கொண்டார்? என்கின்ற மூன்று விடயங்களையும் தான் மிக உயர்வானதாகவும், இறுதி அடைவு மட்டமாகவும் எடுத்துக் கொள்கின்றது. ஏனெனில் பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்திற்கு வந்து சேருவதற்காக அவர் வளர்த்துக் கொண்ட திறன்கள், பெற்றுக்கொண்ட அறிவுகள், திறன்களோடு

அறிவையும் சேர்த்து உபயோகிக்கத் தெரிந்து கொண்ட அவரது ஆற்றலின் காரணமாக அவரால் இனிமேல் எமது உதவி இன்றியே எத்தனை தடவைகள் வேண்டுமானாலும் பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்திற்கு மட்டுமல்ல வேறு எங்கு வேண்டுமானாலும் செல்ல முடியும். ஆனால் பேரூந்தில் ஏறி அமர்ந்து, தூங்கியெழுந்து பருத்தித்துறைப் பேரூந்து நிலையத்தில் இறங்கி நின்றவர்களுக்கு, எப்பொழுதுமே பேரூந்து நடத்துனரதும் பேரூந்துச் சாரதியினதும் துணை அவர்கள் எங்கு செல்ல வேண்டுமானாலும் தேவைப்படும். அதே போல மனப்பாடம் செய்கின்ற முறையிலே கர்நாடக இசையைக் கற்றுக்கொண்டவர்களுக்கு, அவர்கள் பட்டதாரிகளாக வெளியேறி ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற வேளையிலும் உயர் பட்டப் படிப்புகளை எல்லாம் பூர்த்தி செய்து, அவர்கள் கர்நாடக இசைத்துறையிலே கலாநிதிப் பட்டம் வரை பெற்றுவிட்ட நிலையிலும் கூட அவர்களுக்குப் புதிதாக ஒரு பாடலை உருவாக்குவதற்கோ அல்லது ஸ்வர தாளக் குறிப்புடன் எழுதப்பட்டுள்ள பாடலை பாடுவதற்கோ எமது உதவி அவர்களுக்குத் தொடர்ந்தும் தேவைப்பட்ட வண்ணமே இருக்கும்.

ஆகவே, இராகம்-தானம்-பல்லவியைப் பாட வைப்பது என்பது இறுதியான அடைவு மட்டம் அல்ல. அதனைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் என்னென்ன திறன்களையும், என்னென்ன அறிவுகளையும் பயிலுநர் வளர்த்துக் கொள்வதற்கு நாம் வழிகாட்டியுள்ளோம் என்பது தான் மிகவும் முக்கியமானது. இராகம்-தானம்-பல்லவியைப் பாடுவதற்கு என்னென்ன திறன்களும், அறிவுகளும் தேவைப்படும் என்பதைப் பற்றி நாம் தற்பொழுது சிந்திப்போம். அத்துடன் இராகம்-தானம்- பல்லவியைப் பாடுகின்ற செயற்பாட்டில் சம்பந்தப்பட்டுள்ள ஒவ்வொரு கூறுகளையும் அவர்கள் பாடுவதற்கு எந்தெந்தத் திறன்களை, எந்தெந்த அறிவுகளை இணைத்து அவர்கள் பயன்படுத்தியிருப்பார்கள் என்பதைப் பற்றியும் கீழ்க் காணும் அட்டவணை மூலம் நாம் அறிந்து கொள்வோம்.

அட்டவணை -3

இராகம்-தானம்-பல்லவியில் திறன்களும், அறிவுகளும்

	திறன்	அறிவுகள்
1	சுருதியை இனங்காணும் திறன்	சுருதியை எவ்வாறு இனங் காண்பது எனும் அறிவு
	இனங்கண்ட சுருதியுடன் இணைந்து பாடும் திறன்	கர்நாடக இசையில் ஸ்வரங்களை எவ்வாறு பாட வேண்டும் என்ற அறிவு
		கர்நாடக இசையில் ஸ்வரங்களை எவ்வாறு உச்சரிக்க வேண்டும் என்ற அறிவு
2	தெளிவாக உச்சரிக்கும் திறன்	கர்நாடக இசையில் ஆதி தாளம் எவ்வாறு போடப்பட வேண்டும் என்ற அறிவு
3	லயத் திறன்	
	ஐதிக்கட்டினை இனங்காணும் திறன்	ஐதிக் கட்டுகளுக்குள் அமைக்கப் பட்டுள்ள ஸ்வரங்களைப் புரிந்து கொண்டு பாடும் அறிவு
4	குரலை இனிமையாகக் கையாளும் திறன்	கர்நாடக இசையில் கீழ்ஸ்தாயி, மத்தியஸ்தாயி, மேல்ஸ்தாயி ஆகிய எல்லை களுக்குள் பாடுகின்ற போது குரலை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்கின்ற அறிவு
	மேடையில் இருந்து மற்ற வர்கள் முன்னிலையில் பாடக் கூடிய தன்னம்பிக்கைத் திறன்	
	மனம் ஒன்றித்துப்பாடும் திறன்	
	உணர்ந்து பாடும் திறன்	

இராகம்-தானம்-பல்லவியை மிகக்குறைந்த மணித்தியாலங்களுக்குள் மாணவர்களை வெவ்வேறு யுக்திகளைப் பயன்படுத்திப் பாடவைத்தலானது, ஒரு மாங்காயை வெம்பிப் பழுக்க வைப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். அல்லது அதனைப் புகை போட்டுச் செயற்கையான

முறையில் பழுக்க வைப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். அம்முறை மூலம் பயிற்சி பெற்றுத் தேறிய பயிலுநர்கள் அந்த இராகம்-தானம்-பல்லவியைப் பாடுவதற்கு இயலுமானவர்களாக இருப்பார்களே அன்றி, வேறு எந்த இராகம்-தானம்-பல்லவியையும், கர்நாடக இசைக்குறியீட்டு முறைகளின் மூலம் எழுதிக் கொடுத்தால், அதனை விரிவுரையாளர் துணையின்றித் தாமாகவே பாடுகின்ற ஆற்றலை உடையவராக இருக்க மாட்டார்கள். அதாவது செயற்கையான முறையில் பழுக்க வைக்கப் பட்ட மாம்பழமானது எப்படிச் சுவையில் குறைந்திருக்குமோ, அதனது வித்தானது இன்னொரு பெரிய மாவிருட்சத்தை உருவாக்குவதற்குரிய தகுதியற்றதாக எவ்வாறு காணப்படுமோ, அவ்வாறே இராகம்- தானம்- பல்லவி கற்பிக்கப்பட்ட பயிலுநர்களும் இருப்பார்கள். அதேவேளை தாமாகவே இயற்கையாகப் பழுக்கின்ற மாங்கனியை அது பழுக்கும் வரை நாம் காத்திருந்து தான் அடைய வேண்டும். அந்த நாள் வரும் வரை மற்றைய பிராணிகளிடமிருந்து அதனைப் பாதுகாப்பது மிகவும் கடினமான காரியமாக இருக்கும். இப்படியான கடினமான முயற்சிகள் அதிகமான காலப்பகுதிகள் பொறுமையாக இருந்த பின்னரும் இயற்கையாகப் பழுக்கின்ற மாங்கனியானது மிக்க சுவையுடையதாகவும், இயற்கையான நறுமணம் உடையதாகவும் மட்டுமன்றி, மிகப்பெரிய மாவிருட்சத்தை உருவாக்கக்கூடிய சக்தி பொருந்தியதாகவும், அத்துடன் உருவாகவிருக்கும் மாவிருட்சத்தில் மற்றைய மாவிருட்சத்தில் காய்த்துத் தாமாகவே பழுக்கின்ற பல்லாயிரக் கணக்கான மாங்கனிகள் மூலம் பல கோடிக்கணக்கான மா விருட்சங்களை உருவாக்கின்ற அபார சக்தி கொண்டதாகும். அவ்வாறு தான், பரீட்சையை நோக்காகக் கொண்டு மிக அவசரமாகப் பயிற்றுவிக்கப்படுகின்ற பயிலுநர்களை விட, இயற்கையாக அவர்களாக எப்பொழுது கனிந்து வருகின்றார்களோ அதுவரை காத்திருந்து, பொறுமையுடன் நாம் பயிலுநர்களைப் பயிற்றுவித்து ஆளாக்குகின்ற பொழுது, அவர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கான பயிலுநர்களை உருவாக்கும் பேராற்றலைப் பெற்றவர்களாக மிளிர்வார்கள் என்பதில் சிறிதளவும் சந்தேகமில்லை.

6.10. பாதைகளை அவரவர் வசதிக்கேற்ற வகையில் தீர்மானித்துக் கொள்ளும் உரிமை

ஓர் இடத்திற்கு நாம் செல்ல வேண்டிய பாதைகளை அவரவர் வசதிக்கேற்ற வகையில் தீர்மானித்துக் கொள்ளும் உரிமை அவரவருக்கு கொடுக்கப்படும். இதுவும் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்ற புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும். ஒரு குறித்த நாள், நேரத்துக்குள் கொழும்புக்குச் சென்றடைய வேண்டும் என்று ஒரே வகுப்பறையைச் சேர்ந்த பயிலுநர்களுக்குச் சொல்லுகின்ற போது அவர்களில் மிகச் சிலர் விமானத்தில் பயணஞ் செய்யக்கூடும். இன்னும் சிலர் சொந்த வாகனங்களில் பயணஞ் செய்யக் கூடும். இன்னும் சிலர் தனியார் சொகுசுப் பேருந்துகளில் பயணஞ் செய்யக்கூடும். பலர் அரசு பேருந்துகளில் பயணஞ் செய்வார்கள். சிலர் இரயிலில் பயணஞ் செய்யக்கூடும். ஆனால் அவர்கள் அனைவராலும் குறித்த நாள், மற்றும் நேரத்திற்கு முன்னதாகக் கொழும்பில் நிற்பதற்கு இயலும்.

நாம் முன்னரே பேசியதன் படி பயிலுநர்கள் எதைக் கற்றுக் கொண்டார் என்பது மட்டுமல்ல, எப்படிக் கற்றுக் கொண்டார் என்பதும் புதிய கல்விச் சீர்திருத்தத்தின் படி மிகமுக்கிய விடயங்களாகின்றன. அவ்வாறு இச்சம்பவத்தை நோக்குகின்ற போது ஒவ்வொரு குழுவினரும் பல்வேறு மார்க்கங்களில் கொழும்பைச் சென்று அடைந்திருக்கிறார்கள் ஆகையால், ஒவ்வொரு குழுவினரும் வெவ்வேறுபட்ட திறன்களையும், அறிவுகளையும் தாங்கள் சென்றடையும் பாதைகளில் வளர்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள்.

6.11. விமானம் மூலம் பயணஞ் செய்தவர்கள் வளர்த்துக்கொண்ட திறன்கள் - அறிவுகள்

அதாவது விமானம் மூலம் பயணஞ் செய்தவர்கள் மிகச் சரியான நேரத்திற்கு விமான நிலையம் செல்லவும் (Punctuality), விமான நிலைய அதிகாரிகளுடன் தமது தாய்மொழி அல்லாத மொழிகளில் பேசுவதற்கும் (Language Skill), (Cultural Acceptance) விமானத்தில் பயணஞ் செய்யக்கூடிய பணக்கார வர்க்கத்தினருடன் பேசிப் பழகி சமாளித்து அவர்களது பழக்கவழக்கங்களுடன் ஒத்து நடந்து சமாளிக்கக்கூடிய திறனையும் (Ethics), (Adaption), (Communication) & (உதார

ணமாக விமானத்தில் அனைவரும் முள்ளுக் கரண்டியாலும், கத்தியாலும் உணவு உண்கின்ற போது தாழும் அவர்களுடன் இணைந்து அப்படியே உண்ணுதல் விமான நிலையத்தின் பல்வேறு விதிகளுக்கிணங்க விமான நிலையத்திற்குள் செயற்படும் திறனையும் (Obey the Regulation) வளர்த்துக் கொள்வார்கள்.

ஒரு விமானத்தில் பயணஞ் செய்யும் போது பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளைப் பற்றிய அறிவுகளையும், விமான நிலையத்திற்குச் செல்லும் பேருந்து வண்டிகள் அவற்றினுடைய நேர அட்டவணை பற்றிய அறிவுகளையும், விமான நிலையத்திற்கும் தமது வீட்டிற்கும் இடையில் முச்சக்கரவண்டியில் செல்வதற்கு எவ்வளவு நேரம் செலவாகும், எவ்வளவு பணம் செலவாகும் என்கின்ற அறிவுகளையும், இங்கு கொழும்பிற்கு விமானத்தில் செல்வதற்குச் செலவாகும் தொகை பற்றிய அறிவுகளையும் வளர்த்துக் கொள்வார்கள்.

6.12. பேருந்து மூலம் பயணஞ் செய்தவர்கள் வளர்த்துக்கொண்ட திறன்கள் - அறிவுகள்

கொழும்பிற்குச் செல்லும் நேர அட்டவணை பற்றிய அறிவுகளையும், பேருந்துக் கட்டணங்கள் பற்றிய அறிவுகளையும், பேருந்துகள் குறுகிய நேர ஓய்வுக்காக நிறுத்தப்படும் அறிவுகளையும், அவ்வாறு நிறுத்தப்படும் இடங்கள் பற்றிய அறிவுகளையும், அவ்வாறு நிறுத்தப்படும் உணவுவகைகள் தரம், விலை போன்ற அறிவுகளையும், அவ்வாறு நிறுத்தப்படும் இடங்களில் சிறிய ஓய்வுகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வசதிகள் பற்றிய அறிவுகளையும், ஒரு பேருந்தில் வவுனியா வரை சென்று அங்கிருந்து இன்னொரு பேருந்தில் மாறிச் செல்ல வேண்டிய அறிவுகளையும், இரவு நேரங்களில் புதிய இடங்களில் சுயபாதுகாப்புப் பற்றிக் கவனஞ்செலுத்தப்பட வேண்டிய அறிவினையும் வளர்த்துக் கொள்வார்கள். பேருந்து வழியிலே பழுதடைந்து நிற்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் பொறுமை காக்கும் திறனையும், பேருந்து வெவ்வேறு இடங்களில் நிறுத்தப்படுகின்ற போது தமது அவசரக் கடன்களுக்காகப் பொறுமை காக்கின்ற திறன்களையும் (Tolerance), புதிய இடங்களில் உணவருந்த வேண்டி வருகின்ற போது சமாளித்து அவற்றை உட்கொள்கின்ற திறன்கள் (Adaptability), பேருந்தை அடிக்கடி எமது தேவை

களுக்காக நிறுத்தும் படி கேட்டுக்கொண்டு இருக்காமல் பயணிக்கும் அனைவரையும் கருத்திற் கொண்டு மனச்சாட்சிக்கு முரண் இல்லாத வகையில் மிக அவசிய தேவைகளுக்காக மட்டும் பேரூந்தை நிறுத்துமாறு கூறுகின்ற திறன் - அதாவது பேரூந்தினை நிறுத்துகின்ற விடயத்தில் முடிவெடுக்கும் அதிகாரத்தை நாம் கையில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் பேரூந்து நடத்துவதற்கும், பேரூந்து சாரதிக்கும் அதற்குரிய முழுமையான அதிகாரங்களை மனமுவந்து வழங்குதல் (Sense of Role), தூக்கம் வருகின்ற போது அருகில் இருப்பவர்கள் மேல் தூங்கி விழாமல் நாகரிகத்துடன் நடந்துகொள்ளுகின்ற திறனையும் (Social Ethics), அருகில் இருப்பவருக்கு அவசர உதவி தேவைப்படுகின்ற போது, நாமாக அதை உணர்ந்து கொண்டு உதவிசெய்கின்ற திறனையும் (Interpersonal Relationship/Empathy) வளர்த்துக் கொள்வார்கள்.

பேரூந்தில் பயணஞ்செய்தவர்கள் வளர்த்துக்கொண்ட திறன்கள், ஆற்றல்களுக்கு மேலதிகமாக இரயில் நிலையத்தில் நடைபெறும் அறிவிப்புகளுக்குச் செவி சாய்த்து அவற்றைப் புரிந்து கொண்டு (Listening Skills), அதற்கேற்றவாறு செயற்படும் திறனையும் இரயிலில் சென்றவர்கள் மேலதிகமாக வளர்த்துக்கொள்வார்கள்.

6.13. சொந்த வாகனம் மூலம் பயணஞ் செய்தவர்கள் வளர்த்துக்கொண்ட திறன்கள் - அறிவுகள்

அதேவேளை சொந்த வாகனத்தில் பயணஞ் செய்தவர்கள் புதிய இயந்திரங்களைக் (வாகனத்தை) கையாளும் (Adoption) திறனையும், அந்த வாகனம் இயங்குவதில் கோளாறுகள் ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றைக் கையாளும் திறன்களையும் (Problem Solving) நாம் உள்ரில் செய்ய வேண்டிய வேலைகளில் முக்கியமான எவற்றையெல்லாம் முடித்து விட்டு எத்தனை மணிக்குப் புறப்பட்டால் பாதுகாப்பாகக் கொழும்பிற்கு, எத்தனை மணிக்குப் போய்ச் சேர முடியும் என்கின்ற முன்னுரிமைப்படுத்தி முடிவெடுக்கும் திறனையும் (Sense of priorities & Time Management), வழியிலே இடந் தெரியாமல் சந்திகளில் தடுமாறுகின்ற வேளைகளில் எமது தாய் மொழியைச் சாராதவர்களிடம் வழி கேட்கின்ற திறனையும் (Public Communication Skills), அதனை விடக் கொழும்பிற்குச் செல்லுகின்ற பாதைகளைப் பற்றிய அறிவையும்,

செல்லும் வழிகளில் எரிபொருள் நிரப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்ற இடங்கள் பற்றிய அறிவையும், செல்லுகின்ற வழிகளில் இளைப்பாறும் இடங்கள் மற்றும் உணவகங்கள், தேநீர்ச் சாலைகள் இருக்கின்ற இடங்கள் பற்றிய அறிவையும், செல்லும் வழிகளில் இருக்கக்கூடிய உறவினர் வீடுகள் பற்றிய அறிவையும் வளர்த்துக்கொள்வார்கள்.

6.14. எமது மூளையில் தவறாக ஒரு விடயம் பதிவு செய்யப்பட்டு விட்டால், அதனை அழித்து மீண்டும் சரியானதை உள்ளே பதிய வைப்பதற்கு மிக நீண்ட காலம் தேவைப்படும்

செயற்கை முறையில் பழுக்க வைக்கப்பட்ட மாம்பழத்தை, மீண்டும் காயாக்கி அதனை இயற்கையாகக் கனிய வைக்கமுடியாது. அதே போல, செயற்கை முறையில் கல்வியானது திணிக்கப்பட்ட பயிலுநர்களை, மீண்டும் ஆரோக்கியமான முறையில் மாற்றுவதற்கு நாம் அவர்களுக்கு நீண்ட காலம் உதவிசெய்ய வேண்டியிருக்கும். எமது மூளையில் தவறாக ஒரு விடயம் பதிவுசெய்யப்பட்டு விட்டால் அதனை அழித்து மீண்டும் சரியானதை உள்ளே பதிய வைப்பதற்கு மிக நீண்டகாலம் தேவைப்படும். அவ்வாறே பதிய வைத்தால் கூட முதலிலே பதிய வைக்கப்பட்ட அந்தத் தவறான விடயம் அவர்களிலிருந்து வெளிவர ஆரம்பிக்கும். ஆனால் புதிதாக ஒரு சரியான விடயத்தை மூளையில் பதிய வைப்பது இலகுவானதாகும். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு, ஒரு விரிவுரையாளரானவர், பயிலுநரை எப்பொழுதும் அவருடைய எதிர்கால மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை, உயர்ந்த வேலை வாய்ப்பு இவற்றை மையப்படுத்தியே வளர்த்தெடுக்க வேண்டுமே தவிர, குறுகிய காலப் பரீட்சைகளை மையப்படுத்தி அவரைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலம் அவரை வீணடிக்கக் கூடாது.

அதற்காகத் தான் வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் நீண்ட காலத் திட்டங்களையும் (Long term goals) அந்த நீண்ட காலத் திட்டங்களை அடையும் முகமாகக் குறுகிய காலத் திட்டங்களையும் வகுக்குமே தவிர, நீண்ட காலத் திட்டங்களுக்குப் பொருத்தமில்லாத குறுகிய காலத் திட்டங்களை அவை வகுப்பதில்லை. அதாவது உடனடிப் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு கண்டாற் போதும் என்று, அவர்கள் தமது நாட்டை முன்னேற்றிச் செல்லவில்லை. இருநூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிரித்தானியா

எப்படியிருக்க வேண்டும்?, நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்?, ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்?, பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்?, ஐந்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்?, அடுத்த ஆண்டு அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்?, அடுத்த மணிநேரம் அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்? அடுத்த நொடி அந்நாடு எப்படியிருக்க வேண்டும்? என்கின்ற அளவிற்கு மிக நீண்ட கால நோக்கிலான திட்டங்களையும், அடுத்த நொடிப் பொழுது கூட அந்நாடு எப்படி வளர்ந்திருக்க வேண்டும்? என்பதற்கான திட்டங்களையும் கூட, வளர்ச்சியடைந்த நாடுகள் தீட்டிக் கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அதே போல நாமும் பயிலுநரது கல்வி எதிர்காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டே பரீட்சை முறைகளும், பரீட்சை முறைகளுக்கான தயார்படுத்துகை முறைகளும், அதற்குரிய பாடத் திட்டமும் வகுக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது.

கர்நாடக இசையில் திறன்களையும் அறிவுகளையும் பற்றிச் சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும் இந்நிலையில் நாம் அடைந்திருக்கும் அறிவானது மற்றவர்களுக்கே அதிகமாகப் பயன்படுமே தவிர, அது எமக்கு மிகக் குறைந்தளவு பயனைத்தான் கொடுக்கும். அதாவது நூலகம் உலகிலுள்ள அனைத்துத் துறைகளிலும் உள்ள நூல்களைத் தன்னகத்தே தாங்கி வைத்திருந்தாலும் கூட, நூலகத்தினால் அத்தனை நூல்களையும் படிக்க முடியாது. அது மற்றவர்களுக்கு அறிவை வளர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏதுவாக இருக்குமே தவிர, தான் அந்த வளங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாத நிலையிலிருக்கும். அதே போலத் தான் அறிவை வளர்த்துக் கொள்வோமானால் பிறருக்கு எம்மால் உதவிகளை வழங்கக் கூடியதாக இருக்கலாம், ஆனால் எமக்கு நாமே உதவி செய்ய வேண்டுமாயின், நாம் திறன்களை வளர்த்துக் கொள்வதிலேயே குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டும்.

6.15. இரசிகர்களைப் பொறுத்த வரை எமது இசை ஆற்றுகையானது அவர்களுக்கு அறிவேயொழிய திறன்களல்ல

உதாரணத்திற்கு நாம் ஒரு இசை ஆற்றுகையை நிகழ்த்துகின்றோம். அதில் நாம் இதுவரை காலமும் வளர்த்துக்கொண்ட திறன்களை,

அறிவுகளுடன் இணைத்து ஆற்றலாக வெளிக்காட்டி இரசிகர்களை மகிழ வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் இரசிகர்களைப் பொறுத்த வரை எமது இசை ஆற்றுகையானது அவர்களுக்கு அறிவேயொழிய திறன்களல்ல. எமது இசையைக் கேட்டு இரசித்தல் என்னும் செயற்பாட்டை செய்துகொண்டிருக்கும் போது அவர்கள் அறிவை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று அர்த்தம்.

ஆனால் மேடையிலே நாம் வளர்த்துக் கொண்ட திறன்களைப் பயிற்சி செய்து மேலும் அநுபவங்களைப் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம் ஆகையால் நாம் மேடையிலே வளர்த்துக் கொண்டிருப்பது மேலதிக திறன்களையும், மேலதிக அறிவுகளையும், அதன் மூலமான மேலதிக ஆற்றல்களையும் ஆகும். எமது ஆற்றுகையைப் பார்வையிட்ட ஒருவரால் உடனடியாக அச்சொட்டான அதே மாதிரியான ஆற்றுகையை நிகழ்த்திக் காட்ட முடியாது. ஏனெனில் அவர் அந் நிகழ்வில் எம்மூலம் தமது அறிவினை வளர்த்துக் கொண்டாரே தவிர, திறன்களை வளர்த்துக் கொள்ள அவரால் முடியாது. அவர் தனது திறனை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமாயின் அதற்காக அவர் முனைந்து பயிற்சிகளைப் படிப்படியாகத் தகுந்த வழிகாட்டல்களின் கீழ் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இதிலிருந்து என்ன தெளிவாகின்றது?

அதாவது எமக்கு துன்பம் வரக்கூடாது எனில், நாம் மற்றவர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாதிருக்க வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம் நாம் எமக்கு மனத்திருப்தியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அதற்காக நாம் நன்மை செய்ய வேண்டும். அதாவது சுயநலமுடையவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதாவது, இரசிகர்களை மகிழ வைக்க வேண்டுமெனில், நாம், அறிவுகளுடன் இணைத்து ஆற்றலாக வெளிக்காட்டுவதற்காக, எமது திறன்களைவளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நவீன உளவியல் மூலம் கர்நாடக இசைக்கல்வி

கலாநிதி ஸ்ரீ. தர்ஷனன்

கர்நாடக இசை பழையதாயினும் அதனைக் கற்பிக்கும் யுக்திகளும், இசைக்கும் முறைகளும் காலத்தின் தேவைக்கேற்ற வகையில் முன்னேற்றப்படுவதும், பயனாளிகளான மாணவர்கள் மற்றும் ரசிகர்களின் எதிர்பார்ப்புகளைத் திருப்திப்படுத்தும் முகமாக மாற்றங்களுக்கு உட்படுத்தப்படுவதும் காலத்தின் இன்றியமையாத தேவையாகின்றன. இகனைச் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தும் நோக்கில், இலங்கை உயர்கல்வி அமைச்சினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ள நவீன கல்விக் கொள்கைகளை கர்நாடக இசையில் பயன்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும், அவ்வாறு பயன்படுத்தாவிடில் கர்நாடக இசையுலகுக்கு ஏற்படவிருக்கும் இழப்புப் பற்றியும், அக்கொள்கைகளைப் பொருத்தமான முறையில் பின்பற்றி கர்நாடக இசைப் பாடத்திட்டங்களை மீளமைப்பது பற்றியும் அன்றாட வாழ்வில் நாம் அனைவரும் அனுபவித்து உணர்ந்த எளிமையான உதாரணங்கள் மூலம் விளக்குவதாக இந்நூல் எழுதப்பட்டுள்ளது.

கலாநிதி ஸ்ரீ. தர்ஷனன்: யாழ். பல்கலைக்கழக இசைத்துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றி வரும் இவர் தனது பாடசாலைக் கல்வியை கந்தரோடை தமிழ்க் கந்தையா விக்தியாசாலை, யாழ். இந்துக் கல்லூரி மற்றும் சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி ஆகியவற்றில் பெற்றவர். தொடர்ந்து தனது இசை இளநிலைப் பட்டத்தை அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், இசை முதுநிலைப்பட்டம் மற்றும் இசை முதுகத்து வமாணிப் பட்டங்களைச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் முதல் பிரிவுத் தேர்ச்சியுடன் நிறைவு செய்தவர்.

இசை என்பது கேட்டு இன்புறுவதற்குரியது மட்டுமின்றி வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது என்று நிரூபிக்க விரும்பி, இசை மருத்துவத்தில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வினை திருச்சி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தில் நிறைவு செய்தவர். இசை மருத்துவத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற முதல் இலங்கையரான இவருக்கு, யாழ். அரசினர் வைத்தியசாலையில் இசை மருத்துவச் சிகிச்சைகளை மேற்கொள்வதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

கர்நாடக இசைப் பட்டதாரிகளை மருத்துவ, பொறியியல் பட்டதாரிகளுக்கு இணையாக, தமக்குரிய துறைகளில் வேலை வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேற்ற வேண்டும் என்கின்ற தனது நீண்டநாள் ஆவலைச் செயற்படுத்தும் நோக்கில், இவர் இந்நூலினைப் படைத்துள்ளார்.

- பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு

குமரன் ப்ரீக் கில்லம்

விடயம்: கர்நாடக இசை

ISBN 978-955-659-469-0

9 789556 594690

விலை ரூபா 350.00